Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►**B**

DIRECTIVA 2011/61/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 8 iunie 2011

privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 174, 1.7.2011, p. 1)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva 2013/14/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013	L 145	1	31.5.2013
►**M2**	Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014	L 173	349	12.6.2014
►**M3**	Directiva (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016	L 354	37	23.12.2016
►**M4**	Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017	L 347	35	28.12.2017
►**M5**	Directiva (UE) 2019/1160 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019	L 188	106	12.7.2019
►**M6**	Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019	L 314	64	5.12.2019
►**M7**	Directiva (UE) 2022/2556 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022	L 333	153	27.12.2022
►**M8**	Directiva (UE) 2023/2864 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2023	L 2864	1	20.12.2023
►**M9**	Directiva (UE) 2024/927 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 martie 2024	L 927	1	26.3.2024

rectificată prin:

►**C1** Rectificare, JO L 90861, 13.10.2026, p. 1 (2011/61/UE)

▼B

DIRECTIVA 2011/61/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 8 iunie 2011

privind administratorii fondurilor de investiţii alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010

(Text cu relevanţă pentru SEE)

CAPITOLUL I

DISPOZIŢII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă stabilește normele în materie de autorizarea, desfășurarea activităţii și transparenţa cu privire la administratorii de fonduri de investiţii alternative (AFIA) care administrează și/sau distribuie acţiuni sau unităţi ale unor fonduri de investiţii alternative (FIA) în Uniune.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Sub rezerva alineatului (3) din prezentul articol și a articolului 3, prezenta directivă se aplică:

(a) AFIA din UE care administrează unul sau mai multe FIA, indiferent dacă este vorba de FIA din UE sau FIA din afara UE;

(b) AFIA din afara UE care administrează unul sau mai multe FIA din UE; și

(c) AFIA din afara UE care distribuie unităţi sau acţiuni ale unuia sau mai multor FIA în Uniune, indiferent dacă este vorba de FIA din UE sau FIA din afara UE.

(2) În sensul alineatului (1), nu are importanţă:

(a) dacă FIA este de tip deschis sau închis;

(b) dacă FIA este constituit în conformitate cu legea aplicabilă în materie de contracte, în temeiul dreptului în materie de trusturi, prin act constitutiv sau sub orice altă formă juridică;

(c) care este structura juridică a AFIA.

(3) Prezenta directivă nu se aplică următoarelor entităţi:

(a) holdingurilor;

(b) instituţiilor pentru furnizarea de pensii ocupaţionale care intră sub incidenţa Directivei 2003/41/CE, inclusiv, după caz, entităţilor autorizate care sunt responsabile de administrarea unor astfel de instituţii și care acţionează în numele lor, menţionate la articolul 2 alineatul (1) din directiva în cauză, sau administratorilor de investiţii numiţi în temeiul articolului 19 alineatul (1) din aceeași directivă, cu condiţia să nu administreze FIA;

(c) instituţiilor supranaţionale, precum Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiţii, Fondul European de Investiţii, instituţiile europene de finanţare a dezvoltării și băncile bilaterale de dezvoltare, Banca Mondială, Fondul Monetar Internaţional, altor

▼B

instituţii supranaţionale și organizaţii internaţionale similare, în cazul în care aceste instituţii sau organizaţii administrează unul sau mai multe FIA și în măsura în care FIA în cauză acţionează în interes public;

(d) băncilor centrale naţionale;

(e) autorităţilor și organelor naţionale, regionale și locale sau altor instituţii care administrează fonduri ce sprijină sistemele de asigurări sociale și sistemele de pensii;

(f) schemelor de participare a angajaţilor sau schemelor de economii ale angajaţilor;

(g) entităţilor cu scop special de securitizare.

(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că AFIA menţionaţi la alineatul (1) respectă în orice moment prezenta directivă.

Articolul 3

Derogări

▼C1

(1) Prezenta directivă nu se aplică AFIA care administrează unul sau mai multe FIA ai căror unici investitori sunt AFIA, societăţile-mamă sau filialele AFIA sau alte filiale ale acestor societăţi-mamă, cu condiţia ca niciunul dintre acești investitori să nu fie el însuși un FIA.

(2) Fără a aduce atingere aplicării articolului 46, alineatele (3) și (4) din prezentul articol sunt singurele care se aplică în cazul următorilor AFIA:

▼B

(a) AFIA care fie direct, fie indirect printr-o societate de care AFIA este legat printr-o administrare sau un control comun sau printr-o participaţie directă sau indirectă importantă, administrează portofolii de FIA ale căror active administrate, inclusiv activele obţinute prin utilizarea efectului de levier, nu depășesc în total un prag de 100 de milioane EUR; sau

(b) AFIA care fie direct, fie indirect printr-o societate de care AFIA este legat printr-o administrare sau un control comun sau printr-o participaţie directă sau indirectă importantă, administrează portofolii de FIA ale căror active administrate nu depășesc în total un prag de 500 de milioane EUR în cazul în care portofoliile FIA sunt compuse din FIA care nu utilizează efectul de levier, iar drepturile de răscumpărare nu pot fi exercitate într-o perioadă de cinci ani de la data investiţiei iniţiale în fiecare FIA.

(3) Statele membre se asigură că AFIA menţionaţi la alineatul (2) îndeplinesc cel puţin următoarele cerinţe:

(a) fac obiectul înregistrării de către autorităţile competente din statele lor membre de origine;

▼B

(b) transmit autorităţilor competente din statele lor membre de origine datele de identificare proprii și cele ale FIA pe care le administrează în momentul înregistrării;

(c) furnizează autorităţilor competente din statele lor membre de origine informaţii privind strategiile de investiţii pentru FIA pe care le administrează în momentul înregistrării;

(d) furnizează periodic autorităţilor competente din statele lor membre de origine informaţii privind principalele instrumente financiare în care investesc și principalele expuneri și cele mai importante concentrări ale FIA pe care le administrează, pentru a permite autorităţilor competente să monitorizeze în mod eficace riscul sistemic; și

(e) informează autorităţile competente din statele lor membre de origine în cazul în care nu mai întrunesc condiţiile menţionate la alineatul (2).

Prezentul alineat și alineatul (2) din prezentul articol se aplică fără a aduce atingere altor norme mai stricte adoptate de statele membre în ceea ce privește AFIA menţionaţi la alineatul (2).

Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că, în cazurile în care nu mai sunt întrunite condiţiile prevăzute la alineatul (2), AFIA în cauză solicită autorizarea în termen de 30 de zile calendaristice în conformitate cu procedurile relevante prevăzute în prezenta directivă.

(4) AFIA menţionaţi la alineatul (2) nu beneficiază de niciunul dintre drepturile acordate prin prezenta directivă, cu excepţia cazului în care AFIA decid să intre sub incidenţa prezentei directive. În cazul în care AFIA decide astfel, prezenta directivă devine aplicabilă în întregime.

(5) Comisia adoptă actele de punere în aplicare în vederea precizării procedurilor pentru AFIA care optează să intre sub incidenţa prezentei directive în conformitate cu alineatul (4). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 59 alineatul (2).

(6) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condiţiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează:

(a) modul de calculare a pragurilor menţionate la alineatul (2) și regimul aplicabil AFIA care administrează FIA ale căror active

▼B

administrate, inclusiv activele obținute prin utilizarea efectului de levier, depășesc ocazional și/sau cad ocazional sub pragul relevant, în același an calendaristic;

(b) obligaţiile de înregistrare și obligaţiile de informare pentru a asigura monitorizarea eficace a riscului sistemic în conformitate cu alineatul (3); și

(c) obligaţiile de notificare a autorităţilor competente prevăzute la alineatul (3).

Articolul 4

Definiţii

(1) În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiţii, cu excepţia cazului în care prezenta directivă prevede altfel în mod expres:

(a) „FIA” înseamnă organisme de plasament colectiv, inclusiv compartimentele de investiţii ale acestora, care:

(i) atrag capital de la o serie de investitori, în vederea plasării acestuia în conformitate cu o politică de investiţii definită în interesul respectivilor investitori; și

(ii) nu necesită autorizare în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2009/65/CE;

(b) „AFIA” înseamnă persoane juridice a căror activitate curentă este administrarea unuia sau mai multor FIA;

(c) „sucursală”, când se referă la AFIA, înseamnă un punct de lucru care face parte din AFIA, nu are personalitate juridică și prestează servicii pentru care AFIA a fost autorizat; toate punctele de lucru deschise în același stat membru de un AFIA al cărui sediu social se află într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă sunt considerate ca fiind o singură sucursală;

(d) „comision de performanţă” înseamnă o cotă din profitul FIA obţinută de AFIA drept compensaţie pentru administrarea FIA, dar nu include cota din profitul FIA dobândită de AFIA ca randament al investiţiilor AFIA în FIA;

(e) „legături strânse” înseamnă o situaţie în care cel puţin două persoane fizice sau juridice sunt legate prin:

(i) participare, adică deţinerea, directă sau prin intermediul controlului, a cel puţin 20 % din drepturile de vot sau din capitalul social al unei societăţi;

▼B

(ii) control, adică relația dintre o societate-mamă și o filială, prevăzută la articolul 1 din A șaptea directivă 83/349/CEE a Consiliului din 13 iunie 1983 privind conturile consolidate ([1]), sau o relație similară între orice persoană fizică sau juridică și o societate; în acest sens o filială a unei filiale este considerată a fi o filială a societății-mamă a filialelor respective.

O situație în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt legate în mod permanent de aceeași persoană printr-o relație de control se consideră, de asemenea, ca determinând o „legătură strânsă” între persoanele respective;

(f) „autorități competente” înseamnă autoritățile naționale din statele membre care sunt împuternicite în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative să supravegheze AFIA;

(g) „autoritățile competente” în legătură cu un depozitar înseamnă:

(i) dacă depozitarul este o instituție de credit autorizată în temeiul Directivei 2006/48/CE, autoritățile competente în sensul definiției de la articolul 4 punctul 4 din directiva în cauză;

(ii) dacă depozitarul este o firmă de investiții autorizată în temeiul Directivei 2004/39/CE, autoritățile competente în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 22 din directiva în cauză;

(iii) dacă depozitarul intră în una dintre categoriile de instituții menționate la articolul 21 articolul 3 primul paragraf litera (c) din prezenta directivă, autoritățile naționale din statul său membru de origine care sunt împuternicite în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative să supravegheze astfel de categorii de instituții;

(iv) dacă depozitarul este o entitate menționată la articolul 21 alineatul (3) al treilea paragraf din prezenta directivă, autoritățile naționale din statul membru în care entitatea în cauză își are sediul social și care sunt împuternicite în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative să supravegheze aceste entități sau organul oficial competent să înregistreze sau să supravegheze aceste entități în temeiul normelor de deontologie profesională care le sunt aplicabile;

(v) dacă depozitarul este numit depozitar pentru un FIA din afara UE în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) litera (b) din prezenta directivă și nu face parte din domeniul de aplicare al punctelor (i)-(iv) de la prezenta literă, autoritățile naționale relevante din țara terță în care depozitarul își are sediul social;

(h) „autorități competente pentru FIA din UE” înseamnă autoritățile naționale dintr-un stat membru care sunt împuternicite în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative să supravegheze FIA;

(i) „control” înseamnă control în sensul definiției de la articolul 1 din Directiva 83/349/CEE;

([1]) JO L 193, 18.7.1983, p. 1.

▼B

(j) „stabilit” înseamnă:

(i) pentru AFIA, „care are sediul social”,

(ii) pentru FIA, „autorizat sau înregistrat” sau dacă FIA nu este autorizat sau înregistrat, „care are sediul social”,

(iii) pentru depozitari, „care are sediul social sau o sucursală”,

(iv) pentru reprezentanţii legali persoane juridice, „care are sediul social sau o sucursală”,

(v) iar pentru reprezentanţii legali persoane fizice, „domiciliat”;

(k) „FIA din UE” înseamnă:

(i) orice FIA care este autorizat sau înregistrat într-un stat membru al Uniunii Europene conform legislaţiei interne aplicabile; sau

(ii) orice FIA care nu este autorizat sau înregistrat într-un stat membru, dar are sediul social și/sau sediul principal într-un stat membru;

(l) „AFIA din UE” înseamnă orice AFIA care are sediul social într-un stat membru;

(m) „FIA de tip «feeder»” înseamnă un FIA care:

(i) investește cel puțin 85 % din activele sale în unităţile sau acţiunile unui alt FIA (FIA de tip „master”);

(ii) investește cel puțin 85 % din activele sale în mai multe FIA de tip „master”, în cazul în care FIA respective de tip „master” au strategii de investiţii identice; sau

(iii) are, în orice alt fel, o expunere de 85 % din active la unul sau multe astfel de FIA de tip „master”;

(n) „instrument financiar” înseamnă un instrument conform specificaţiilor din anexa I secţiunea C din Directiva 2004/39/CE;

(o) „holding” înseamnă o societate care deţine participaţii la una sau mai multe alte societăţi și al cărei obiectiv comercial este de a aplica una sau mai multe strategii de afaceri prin intermediul filialelor sale, al societăţilor sale asociate sau al participaţiilor sale pentru a contribui la valoarea lor pe termen lung, și care:

(i) fie este o societate care acţionează în nume propriu și ale cărei acţiuni sunt admise la tranzacţionare pe o piaţă reglementată din Uniune; fie

(ii) nu este înființată cu scopul principal de a genera beneficii pentru investitorii săi prin vânzarea filialelor sale sau a societăţilor sale asociate, în conformitate cu raportul anual sau alte documente oficiale ale societăţii;

(p) „stat membru de origine al FIA” înseamnă:

▼B

(i) statul membru în care FIA este autorizat sau înregistrat conform legislației interne aplicabile sau, în cazul unor autorizări sau înregistrări multiple, statul membru în care FIA a fost autorizat sau înregistrat pentru prima dată; sau

(ii) dacă FIA nu este nici autorizat, nici înregistrat într-un stat membru, statul membru în care FIA are sediul social și/sau sediul principal;

(q) „stat membru de origine al AFIA” înseamnă statul membru în care AFIA are sediul social; pentru AFIA din afara UE, toate referirile la „statul membru de origine al AFIA” din prezenta directivă se citesc ca „stat membru de referință”, astfel cum este prevăzut la capitolul VII;

(r) „stat membru gazdă al unui AFIA” înseamnă oricare dintre următoarele:

(i) un stat membru, altul decât statul membru de origine, în care un AFIA din UE administrează un FIA din UE;

(ii) un stat membru, altul decât statul membru de origine, în care un AFIA din UE distribuie unități sau acțiuni ale unui FIA din UE;

(iii) un stat membru, altul decât statul membru de origine, în care un AFIA din UE distribuie unități sau acțiuni ale unui FIA din afara UE;

(iv) un stat membru, altul decât statul membru de referință, în care un AFIA din afara UE administrează FIA din UE;

(v) un stat membru, altul decât statul membru de referință, în care un AFIA din afara UE distribuie unități sau acțiuni ale unui FIA din UE;

(vi) un stat membru, altul decât statul membru de referință, în care un AFIA din afara UE distribuie unități sau acțiuni ale unui FIA din afara UE; sau

▼M2

(vii) un stat membru, altul decât statul membru de origine, în care un AFIA din UE furnizează serviciile menționate la articolul 6 alineatul (4);

▼B

(s) „capital inițial” înseamnă fonduri astfel cum se menționează la articolul 57 primul paragraf literele (a) și (b) din Directiva 2006/48/CE;

(t) „emitentul” înseamnă un emitent în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2004/109/CE care are sediul social în Uniune și ale cărui acțiuni sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE;

(u) „reprezentant legal” înseamnă o persoană fizică domiciliată în Uniune sau o persoană juridică având sediul social în Uniune și care, fiind numită în mod expres de către un AFIA din afara UE, acționează în numele AFIA din afara UE în cauză pe lângă autorități, clienți, organisme și parteneri de afaceri din Uniune ai AFIA din afara UE în ceea ce privește obligațiile ce le revin AFIA din afara UE în temeiul prezentei directive;

▼B

(v) „efect de levier” înseamnă orice metodă prin care AFIA mărește expunerea unui FIA pe care îl administrează fie prin împrumut de numerar sau valori mobiliare, fie printr-un efect de levier încorporat în poziții de instrumente financiare derivate sau prin orice alte mijloace;

(w) „administrarea de FIA” înseamnă îndeplinirea, cu privire la unul sau mai multe FIA, cel puţin a funcţiilor de administrare a investiţiilor menţionate la punctul 1 literele (a) și (b) din anexa I;

(x) „distribuire” înseamnă o ofertă sau un plasament, direct sau indirect, efectuat la iniţiativa AFIA sau în numele AFIA, de unităţi sau acţiuni ale unui FIA pe care acesta îl administrează și adresat unor investitori domiciliaţi sau care au sediul social în Uniune;

(y) „FIA de tip «master»” înseamnă un FIA în care investește un alt FIA sau față de care un alt FIA are o expunere în conformitate cu litera (m);

(z) „stat membru de referinţă” înseamnă statul membru determinat în conformitate cu articolul 37 alineatul (4);

(aa) „FIA din afara UE” înseamnă un FIA care nu este un FIA din UE;

(ab) „AFIA din afara UE” înseamnă un AFIA care nu este un AFIA din UE;

(ac) „societate necotată” înseamnă o societate care are sediul social în Uniune și ale cărei acţiuni nu sunt admise la tranzacţionare pe o piaţă reglementată în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE;

(ad) „fonduri proprii” înseamnă fondurile proprii prevăzute la articolele 56-67 din Directiva 2006/48/CE;

(ae) „societate-mamă” înseamnă o societate-mamă în sensul articolelor 1 și 2 din Directiva 83/349/CEE;

▼M5

(aea) „precomercializare” înseamnă furnizarea directă sau indirectă de informaţii sau comunicări privind strategii de investiţii sau idei de investiţii de către un AFIA din UE sau în numele acestuia către potenţiali investitori profesioniști domiciliaţi sau își au sediul social în Uniune pentru a testa interesul lor faţă de un FIA sau un compartiment care nu este încă stabilit sau care este stabilit, dar în legătură cu care nu s-a emis încă notificarea privind comercializarea în conformitate cu articolul 31 sau 32, în statul membru în care potenţialii investitori își au domiciliul sau sediul social, și care nu echivalează în fiecare caz cu un plasament sau cu oferta investitorului de a investi în unităţile sau acţiunile respectivului FIA sau compartiment;

▼B

(af) „broker principal” înseamnă o instituţie de credit, o firmă de investiţii reglementată sau altă entitate supusă unor reglementări prudenţiale și unei supravegheri constante care oferă servicii unor investitori profesionali, în special pentru finanţarea sau executarea unor tranzacţii cu instrumente financiare în calitate de contrapartidă, și care poate furniza și alte servicii, cum ar fi compensarea și decontarea tranzacţiilor, servicii de custodie, împrumuturi de valori mobiliare, servicii personalizate de asistenţă tehnologică și operaţională;

▼M9

(ag) „investitor profesional” înseamnă un investitor care este considerat a fi un client profesional sau care poate fi tratat, la cerere, drept client profesional în sensul definiţiei din anexa II la Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]);

▼B

(ah) „participaţie calificată” înseamnă o participaţie, directă sau indirectă, într-un AFIA care reprezintă cel puţin 10 % din capital sau din drepturile de vot, în conformitate cu articolele 9 și 10 din Directiva 2004/109/CE, având în vedere condiţiile de cumulare prevăzute la articolul 12 alineatele (4) și (5) din directiva respectivă, sau care permite exercitarea unei influenţe semnificative asupra administrării AFIA în care este deţinută participaţia respectivă;

(ai) „reprezentanţii angajaţilor” înseamnă reprezentanţii angajaţilor conform definiţiei de la articolul 2 litera (e) din Directiva 2002/14/CE;

(aj) „investitor de retail” înseamnă un investitor care nu este investitor profesional;

(ak) „filială” înseamnă o filială astfel cum este definită la articolele 1 și 2 din Directiva 83/349/CEE;

(al) „autorităţi de supraveghere” în ceea ce privește un FIA din afara UE înseamnă autorităţile naţionale dintr-o ţară terţă care sunt împuternicite în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative să supravegheze FIA;

(am) „autorităţi de supraveghere” în ceea ce privește un AFIA din afara UE înseamnă autorităţile naţionale dintr-o ţară terţă care sunt împuternicite în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative să supravegheze AFIA;

(an) „entităţi cu scop special de securitizare” înseamnă entităţi al căror unic scop este de a desfășura activităţi de securitizare în sensul articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 24/2009 al Băncii Centrale Europene din 19 decembrie 2008 privind statisticile referitoare la activele și pasivele societăţilor vehicul investiţional angajate în operaţiuni de securitizare ([2]) și alte activităţi adecvate pentru îndeplinirea acestui scop;

(ao) „OPCVM” înseamnă un organism de plasament colectiv în valori mobiliare autorizat în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2009/65/CE;

([1]) Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind pieţele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

([2]) JO L 15, 20.1.2009, p. 1.

▼M9

(ap) „depozitar central de titluri de valoare” înseamnă un depozitar central de titluri de valoare, în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]);

(aq) „capitalul FIA” înseamnă totalul aporturilor de capital și al capitalului nevărsat angajat pentru un FIA, calculat pe baza sumelor investibile după deducerea tuturor comisioanelor, taxelor și cheltuielilor care sunt suportate direct sau indirect de investitori;

(ar) „acordarea unui împrumut” sau „a acorda un împrumut” înseamnă acordarea unui împrumut:

(i) direct de către un FIA în calitate de creditor inițial; sau

(ii) indirect, prin intermediul unui terț sau al unui vehicul cu scop special care acordă un împrumut pentru FIA sau în numele FIA ori pentru sau în numele unui AFIA în legătură cu FIA, în cazul în care AFIA sau FIA este implicat în structurarea împrumutului sau în definirea sau aprobarea prealabilă a caracteristicilor acestuia, înainte de a obține expunerea la împrumut;

(as) „împrumut din partea acționarilor” înseamnă un împrumut acordat de un FIA unei întreprinderi în cadrul căreia acesta deține, direct sau indirect, o cotă de cel puțin 5 % din capital sau din drepturile de vot și care nu poate fi vândută unor terți independent de instrumentele de capital deținute de FIA în cadrul aceleiași întreprinderi;

(at) „FIA care acordă împrumuturi” înseamnă un FIA:

(i) a cărui strategie de investiții constă în principal în acordarea de împrumuturi; sau

(ii) ale cărui împrumuturi acordate au o valoare noțională care reprezintă cel puțin 50 % din valoarea activului său net;

(au) „FIA cu efect de levier” înseamnă un FIA ale cărui expuneri sunt majorate de AFIA care îl administrează, fie prin împrumut de numerar sau valori mobiliare, printr-un efect de levier încorporat în poziții de instrumente financiare derivate fie prin orice alte mijloace;

▼B

(2) În sensul prezentului articol alineatul (1) litera (ad), se aplică *mutatis mutandis* articolele 13-16 din Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit ([2]).

(3) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează:

(a) metodele de utilizare a efectului de levier, definit la alineatul (1) litera (v), inclusiv eventualele structuri financiare și/sau juridice care implică părți terțe controlate de FIA relevant; și

([1]) Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1).

([2]) JO L 177, 30.6.2006, p. 201.

▼B

(b) modul de calculare a efectului de levier.

(4) Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (AEVMP) elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a determina tipurile de AFIA, atunci când acest lucru este relevant pentru punerea în aplicare a prezentei directive și pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentei directive.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 5

Determinarea AFIA

(1) Statele membre se asigură că fiecare FIA care intră sub incidența prezentei directive are un singur AFIA, care este responsabil pentru respectarea prezentei directive. AFIA este:

(a) fie un administrator extern, care este persoana juridică numită de FIA sau pentru FIA și care, prin această numire, este responsabil de administrarea FIA (AFIA extern); fie

(b) în cazul în care forma juridică a FIA permite administrarea internă, iar organismul de conducere al FIA decide să nu numească un AFIA extern, FIA însuși, care, în acest caz, este autorizat drept AFIA.

(2) În cazul în care un AFIA extern nu este în măsură să asigure respectarea prezentei directive, pentru care este responsabil un FIA sau a o altă entitate care acționează în numele unui FIA, AFIA respectiv informează de îndată autoritățile competente din statul său membru de origine și, dacă este cazul, autoritățile competente pentru FIA din UE în cauză. Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA impun AFIA să ia măsurile necesare pentru remedierea situației.

(3) În cazul în care, fără a aduce atingere măsurilor menționate la alineatul (2), neconformitatea persistă și în măsura în care privește un AFIA din UE sau un FIA din UE, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA îi impun acestuia să înceteze activitatea de AFIA al FIA în cauză. În acest caz, acțiunile sau unitățile respectivului FIA nu mai sunt distribuite în Uniune. În cazul în care este vorba despre un AFIA din afara UE care administrează un FIA din afara UE, acțiunile sau unitățile respectivului FIA nu mai sunt distribuite în Uniune. Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează de îndată autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA.

CAPITOLUL II

AUTORIZAREA AFIA

Articolul 6

Condiții pentru inițierea activităților de AFIA

(1) Statele membre se asigură că niciun AFIA nu administrează FIA, în afara cazului în care sunt autorizați în temeiul prezentei directive.

AFIA autorizați în conformitate cu prezenta directivă îndeplinesc în orice moment condițiile de autorizare prevăzute în prezenta directivă.

(2) Statele membre prevăd că un AFIA extern nu are dreptul să se implice în alte activități decât cele prevăzute în anexa I la prezenta directivă și administrarea suplimentară a OPCVM sub rezerva autorizării în conformitate cu Directiva 2009/65/CE.

▼B

(3) Statele membre prevăd că FIA administrate intern nu au dreptul de a se implica în alte activităţi decât administrarea internă a FIA în cauză în conformitate cu anexa I.

(4) Prin derogare de la alineatul (2), statele membre pot autoriza un AFIA extern să furnizeze următoarele servicii:

(a) administrarea de portofolii de investiţii, inclusiv cele deţinute de fonduri de pensii și de instituţii pentru furnizarea de pensii ocupaţionale în sensul articolului 19 alineatul (1) din Directiva 2003/41/CE în conformitate cu mandatele acordate de investitori în mod individual și discreţionar;

(b) servicii conexe care cuprind:

(i) consultanţă de investiţii;

(ii) activităţi de păstrare și administrare legate de acţiunile sau unităţile organismelor de plasament colectiv;

(iii) preluarea și transmiterea de ordine privind instrumente financiare;

▼M9

(iv) orice altă funcţie sau activitate care este deja furnizată de AFIA în legătură cu un FIA pe care îl administrează în conformitate cu prezentul articol sau în legătură cu serviciile pe care le furnizează în conformitate cu prezentul alineat, cu condiţia ca orice potenţial conflict de interese creat prin furnizarea funcţiei sau activităţii respective către alte părţi să fie gestionat în mod corespunzător.

(c) administrarea indicilor de referinţă în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/1011;

(d) activităţile de administrare a creditelor în conformitate cu Directiva (UE) 2021/2167 a Parlamentului European și a Consiliului ([1]).

▼B

(5) AFIA nu sunt autorizaţi în temeiul prezentei directive să presteze:

(a) numai serviciile prevăzute la alineatul (4);

▼M9

_____

▼B

(c) activităţile menţionate la punctul 2 din anexa I;

(d) serviciile menţionate la punctul 1 litera (a) din anexa I fără a presta, de asemenea, serviciile menţionate la punctul 1 litera (b) din anexa I ori invers; sau

▼M9

(e) administrarea indicilor de referinţă în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/1011 care sunt utilizaţi în FIA pe care le administrează.

(6) Articolul 15, articolul 16, cu excepţia alineatului (5) primul paragraf și articolele 23, 24 și 25 din Directiva 2014/65/UE se aplică în cazul în care serviciile menţionate la alineatul (4) literele (a) și (b) de la prezentul articol, în legătură cu unul sau mai multe dintre instrumentele enumerate în secţiunea C din anexa I la Directiva 2014/65/UE, sunt furnizate de AFIA.

([1]) Directiva (UE) 2021/2167 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2021 privind administratorii de credite și cumpărătorii de credite și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE (JO L 438, 8.12.2021, p. 1).

▼B

(7) Statele membre solicită AFIA să furnizeze autorităţilor competente din statul lor membru de origine informaţiile care le sunt necesare acestora pentru a monitoriza în orice moment respectarea condiţiilor prevăzute prin prezenta directivă.

(8) Firmele de investiţii autorizate în temeiul Directivei 2004/39/CE și instituţiile de credit autorizate în temeiul Directivei 2006/48/CE nu sunt obligate să obţină o autorizaţie în temeiul prezentei directive pentru a furniza servicii de investiţii, cum ar fi administrarea de portofolii individuale în ceea ce privește FIA. Cu toate acestea, firmele de investiţii, în mod direct sau indirect, oferă sau plasează unităţi sau acţiuni ale FIA unor investitori din Uniune, numai în măsura în care unităţile sau acţiunile pot fi distribuite în conformitate cu prezenta directivă.

Articolul 7

Cererea de autorizare

(1) Statele membre impun ca AFIA să solicite autorizarea de către autorităţile competente din statul lor membru de origine.

▼M9

(2) Statele membre impun ca AFIA care solicită autorizarea să furnizeze autorităţilor competente din statul membru de origine următoarele informaţii privind AFIA:

(a) informaţii despre persoanele care conduc în mod efectiv activitatea AFIA, în special în ceea ce privește funcţiile menţionate în anexa I, inclusiv:

(i) o descriere a rolului, titlului și nivelului ierarhic al persoanelor respective;

(ii) o descriere a liniilor ierarhice și a responsabilităţilor de raportare care le revin persoanelor respective în cadrul AFIA și în afara acestuia;

(iii) o prezentare generală a timpului pe care fiecare dintre aceste persoane îl alocă fiecărei responsabilităţi;

(iv) o descriere a resurselor umane și tehnice care sprijină activităţile respectivelor persoane;

(aa) denumirea juridică și identificatorul relevant al AFIA;

(b) informaţii cu privire la identitatea acţionarilor sau membrilor direcţi sau indirecţi ai AFIA, persoane fizice sau juridice, care deţin participaţii calificate, precum și valoarea respectivelor participaţii;

(c) un program de activitate care prezintă structura organizatorică a AFIA, inclusiv informaţii despre modul în care AFIA intenţionează să își respecte obligaţiile care îi revin în temeiul capitolelor II, III, IV și, după caz, în temeiul capitolelor V-VIII din prezenta directivă, precum și obligaţiile care îi revin în temeiul articolului 3 alineatul (1), al articolului 6 alineatul (1) litera (a) și al articolului 13 din Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), și o descriere detaliată a resurselor umane și tehnice adecvate care vor fi utilizate de AFIA în acest scop;

([1]) Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind informaţiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare (JO L 317, 9.12.2019, p. 1).

▼M9

(d) informații privind politicile și practicile de remunerare ale AFIA în conformitate cu articolul 13;

(e) informații privind dispozițiile luate pentru delegarea și subdelegarea către terți a funcțiilor în conformitate cu articolul 20, cuprinzând cel puțin următoarele informații:

(i) pentru fiecare delegat:

— denumirea juridică și identificatorul relevant al acestuia;

— jurisdicția în care este stabilit; și

— după caz, autoritatea sa de supraveghere;

(ii) o descriere detaliată a resurselor umane și tehnice utilizate de AFIA pentru:

— îndeplinirea sarcinilor curente de administrare a portofoliului sau de administrare a riscurilor în cadrul AFIA; și

— monitorizarea activității delegate;

(iii) pentru fiecare FIA pe care AFIA îl administrează sau intenționează să îl administreze:

— o scurtă descriere a funcțiilor delegate de administrare a portofoliului, inclusiv dacă fiecare astfel de delegare reprezintă o delegare parțială sau totală; și

— o scurtă descriere a funcției delegate de administrare a riscurilor, inclusiv dacă o astfel de delegare reprezintă o delegare parțială sau totală;

(iv) o descriere a măsurilor periodice de diligență care trebuie aplicate de AFIA pentru monitorizarea activității delegate.

▼B

(3) Statele membre impun ca AFIA care solicită autorizarea să furnizeze autorităților competente din statul membru de origine următoarele informații privind FIA pe care intenționează să le administreze:

(a) informații privind strategiile de investiții, inclusiv tipurile de fonduri de bază, dacă FIA este un fond de fonduri, politica AFIA cu privire la utilizarea efectului de levier, profilurile de risc și alte caracteristici ale FIA pe care le administrează sau intenționează să le administreze, inclusiv informații privind statele membre sau țările terțe în care FIA sunt stabiliți sau se așteaptă să fie stabiliți;

(b) informații cu privire la locul unde este stabilit FIA de tip „master”, dacă FIA în cauză este un fond de tip „feeder”;

(c) regulile sau actul constitutiv ale fiecărui FIA pe care AFIA intenționează să îl administreze;

(d) informații privind dispozițiile luate pentru numirea depozitarului în conformitate cu articolul 21 pentru fiecare FIA pe care AFIA intenționează să îl administreze;

(e) orice informații suplimentare menționate la articolul 23 alineatul (1) pentru fiecare FIA pe care AFIA intenționează să îl administreze.

▼B

(4) În cazul în care o societate de administrare este autorizată în conformitate cu Directiva 2009/65/CE (denumită în continuare „societate de administrare a OPCVM”) și solicită autorizarea în calitate de AFIA în temeiul prezentei directive, autorităţile competente nu solicită societăţii de administrare a OPCVM să furnizeze informaţii sau documente pe care aceasta le-a furnizat deja pentru autorizarea în temeiul Directivei 2009/65/CE, dacă informaţiile și documentele în cauză sunt în continuare actuale.

▼M9

(5) Autorităţile competente informează trimestrial ESMA cu privire la autorizaţiile acordate sau retrase în conformitate cu prezentul capitol, precum și cu privire la orice modificare a listei FIA administrate sau ale căror unităţi sau acţiuni sunt distribuite în Uniune de către AFIA autorizaţi.

ESMA păstrează un registru central public care identifică fiecare AFIA autorizat în temeiul prezentei directive, autorităţile competente ale fiecărui astfel de AFIA, precum și o listă a FIA administrate sau ale căror unităţi sau acţiuni sunt distribuite în Uniune de către astfel de AFIA. Registrul este pus la dispoziţia publicului în format electronic.

_____

(8) Până la 16 aprilie 2029, ESMA prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport de analiză a practicilor de piaţă privind delegarea și conformitatea cu alineatele (1)-(5) de la prezentul articol și cu articolul 20, pe baza, printre altele, a datelor raportate autorităţilor competente în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) litera (d) și a exercitării competenţelor de convergenţă în materie de supraveghere ale ESMA. Raportul respectiv analizează, de asemenea, conformitatea cu cerinţele de fond ale prezentei directive.

▼B

Articolul 8

Condiţii de acordare a autorizaţiei

(1) Autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA acordă autorizaţia doar dacă:

(a) acestea estimează că AFIA va putea să îndeplinească condiţiile prevăzute în prezenta directivă;

(b) AFIA deţine un capital iniţial și fonduri proprii suficiente în conformitate cu articolul 9;

▼M9

(c) persoanele care conduc în mod efectiv activitatea AFIA au o bună reputaţie și o experienţă suficientă inclusiv în legătură cu strategiile de investiţii urmărite de FIA administrate de AFIA; identitatea persoanelor respective și a oricărei persoane care le succedă în funcţie este comunicată de îndată autorităţilor competente din statele membre de origine ale AFIA, iar activitatea AFIA este decisă de cel puţin două persoane fizice care îndeplinesc astfel de condiţii, care fie sunt angajate cu normă întreagă de AFIA, fie sunt membri executivi sau membri ai organului de conducere al AFIA care au sarcina de a conduce cu normă întreagă activitatea respectivului AFIA și care sunt domiciliaţi în Uniune;

▼B

(d) acţionarii sau membrii AFIA care deţin participaţii calificate corespund cerinţelor privind necesitatea de a asigura administrarea solidă și prudentă a AFIA; și

▼B

(e) sediul central și sediul social ale AFIA sunt situate în același stat membru.

Autorizația este valabilă în toate statele membre.

(2) Autoritățile competente din celelalte state membre implicate sunt consultate anterior autorizării următorilor AFIA:

(a) o filială a altui AFIA, a unei societăți de administrare a OPCVM, a unei firme de investiții, a unei instituții de credit sau a unei societăți de asigurare, autorizate într-un alt stat membru;

(b) o filială a societății-mamă a unui alt AFIA, a unei societăți de administrare a OPCVM, a unei firme de investiții, a unei instituții de credit sau a unei societăți de asigurare, autorizate într-un alt stat membru; și

(c) o societate controlată de aceleași persoane fizice sau juridice ca și cele care controlează: un alt AFIA, o societate de administrare a OPCVM, o firmă de investiții, o instituție de credit sau o societate de asigurare autorizată într-un alt stat membru.

(3) Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA refuză autorizarea când buna desfășurare a activităților lor de supraveghere este împiedicată de:

(a) legături strânse între AFIA și alte persoane fizice sau juridice;

(b) actele cu putere de lege sau actele administrative ale unei țări terțe aplicabile persoanelor fizice sau juridice cu care AFIA are legături strânse;

(c) dificultățile legate de aplicarea respectivelor acte cu putere de lege și acte administrative.

(4) Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA pot restrânge domeniul de aplicare al autorizației, în special în privința strategiilor de investiții ale FIA pe care AFIA este autorizat să le administreze.

(5) Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează solicitantul în scris, în termen de trei luni de la data depunerii unei cereri complete, dacă i s-a acordat sau nu autorizația. Autoritățile competente pot prelungi acest termen cu maximum trei luni suplimentare, în cazul în care consideră necesar, având în vedere circumstanțele specifice cazului și după ce au notificat AFIA cu privire la aceasta.

În sensul prezentului alineat, se consideră că o cerere este completă dacă AFIA a prezentat cel puțin informațiile menționate la articolul 7 alineatul (2) literele (a)-(d) și la articolul 7 alineatul (3) literele (a) și (b).

AFIA pot începe administrarea FIA prin utilizarea strategiilor de investiții descrise în cerere în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) litera (a) în statul lor membru de origine din momentul acordării autorizației, dar nu mai devreme de o lună de la transmiterea eventualelor informații lipsă în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) litera (e) și cu articolul 7 alineatul (3) literele (c), (d) și (e).

▼B

(6) În vederea asigurării armonizării consecvente a prezentului articol, AEVPM poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a determina:

(a) cerinţele aplicabile AFIA în conformitate cu alineatul (3);

(b) cerinţele aplicabile acţionarilor și membrilor care deţin participaţii calificate menţionaţi la alineatul (1) litera (d);

(c) obstacolele care ar putea împiedica exercitarea eficace a funcţiilor de supraveghere ale autorităţii competente.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta proiectele de standarde tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 9

Capital iniţial și fonduri proprii

(1) Statele membre solicită ca un AFIA care este un FIA administrat intern să aibă un capital iniţial de cel puţin 300 000 EUR.

(2) Atunci când un AFIA este numit ca administrator extern al FIA, AFIA în cauză are un capital iniţial de cel puţin 125 000 EUR.

(3) Atunci când valoarea portofoliilor FIA administrate de AFIA depășește 250 de milioane EUR, AFIA dispune de fonduri proprii suplimentare. Valoarea fondurilor proprii suplimentare este egală cu 0,02 % din suma cu care valoarea portofoliilor AFIA depășește 250 de milioane EUR. Cu toate acestea, totalul necesar al capitalului iniţial și al sumei suplimentare nu depășește 10 milioane EUR.

(4) În sensul alineatului (3), FIA administrate de AFIA, inclusiv FIA pentru care AFIA a delegat funcţii în conformitate cu articolul 20, cu excepţia portofoliilor FIA pe care AFIA le administrează prin delegare, sunt considerate a fi portofoliile AFIA.

▼M6

(5) Independent de alineatul (3), valoarea fondurilor proprii ale AFIA nu este niciodată inferioară valorii prevăzute la articolul 13 din Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

▼B

(6) Statele membre pot autoriza AFIA să nu asigure până la 50 % din fondurile proprii suplimentare menţionate la alineatul (3) în cazul în care aceștia beneficiază de o garanţie egală cu suma specificată emisă de o instituţie de credit sau de o societate de asigurare care are sediul social într-un stat membru sau într-o ţară terţă, cu condiţia să facă obiectul unor norme prudenţiale pe care autorităţile competente le consideră echivalente cu cele prevăzute în legislaţia Uniunii.

(7) Pentru a acoperi eventualele riscuri de răspundere civilă profesională aferente activităţilor pe care AFIA le pot desfășura în temeiul prezentei directive, atât FIA administrate intern, cât și AFIA externi:

([1]) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerinţele prudenţiale ale firmelor de investiţii și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).

▼B

(a) fie deţin fonduri proprii suplimentare corespunzătoare pentru a acoperi eventualele riscuri de răspundere civilă care decurg din neglijenţa profesională; fie

(b) deţin o asigurare de răspundere civilă profesională pentru răspunderea care decurge din neglijenţa profesională care este corespunzătoare riscurilor acoperite.

(8) Fondurile proprii, inclusiv fondurile proprii suplimentare menţionate la alineatul (7) litera (a), sunt investite în active lichide sau în active ușor convertibile în numerar pe termen scurt și nu includ poziţii speculative.

(9) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condiţiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri în legătură cu alineatul (7) de la prezentul articol, care precizează:

(a) riscurile pe care trebuie să le acopere fondurile proprii suplimentare sau asigurarea de răspundere civilă profesională;

(b) condiţiile pentru a determina adecvarea fondurilor proprii suplimentare sau acoperirea furnizată de asigurarea de răspundere civilă profesională; și

(c) modalitatea de determinare a adaptărilor permanente ale fondurilor proprii suplimentare sau ale acoperirii furnizate de asigurarea de răspundere civilă profesională.

(10) Cu excepţia alineatelor (7) și (8) și a măsurilor lor de aplicare adoptate în temeiul alineatului (9), prezentul articol nu se aplică AFIA care sunt și societăţi de administrare a OPCVM.

Articolul 10

Modificarea domeniului de aplicare al autorizaţiei

(1) Statele membre solicită ca, înainte de punerea în aplicare, AFIA să notifice autorităţilor competente din statul membru de origine al acestora orice schimbări substanţiale aduse condiţiilor pentru autorizarea iniţială, în special schimbările substanţiale aduse informaţiilor comunicate în conformitate cu articolul 7.

(2) Dacă autorităţile competente din statul membru de origine decid să impună restricţii sau să respingă respectivele schimbări, acestea informează AFIA în termen de o lună de la primirea notificării. Autorităţile competente pot prelungi acest termen cu până la o lună, în cazul în care consideră necesar datorită circumstanţelor specifice cazului și după ce au notificat AFIA cu privire la aceasta. Modificările sunt puse în aplicare dacă autorităţile competente nu se opun schimbărilor în decursul perioadei de evaluare prevăzute.

Articolul 11

Retragerea autorizaţiei

Autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA pot retrage autorizaţia eliberată unui AFIA în cazul în care acesta:

(a) nu își începe activitatea în termen de 12 luni de la data obţinerii autorizaţiei, renunţă în mod expres la autorizaţie sau a renunţat să exercite activitatea reglementată prin prezenta directivă în ultimele șase luni, cu excepţia cazului în care statul membru în cauză a prevăzut că în aceste cazuri autorizaţia devine caducă;

▼B

(b) a obţinut autorizaţia prin declaraţii false sau alte modalităţi neregulamentare;

(c) nu mai îndeplinește condiţiile în care i-a fost acordată autorizaţia;

(d) nu mai respectă dispoziţiile Directivei 2006/49/CE în cazul în care autorizaţia acoperă și serviciul de administrare de portofolii în mod discreţionar, menţionat la articolul 6 alineatul (4) litera (a) din prezenta directivă;

(e) a încălcat în mod grav sau sistematic dispoziţiile adoptate în temeiul prezentei directive; sau

(f) se încadrează în oricare dintre cazurile în care dreptul intern prevede retragerea autorizaţiei pentru aspecte care nu intră în domeniul de aplicare al prezentei directive.

CAPITOLUL III

CONDIŢII DE FUNCŢIONARE A AFIA

SECŢIUNEA 1

Cerinţe generale

Articolul 12

Principii generale

(1) Statele membre se asigură că AFIA respectă în permanenţă dispoziţiile următoare:

(a) acţionează cu onestitate, competenţă, grijă, diligenţă și echitate în desfășurarea activităţilor lor;

(b) acţionează în interesul FIA sau al investitorilor FIA pe care le administrează și al integrităţii pieţei;

(c) deţin și utilizează eficient resursele și procedurile necesare pentru buna desfășurare a activităţilor lor;

(d) iau toate măsurile rezonabile pentru a evita conflictele de interese și, în cazul în care acestea nu pot fi evitate, pentru a identifica, a gestiona și a monitoriza și, după caz, a face publice conflictele de interese cu scopul de a le împiedica să afecteze negativ interesele FIA și ale investitorilor acestora și de a garanta că FIA pe care le administrează sunt tratate în mod echitabil;

(e) se conformează tuturor reglementărilor aplicabile desfășurării activităţilor lor, astfel încât să promoveze interesul FIA sau al investitorilor FIA pe care le administrează și integritatea pieţei;

(f) tratează toţi investitorii FIA în mod echitabil.

Investitorii într-un FIA obţin tratament preferenţial doar dacă acest tratament preferenţial este menţionat în regulile sau în actul constitutiv ale FIA în cauză.

(2) AFIA autorizaţi să presteze și serviciul de administrare de portofolii în mod discreţionar menţionat la articolul 6 alineatul (4) litera (a):

▼B

(a) nu sunt autorizaţi să investească întregul portofoliu al clientului sau o parte a acestuia în unităţi sau acţiuni ale FIA pe care le administrează, cu excepţia cazului în care primesc aprobarea generală prealabilă a clientului;

(b) în ceea ce privește serviciile menţionate la articolul 6 alineatul (4), intră sub incidenţa Directivei 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 martie 1997 privind sistemele de compensare pentru investitori ([1]).

(3) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condiţiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează criteriile care trebuie utilizate de autorităţile competente relevante pentru a stabili dacă AFIA își respectă obligaţiile prevăzute la alineatul (1).

▼M9

(4) În scopul alineatului (1) primul paragraf litera (f), până la 16 octombrie 2025, ESMA prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport de evaluare a costurilor percepute de AFIA de la investitorii FIA pe care le administrează și în care explică motivele nivelului acestor costuri și ale eventualelor diferenţe dintre acestea, inclusiv diferenţele care rezultă din natura FIA în cauză. În cadrul respectivei evaluări, ESMA analizează, în cadrul stabilit prin articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, caracterul adecvat și eficacitatea criteriilor stabilite în instrumentele de convergenţă ale ESMA privind supravegherea costurilor.

În scopul întocmirii raportului respectiv și în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, autorităţile competente furnizează ESMA, o singură dată, date privind costurile, inclusiv toate taxele, comisioanele și cheltuielile care sunt suportate direct sau indirect de investitori sau de AFIA în legătură cu operaţiunile FIA și care urmează să fie alocate direct sau indirect FIA. Autorităţile competente pun respectivele date la dispoziţia ESMA în limitele competenţelor lor, care includ competenţa de a solicita AFIA să furnizeze informaţiile prevăzute la articolul 46 alineatul (2) din prezenta directivă.

▼B

Articolul 13

Remunerarea

(1) Statele membre solicită AFIA să aplice politici și practici de remunerare pentru categoriile de personal, ale căror activităţi profesionale au un impact semnificativ asupra profilului său de risc sau asupra profilurilor de risc ale FIA pe care le administrează, inclusiv pentru cadrele superioare de conducere, persoanele care își asumă riscurile și cele cu funcţii de control, precum și orice angajat ce primește o remuneraţie totală care îl plasează în aceeași categorie de remunerare cu persoanele aflate în funcţii de conducere și persoanele care își asumă riscurile, care să fie compatibile cu o administrare solidă și eficace a riscurilor și să promoveze acest tip de administrare și care să nu încurajeze asumarea de riscuri incompatibilă cu profilurile de risc, cu regulile sau cu actul constitutiv ale FIA pe care le administrează.

AFIA stabilesc politicile și practicile de remunerare în conformitate cu dispoziţiile din anexa II.

([1]) JO L 84, 26.3.1997, p. 22.

▼B

(2) AEVMP elaborează ghiduri cu privire la politicile solide de remunerare conforme cu principiile prevăzute în anexa II. Ghidurile ţin seama de principiile politicilor solide de remunerare menţionate în Recomandarea 2009/384/CE, de dimensiunea AFIA și a FIA pe care aceștia le administrează, de organizarea lor internă și de natura, amploarea și complexitatea activităţilor lor. AEVMP cooperează strâns cu Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) (ABE)

Articolul 14

Conflicte de interese

(1) Statele membre solicită AFIA să ia toate măsurile rezonabile în vederea identificării conflictelor de interese care apar în cursul administrării FIA între:

(a) AFIA, inclusiv directorii și angajaţii acestuia sau orice altă persoană legată direct sau indirect de AFIA prin control, și FIA administrat de AFIA sau investitorii acestui FIA;

(b) FIA sau investitorii acestui FIA și un alt FIA sau investitorii acestui FIA;

(c) FIA sau investitorii acestui FIA și un alt client al AFIA;

(d) FIA sau investitorii acestui FIA și un OCPVM administrat de AFIA sau investitorii acestui OPCVM; sau

(e) doi clienţi ai AFIA.

AFIA menţin și aplică dispoziţii organizatorice și administrative eficace, în vederea adoptării tuturor măsurilor rezonabile destinate să identifice, să prevină, să gestioneze și să monitorizeze conflictele de interese pentru a le împiedica să afecteze negativ interesele FIA și ale investitorilor lor.

AFIA separă, în cadrul mediului lor de lucru, sarcinile și responsabilităţile care pot fi considerate incompatibile sau care pot eventual genera conflicte de interese sistematice. AFIA evaluează dacă condiţiile lor de funcţionare pot implica orice alte conflicte importante de interese și îi informează în acest sens pe investitorii FIA.

(2) În cazul în care dispoziţiile organizatorice luate de AFIA pentru a identifica, a preveni, a gestiona și a monitoriza conflictele de interese nu sunt suficiente pentru a garanta, cu o certitudine rezonabilă, că riscul de a afecta interesele investitorilor va fi evitat, AFIA îi informează în mod clar pe aceștia, înainte de a acţiona în numele lor, în legătură cu natura generală sau sursa acestor conflicte de interese și elaborează politici și proceduri adecvate.

▼M9

(2a) În cazul în care un AFIA administrează sau intenţionează să administreze un FIA la iniţiativa unui terţ, inclusiv în cazurile în care respectivul FIA utilizează numele unui iniţiator terţ sau în cazul în care un AFIA numește un iniţiator terţ ca delegat în temeiul articolului 20, AFIA prezintă autorităţilor competente din statul său membru de origine, ţinând seama de eventualele conflicte de interese, explicaţii detaliate și dovezi detaliate cu privire la respectarea alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol. AFIA precizează în special măsurile rezonabile pe care le-a luat pentru a preveni conflictele de interese care decurg din relaţia cu terţul sau, în cazul în care conflictele respective nu pot fi prevenite, modul în care identifică, administrează, monitorizează și, după caz, face publice respectivele conflicte de interese, astfel încât acestea să nu afecteze în mod negativ interesele FIA și ale investitorilor săi.

▼B

(3) Atunci când AFIA, acţionând pentru un FIA, utilizează serviciile unui broker principal, condiţiile se prevăd în scris într-un contract. În contract se stipulează în special posibilitatea transferului și a reutilizării activelor FIA, care respectă regulile sau actul constitutiv ale FIA. Contractul prevede informarea depozitarului cu privire la contractul în cauză.

AFIA acţionează cu competenţa, grija și diligenţa necesare în selectarea și numirea brokerilor principali cu care se încheie un contract.

(4) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condiţiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează,:

(a) tipurile de conflicte de interese menţionate la alineatul (1);

(b) măsurile rezonabile care trebuie să fie luate de AFIA în ceea ce privește structurile și procedurile organizaţionale și administrative pentru a identifica, a preveni, a gestiona, a monitoriza și a face publice conflictele de interese.

Articolul 15

Administrarea riscurilor

(1) AFIA separă din punct de vedere funcţional și ierarhic funcţiile de administrare a riscurilor de unităţile operaţionale, inclusiv de funcţiile de administrare a portofoliului.

Separarea funcţională și ierarhică a funcţiilor de administrare a riscurilor în conformitate cu primul paragraf este verificată de autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA conform principiului proporţionalităţii, înţelegându-se că AFIA poate demonstra, în orice caz, că măsurile specifice de protecţie împotriva conflictelor de interese permit desfășurarea independentă a activităţilor de administrare a riscurilor și că procesul de administrare a riscurilor satisface cerinţele de la prezentul articol și prezintă o eficacitate constantă.

▼M1

(2) AFIA implementează sisteme adecvate de administrare a riscurilor pentru a identifica, evalua, administra și monitoriza în mod corespunzător toate riscurile relevante pentru strategia de investiții a fiecărui FIA și la care este sau poate fi expus fiecare FIA. Mai exact, AFIA nu trebuie să se bazeze în mod exclusiv sau mecanic pe ratinguri de credit emise de agențiile de rating de credit definite la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credite ([1]), pentru a evalua bonitatea activelor FIA.

▼B

AFIA evaluează sistemele de administrare a riscurilor cu o frecvență adecvată, cel puțin o dată pe an, și le adaptează atunci când este necesar.

(3) AFIA trebuie cel puțin:

(a) să implementeze o procedură documentată și actualizată regulat de verificare prealabilă când investesc în numele FIA, conform strategiei de investiții, obiectivelor și profilului de risc ale FIA;

(b) să se asigure că riscurile asociate fiecărei poziții de investiții a FIA și efectul general al acestora asupra portofoliului FIA pot fi permanent identificate, evaluate, administrate și monitorizate în mod corespunzător, inclusiv prin utilizarea unor proceduri adecvate de simulări de criză;

(c) să se asigure că profilul de risc al FIA corespunde dimensiunii, structurii portofoliului și strategiilor și obiectivelor de investiții ale FIA stabilite în regulile sau actul constitutiv ale acestuia, în prospect și în documentele de ofertă;

▼M9

(d) pentru activitățile de acordare de împrumuturi, să pună în aplicare politici, proceduri și procese eficiente pentru acordarea de credite,

În sensul primului paragraf litera (d), în cazul în care AFIA administrează FIA care se angajează în acordarea de împrumuturi, inclusiv atunci când respectivele FIA obțin expunere la împrumuturi prin intermediul unor terți, AFIA trebuie, de asemenea, să pună în aplicare politici, proceduri și procese eficiente pentru evaluarea riscului de credit și pentru administrarea și monitorizarea portofoliului lor de credite, să mențină politicile, procedurile și procesele respective actualizate și eficiente, precum și să le revizuiască cu regularitate și cel puțin o dată pe an.

Fără a aduce atingere articolului 12 alineatul (1) litera (b), cerințele prevăzute la primul paragraf litera (d) și la al doilea paragraf de la prezentul alineat nu se aplică acordării de împrumuturi din partea acționarilor în cazul în care valoarea noțională a acestor împrumuturi nu depășește în total 150 % din capitalul FIA.

▼M1

(3a) Ținând cont de natura, amploarea și complexitatea activităților FIA, autoritățile competente monitorizează caracterul adecvat al proceselor AFIA de evaluare a creditelor, evaluează utilizarea referirilor la ratingurile de credit, astfel cum sunt menționate la alineatul (2)

([1]) JO L 302, 17.11.2009, p. 1.

▼M1

primul paragraf, în cadrul politicilor lor de investiții cu privire la FIA și, atunci când este cazul, încurajează atenuarea impactului acestor referiri, în vederea reducerii bazării exclusive și mecanice pe astfel de ratinguri de credit.

▼B

(4) AFIA stabilesc nivelul maxim al efectului de levier pe care îl pot utiliza pentru fiecare FIA pe care îl administrează, precum și drepturile de reutilizare a garanţiilor colaterale sau de orice alt tip acordate în cadrul acordului privind utilizarea efectului de levier, ţinând cont, printre altele, de:

(a) tipul de FIA;

(b) strategia de investiţii a FIA;

(c) sursele de levier ale FIA;

(d) orice altă interconexiune sau relaţie relevantă cu alte instituţii prestatoare de servicii financiare care ar putea genera riscuri sistemice;

(e) necesitatea de a limita expunerea faţă de o singură contrapartidă;

(f) măsura în care levierul este garantat;

(g) raportul dintre active și pasive;

(h) volumul, natura și importanţa activităţilor AFIA pe pieţele în cauză.

▼M9

(4a) AFIA se asigură că, în cazul în care un FIA pe care îl administrează acordă împrumuturi, valoarea noţională a împrumuturilor acordate unui singur debitor de către FIA respectiv nu depășește în total 20 % din capitalul FIA, în cazul în care debitorul este unul dintre următoarele:

(a) o întreprindere financiară, astfel cum este definită la articolul 13 punctul 25 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]);

(b) un FIA; sau

(c) un OPCVM.

Restricţia prevăzută la primul paragraf de la prezentul alineat nu aduce atingere pragurilor, restricţiilor și condiţiilor prevăzute în Regulamentele (UE) nr. 345/2013 ([2]), (UE) nr. 346/2013 ([3]) și (UE) 2015/760 ([4]) ale Parlamentului European și ale Consiliului.

([1]) Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activităţii de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc (JO L 115, 25.4.2013, p. 1).

([3]) Regulamentul (UE) nr. 346/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social (JO L 115, 25.4.2013, p. 18).

([4]) Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiţii pe termen lung (JO L 123, 19.5.2015, p. 98).

▼M9

(4b) AFIA se asigură că efectul de levier al unui FIA care acordă împrumuturi pe care îl administrează reprezintă cel mult:

(a) 175 %, în cazul în care FIA respectiv este de tip deschis;

(b) 300 %, în cazul în care FIA respectiv este de tip închis.

Efectul de levier al unui FIA care acordă împrumuturi se exprimă ca raportul dintre expunerea FIA respectiv, calculată în conformitate cu metoda angajamentului, astfel cum este definită în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 alineatul (3), și valoarea activului său net.

Acordurile de împrumut care sunt acoperite integral de angajamentele contractuale de capital ale investitorilor în FIA care acordă împrumuturi nu sunt considerate expuneri în scopul calculării raportului menţionat la al doilea paragraf.

În cazul în care un FIA care acordă împrumuturi încalcă cerinţele prevăzute la prezentul alineat, iar încălcarea este în afara controlului AFIA care îl administrează, AFIA ia într-un termen adecvat măsurile necesare pentru a rectifica poziţia, ţinând seama în mod corespunzător de interesele investitorilor în acel FIA care acordă împrumuturi.

Fără a aduce atingere competenţelor autorităţilor competente menţionate la articolul 25 alineatul (3), cerinţele prevăzute la primul paragraf de la prezentul alineat nu se aplică unui FIA care acordă împrumuturi ale cărui activităţi de creditare constau exclusiv în acordarea de împrumuturi acordate de acţionar, cu condiţia ca valoarea noțională a împrumuturilor respective să nu depășească în total 150 % din capitalul FIA.

(4c) Limita de investiţii de 20 % prevăzută la alineatul (4a):

(a) se aplică până la data specificată în regulile, actul constitutiv sau prospectul FIA, care nu poate depăși 24 de luni de la data primei subscrieri de unităţi sau acţiuni ale FIA;

(b) încetează să se mai aplice din momentul în care AFIA începe să vândă active ale FIA în scopul răscumpărării unităţilor sau acţiunilor ca parte a lichidării FIA; și

(c) este suspendată temporar în cazul în care capitalul FIA este majorat sau redus.

Suspendarea menţionată la primul paragraf de la litera (c) este limitată în timp la perioada strict necesară, ţinând seama în mod corespunzător de interesele investitorilor în FIA și, în orice caz, nu durează mai mult de 12 luni.

(4d) Data de aplicare menţionată la alineatul (4c) primul paragraf litera (a) ţine seama de particularităţile și caracteristicile specifice ale activelor în care urmează să investească FIA. În circumstanţe excepţionale, autorităţile competente pentru AFIA pot aproba o prelungire a termenului respectiv cu cel mult încă 12 luni, cu condiţia prezentării unui plan de investiţii motivat în mod corespunzător.

▼M9

(4e) AFIA se asigură că FIA pe care îl administrează nu acordă împrumuturi următoarelor entităţi:

(a) AFIA sau personalului respectivului AFIA;

(b) depozitarului FIA sau entităţilor cărora depozitarul le-a delegat funcţii cu privire la FIA în conformitate cu articolul 21;

(c) unei entităţi căreia AFIA i-a delegat funcţii în conformitate cu articolul 20 sau personalului respectivei entităţi;

(d) unei entităţi din cadrul aceluiași grup, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 11 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]), ca AFIA, cu excepţia cazului în care entitatea respectivă este o întreprindere financiară care finanţează exclusiv debitori care nu sunt menţionaţi la literele (a), (b) și (c) de la prezentul alineat.

(4f) În cazul în care un FIA acordă împrumuturi, veniturile obţinute din împrumuturi, din care se scad toate taxele admisibile pentru administrarea acestora, se atribuie respectivului FIA în întregime. Toate costurile și cheltuielile asociate cu administrarea împrumuturilor sunt dezvăluite în conformitate cu articolul 23.

(4g) Fără a aduce atingere altor instrumente din dreptul Uniunii, un stat membru poate interzice unui FIA care acordă împrumuturi să acorde împrumuturi consumatorilor astfel cum sunt definiţi la articolul 3 litera (a) din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([2]) pe teritoriul său și poate interzice FIA să administreze creditele acordate acestor consumatori pe teritoriul său. O astfel de interdicţie nu afectează distribuirea în Uniune a FIA care acordă împrumuturi consumatorilor sau care administrează credite acordate consumatorilor.

(4h) Statele membre interzic AFIA să administreze FIA care se angajează în acordarea de împrumuturi, în cazul în care întreaga strategie de investiţii a FIA respective sau o parte a respectivei strategii este de a acorda împrumuturi cu unicul scop de a transfera împrumuturile sau expunerile respective unor terţi.

(4i) AFIA se asigură că FIA pe care îl administrează reţine 5 % din valoarea noţională a fiecărui împrumut pe care respectivul FIA l-a acordat și pe care apoi l-a transferat către terţi. Procentul respectiv din fiecare împrumut se reţine:

(a) până la scadenţă, pentru împrumuturile a căror scadenţă este o perioadă de până la opt ani sau pentru împrumuturile acordate consumatorilor, indiferent de scadenţa acestora; și

(b) pentru o perioadă de cel puţin opt ani pentru alte împrumuturi.

Prin derogare de la primul paragraf, cerinţa prevăzută la paragraful respectiv nu se aplică în cazul în care:

([1]) Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situaţiile financiare anuale, situaţiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

([2]) Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).

▼M9

(a) AFIA începe să vândă active ale FIA în scopul răscumpărării unităţilor sau acţiunilor ca parte a lichidării FIA;

(b) vânzarea împrumutului este necesară în scopul respectării măsurilor restrictive adoptate în temeiul articolului 215 din TFUE sau a cerinţelor referitoare la produse;

(c) vânzarea împrumutului este necesară pentru a permite AFIA să pună în aplicare strategia de investiţii a FIA pe care îl administrează în interesul investitorilor FIA; sau

(d) vânzarea împrumutului se datorează unei deteriorări a riscului asociat împrumutului, constatată de AFIA în cadrul procesului său de diligenţă și de administrare a riscurilor menţionat la articolul 15 alineatul (3), iar cumpărătorul este informat despre această deteriorare atunci când cumpără împrumutul.

La cererea autorităţilor competente din statul său membru de origine, AFIA demonstrează că îndeplinește condiţiile pentru aplicarea derogării relevante prevăzute la al doilea paragraf.

▼B

(5) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condiţiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează:

(a) sistemele de administrare a riscurilor care trebuie utilizate de AFIA în funcţie de riscurile la care sunt expuși în numele FIA pe care le administrează;

(b) frecvenţa corespunzătoare a revizuirii sistemului de administrare a riscurilor;

(c) modul în care funcţia de administrare a riscurilor este separată din punct de vedere funcţional și ierarhic de unităţile operaţionale, inclusiv de funcţia de administrare a portofoliului;

(d) măsurile specifice de protecţie împotriva conflictelor de interese menţionate la alineatul (1) al doilea paragraf;

(e) cerinţele prevăzute la alineatul (3).

▼M1

Măsurile care specifică sistemele de administrare a riscurilor menţionate la primul paragraf litera (a) trebuie să asigure împiedicarea AFIA de a se baza în mod exclusiv sau mecanic pe ratinguri de credit, astfel cum sunt menţionate la alineatul (2) primul paragraf, pentru a evalua bonitatea activelor FIA.

▼B

Articolul 16

Administrarea lichidităţilor

(1) Pentru fiecare FIA administrat și care nu este un FIA de tip închis care nu utilizează efectul de levier, AFIA utilizează un sistem adecvat de administrare a lichidităţilor și adoptă proceduri care le permit să monitorizeze riscul de lichiditate al FIA și să garanteze că profilul de lichiditate al investiţiilor FIA respectă obligaţiile sale de bază.

AFIA realizează în mod regulat simulări de criză, în condiţii normale și în condiţii excepţionale de lichiditate, care le permit să evalueze riscul de lichiditate al FIA și să monitorizeze în consecinţă riscul de lichiditate al FIA.

▼B

(2) AFIA se asigură că, pentru fiecare FIA administrat, strategia de investiţii, profilul de lichiditate și politica de răscumpărare sunt coerente.

▼M9

(2a) AFIA se asigură că FIA care acordă împrumuturi pe care îl administrează este de tip închis.

Prin derogare de la primul paragraf, un FIA care acordă împrumuturi poate fi de tip deschis, cu condiţia ca AFIA care îl administrează să poată demonstra autorităţilor competente din statul membru de origine al AFIA că sistemul de administrare a riscului de lichiditate al FIA este compatibil cu strategia sa de investiţii și cu politica sa de răscumpărare.

Cerinţa prevăzută la primul paragraf de la prezentul alineat nu aduce atingere pragurilor, restricţiilor și condiţiilor prevăzute în Regulamentele (UE) nr. 345/2013, (UE) nr. 346/2013 și (UE) 2015/760.

(2b) Pentru a se asigura că respectă alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, un AFIA care administrează un FIA de tip deschis selectează cel puţin două instrumente adecvate de administrare a lichidităţilor dintre cele menţionate în anexa V punctele 2-8, după evaluarea caracterului adecvat al instrumentelor respective în raport cu strategia de investiţii urmărită, cu profilul de lichiditate și cu politica de răscumpărare a FIA. AFIA include instrumentele respective în regulile sau în actele constitutive ale FIA pentru o posibilă utilizare în interesul investitorilor FIA. Respectiva selecţie nu poate include numai instrumentele menţionate în anexa V punctele 5 și 6.

Prin derogare de la primul paragraf, un AFIA poate decide să selecteze numai un singur instrument de administrare a lichidităţilor dintre cele menţionate în anexa V punctele 2-8 pentru un FIA pe care îl administrează, dacă FIA respectiv este autorizat ca fond de piaţă monetară în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

AFIA pune în aplicare politici și proceduri detaliate pentru activarea și dezactivarea oricărui instrument selectat de administrare a lichidităţilor și măsurile operaţionale și administrative pentru utilizarea unui astfel de instrument. Selecţia menţionată la primul și al doilea paragraf, precum și politicile și procedurile detaliate privind activarea și dezactivarea se comunică autorităţilor competente din statul membru de origine al AFIA.

Răscumpărarea în natură, astfel cum este menţionată în anexa V punctul 8, este activată numai pentru a realiza răscumpărările solicitate de investitorii profesioniști și dacă răscumpărarea în natură corespunde unei cote proporţionale din activele deţinute de FIA.

Prin derogare de la al patrulea paragraf de la prezentul alineat, răscumpărarea în natură nu trebuie să nu corespundă unei cote proporţionale din activele deţinute de FIA, dacă FIA respectiv este distribuit exclusiv către investitori profesioniști sau dacă scopul politicii de investiţii a respectivului FIA este de a reproduce componenţa unui anumit indice de acţiuni sau obligaţiuni și dacă FIA respectiv este un fond tranzacţionat la bursă, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 46 din Directiva 2014/65/UE.

([1]) Regulamentul (UE) 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind fondurile de piaţă monetară (JO L 169, 30.6.2017, p. 8).

▼M9

(2c) Un AFIA care administrează un FIA de tip deschis poate, în interesul investitorilor FIA, să suspende temporar subscrierea, răscumpărarea și rambursarea unităţilor sau acţiunilor FIA menţionate în anexa V punctul 1 sau, în cazul în care aceste instrumente sunt incluse în regulile sau în actele constitutive ale FIA, să activeze sau să dezactiveze alte instrumente de administrare a lichidităţilor selectate din anexa V punctele 2-8, în conformitate cu alineatul (2b) de la prezentul articol. AFIA poate, de asemenea, în interesul investitorilor FIA, să activeze conturile pentru active nelichide menţionate în anexa V punctul 9.

AFIA recurge la o suspendare a subscrierilor, răscumpărărilor și rambursărilor sau la conturile pentru active nelichide prevăzute la primul paragraf doar în cazuri excepţionale, atunci când circumstanţele o cer și în cazul în care se justifică având în vedere interesele investitorilor FIA.

(2d) AFIA notifică fără întârziere autorităţilor competente din statul său membru de origine următoarele:

(a) când AFIA activează sau dezactivează instrumentul de administrare a lichidităţilor menţionat în anexa V punctul 1;

(b) când AFIA activează sau dezactivează oricare dintre instrumentele de administrare a lichidităţilor menţionate în anexa V punctele 2-8, într-un mod care nu se desfășoară în cursul normal al activităţii, astfel cum se prevede în regulile sau în actele constitutive ale FIA.

AFIA notifică, într-un interval de timp rezonabil, înainte de a activa sau dezactiva instrumentul de administrare a lichidităţilor menţionat în anexa V punctul 9, autorităţile competente din statul său membru de origine cu privire la o asemenea activare sau dezactivare.

Autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA informează fără întârziere autorităţile competente din statul membru gazdă al AFIA, ESMA și, dacă există riscuri potenţiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) înfiinţat prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), cu privire la orice notificări primite în conformitate cu prezentul alineat. ESMA are competenţa de a partaja informaţiile primite în temeiul prezentului alineat cu autorităţile competente.

(2e) Statele membre se asigură că AFIA care administrează FIA de tip deschis dispun cel puţin de instrumentele de administrare a lichidităţilor prevăzute în anexa V.

(2f) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili cerinţele pe care trebuie să le respecte FIA care acordă împrumuturi pentru a-și menţine o structură de tip deschis. Respectivele cerinţe includ un sistem solid de administrare a lichidităţilor, disponibilitatea activelor lichide și simulări de criză, precum și o politică de răscumpărare adecvată având în vedere profilul de lichiditate al FIA

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudenţială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înfiinţare a unui Comitet european pentru risc sistemic (JO L 331, 15.12.2010, p. 1).

▼M9

care acordă împrumuturi. Cerinţele respective ţin seama, de asemenea, în mod corespunzător de expunerile la împrumuturile subiacente, de perioada medie de rambursare a împrumuturilor și de granularitatea și componenţa generală a portofoliilor FIA care acordă împrumuturi.

(2g) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza caracteristicile instrumentelor de administrare a lichidităţilor prevăzute în anexa V.

La elaborarea respectivelor proiecte de standarde tehnice de reglementare, ESMA ţine seama de diversitatea strategiilor de investiţii și a activelor-suport ale FIA. Respectivele standarde nu limitează capacitatea AFIA de a utiliza orice instrument adecvat de administrare a lichidităţilor pentru toate clasele de active, jurisdicţiile și condiţiile de piaţă.

(2h) Până la 16 aprilie 2025, ESMA elaborează orientări privind selectarea și calibrarea de către AFIA a instrumentelor de administrare a lichidităţilor pentru administrarea riscului de lichiditate și pentru atenuarea riscurilor pentru stabilitatea financiară. Respectivele orientări recunosc faptul că responsabilitatea principală pentru administrarea riscului de lichiditate revine AFIA. Orientările includ indicaţii cu privire la circumstanţele în care pot fi activate conturile pentru active nelichide, astfel cum se menţionează în anexa V punctul 9. În orientări se acordă suficient timp pentru adaptare înainte de a deveni aplicabile, în special pentru FIA existente.

(2i) ESMA înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menţionate la alineatele (2f) și (2g) de la prezentul articol până la 16 aprilie 2025.

Se deleagă Comisiei competenţa de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menţionate la alineatele (2f) și (2g) în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

▼B

(3) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condiţiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează:

(a) sistemele și procedurile de administrare a lichidităţilor; și

(b) alinierea strategiei de investiţii, a profilului de lichiditate și a politicii de răscumpărare prevăzută la alineatul (2).

▼M4

Articolul 17

În cazul în care sunt expuși la o securitizare care nu mai îndeplinește cerinţele prevăzute în Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), AFIA trebuie, în interesul investitorilor în FIA-urile în cauză, să acţioneze și să ia măsuri de remediere, după caz.

([1]) Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 (JO L 347, 28.12.2017, p. 35).

▼B

SECȚIUNEA 2

Cerințe organizaționale

▼M7

Articolul 18

Principii generale

(1) Statele membre solicită ca AFIA să utilizeze în orice moment resursele umane și tehnice adecvate și corespunzătoare necesare pentru buna administrare a FIA.

Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA, ținând seama, de asemenea, de natura FIA administrat de AFIA, solicită în special ca AFIA să aibă proceduri administrative și contabile solide și dispozitive de control și de protecție pentru prelucrarea electronică a datelor, inclusiv cu privire la rețele și sisteme informatice instituite și gestionate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2022/2554 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), precum și mecanisme adecvate de control intern, incluzând, în special, norme privind tranzacțiile personale ale angajaților săi sau privind deținerea ori administrarea investițiilor cu scopul de a investi pe cont propriu și garantând, cel puțin, că fiecare tranzacție în care sunt implicate FIA poate fi reconstituită în ceea ce privește originea sa, părțile la aceasta, natura sa, precum și momentul și locul în care a fost efectuată și că activele FIA administrate de AFIA sunt investite în conformitate cu regulile sau actul constitutiv ale FIA și dispozițiile legale în vigoare.

(2) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care stabilesc procedurile și dispozitivele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, altele decât procedurile și dispozitivele pentru rețelele și sistemele informatice.

▼B

Articolul 19

Evaluare

(1) AFIA se asigură că, pentru fiecare FIA administrat, sunt stabilite proceduri adecvate și consecvente astfel încât să se poată realiza o evaluare corespunzătoare și independentă a activelor FIA în conformitate cu prezentul articol, cu dreptul intern aplicabil și cu regulile sau actul constitutiv ale FIA.

(2) Normele aplicabile evaluării activelor și calculării valorii activului net pe unitate sau pe acțiune a FIA sunt stabilite în legislația țării unde este stabilit FIA și/sau în regulile ori actul constitutiv ale acestuia.

(3) AFIA se asigură, de asemenea, că valoarea activului net pe unitate sau pe acțiune a FIA este calculată și comunicată investitorilor în conformitate cu prezentul articol, dreptul intern aplicabil și cu regulile sau actul constitutiv ale FIA.

([1]) Regulamentul (UE) 2022/2554 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2022 privind reziliența operațională digitală a sectorului financiar și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 600/2014, (UE) nr. 909/2014 și (UE) 2016/1011 (JO L 333, 27.12.2022, p. 1).

▼B

Procedurile de evaluare utilizate asigură evaluarea activelor, precum și calcularea valorii activului net pe unitate sau pe acţiune cel puţin o dată pe an.

Dacă FIA este de tip deschis, aceste evaluări și calcule se efectuează, de asemenea, cu o frecvenţă adecvată atât activelor deţinute de FIA, cât și frecvenţei sale de emisiune și de răscumpărare.

Dacă FIA este de tip închis, aceste evaluări și calcule se efectuează, de asemenea, în cazul majorării sau diminuării capitalului de către FIA în cauză.

Investitorii sunt informaţi cu privire la evaluări și calcule astfel cum este stabilit în dispoziţiile relevante din regulile sau actul constitutiv ale FIA.

(4) AFIA se asigură că funcţia de evaluare este exercitată fie de:

(a) un evaluator extern, care este o persoană juridică sau fizică independentă de FIA, de AFIA și de orice altă persoană ce are legături strânse cu FIA sau AFIA; fie

(b) AFIA însuși, cu condiţia ca sarcina de evaluare să fie independentă din punct de vedere funcţional de administrarea portofoliului și de politica de remunerare și ca alte măsuri să garanteze limitarea conflictelor de interese și prevenirea influenţei nejustificate asupra angajaţilor.

Depozitarul numit pentru un FIA nu poate fi numit ca evaluator extern al respectivului FIA decât în cazul în care a separat din punct de vedere funcţional și ierarhic exercitarea funcţiilor sale de depozitar de sarcinile sale de evaluator extern, iar eventualele conflicte de interese sunt identificate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor FIA.

(5) În cazul în care funcţia de evaluare este exercitată de un evaluator extern, AFIA trebuie să demonstreze că:

(a) evaluatorul extern face obiectul înregistrării profesionale obligatorii recunoscute prin lege sau al unor dispoziţii legale sau reglementare sau al unor norme de conduită profesională;

(b) evaluatorul extern poate oferi suficiente garanţii profesionale pentru a-și putea îndeplini în mod eficace funcţia corespunzătoare de evaluare în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3); și

(c) numirea evaluatorului extern respectă dispoziţiile de la articolul 20 alineatele (1) și (2) și actele delegate adoptate în temeiul articolului 20 alineatul (7).

▼B

(6) Evaluatorul extern numit nu deleagă funcţia de evaluare unei părţi terţe.

(7) AFIA notifică numirea evaluatorului extern autorităţilor competente din statul lor membru de origine, care pot solicita numirea unui alt evaluator extern în locul acestuia, în cazul în care condiţiile prevăzute la alineatul (5) nu sunt sau nu mai sunt îndeplinite.

(8) Evaluarea se realizează cu imparţialitate, competenţă, grijă și diligenţă.

(9) În cazul în care funcţia de evaluare nu este exercitată de un evaluator extern, autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA pot cere AFIA să dispună verificarea procedurilor sale de evaluare și/sau a evaluărilor sale de către un evaluator extern sau, după caz, de către un auditor.

(10) AFIA sunt responsabili de corecta evaluare a activelor FIA, precum și de calcularea valorii activului net și de publicarea acestei valori a activului net. Prin urmare, numirea de către AFIA a unui evaluator extern nu poate afecta în niciun caz răspunderea AFIA faţă de FIA și de investitorii acestuia.

Fără a aduce atingere primului paragraf și indiferent de eventualele clauze contractuale care prevăd altfel, evaluatorul extern răspunde faţă de AFIA pentru pierderile suferite de AFIA ca urmare a neglijenţei evaluatorului extern sau a neîndeplinirii intenţionate a sarcinilor sale.

(11) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condiţiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează:

(a) criteriile referitoare la procedurile pentru o evaluare corectă a activelor și calcularea valorii activului net pe unitate sau pe acţiune;

(b) garanţiile profesionale pe care evaluatorul extern trebuie să le poată prezenta pentru a exercita cu eficacitate funcţia de evaluare;

(c) frecvenţa evaluărilor realizate de FIA de tip deschis, care este adecvată atât activelor deţinute de FIA, cât și politicii sale de emisiune și de răscumpărare.

▼B

SECȚIUNEA 3

Delegarea funcțiilor AFIA

Articolul 20

Delegarea

(1) ►M9 AFIA care intenționează să delege unor terți sarcina de a îndeplini, în numele lor, una sau mai multe dintre funcțiile menționate în anexa I sau unul sau mai multe dintre serviciile menționate la articolul 6 alineatul (4) notifică acest lucru autorităților competente din statul lor membru de origine înainte ca dispozițiile privind delegarea să intre în vigoare. Trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții: ◄

(a) AFIA trebuie să poată justifica întreaga sa structură de delegare cu motive obiective;

(b) delegatul trebuie să dispună de resurse suficiente pentru a îndeplini sarcinile respective, iar persoanele care desfășoară în mod efectiv activitatea delegatului trebuie să aibă o reputație suficient de bună și o experiență suficientă;

(c) în cazul în care delegarea vizează administrarea de portofoliu sau administrarea de riscuri, trebuie acordată numai unor entități care sunt autorizate sau înregistrate cu scopul de administrare a activelor și care sunt supuse unei supravegheri sau, în cazul în care această condiție nu poate fi îndeplinită, trebuie acordată numai cu condiția autorizării prealabile din partea autorităților competente din statul membru de origine al AFIA;

(d) în cazul în care delegarea se referă la administrarea de portofoliu sau la administrarea de riscuri și este acordată unei entități dintr-o țară terță, trebuie să fie asigurată, în plus față de cerințele de la litera (c), cooperarea dintre autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA și autoritatea de supraveghere a entității în cauză;

(e) delegarea nu trebuie să împiedice buna desfășurare a supravegherii AFIA și, în special, nu trebuie să împiedice nici AFIA să acționeze, nici FIA să fie administrat în interesul investitorilor săi;

▼M9

(f) AFIA trebuie să poată demonstra că delegatul este calificat și capabil să exercite funcțiile și să presteze serviciile în cauză, că a fost selecționat cu toată atenția cuvenită și că AFIA poate să monitorizeze în mod eficace și în orice moment activitatea delegată, să dea în orice moment instrucțiuni suplimentare delegatului și să retragă delegarea cu efect imediat atunci când acest lucru este în interesul investitorilor.

▼B

AFIA evaluează în permanență serviciile furnizate de fiecare delegat.

(2) Administrarea portofoliului sau administrarea riscurilor nu este delegată:

(a) depozitarului ori unui delegat al depozitarului; sau

(b) oricărei alte entități ale cărei interese pot intra în conflict cu cele ale AFIA sau ale investitorilor FIA, cu excepția cazului în care entitatea în cauză a separat din punct de vedere funcțional și ierarhic exercitarea sarcinilor sale de administrare a portofoliului sau de administrare a riscurilor de celelalte sarcini ale sale potențial conflictuale, iar eventualele conflicte de interese sunt identificate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor FIA.

▼M9

(3) Faptul că AFIA a delegat funcţii sau servicii unui terţ sau orice altă subdelegare nu afectează răspunderea AFIA faţă de clienţii săi, FIA și investitorii săi. AFIA nu își deleagă funcţiile sau serviciile într-o asemenea măsură încât, în esenţă, să nu mai poată fi considerat administratorul FIA sau prestatorul serviciilor menţionate la articolul 6 alineatul (4) și să devină o entitate de tip „cutie poștală”.

(3a) AFIA se asigură că îndeplinirea funcţiilor menţionate în anexa I și furnizarea serviciilor menţionate la articolul 6 alineatul (4) au loc cu respectarea prezentei directive. Respectiva obligaţie se aplică indiferent de statutul de reglementare al oricărui delegat sau subdelegat sau de locul unde se află acesta.

▼B

(4) ►M9 Terţul poate subdelega oricare dintre funcţiile sau serviciile care îi sunt delegate, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii: ◄

(a) AFIA și-a dat acordul prealabil pentru subdelegare;

(b) AFIA a notificat autorităţile competente din statul său membru de origine înainte ca dispoziţiile privind subdelegarea să intre în vigoare;

(c) condiţiile prevăzute la alineatul (1), toate trimiterile la „delegat” înţelegându-se ca trimiteri la „subdelegat”.

(5) Nu se atribuie o subdelegare a administrării de portofoliu sau a administrării de riscuri:

(a) depozitarului ori unui delegat al depozitarului; sau

(b) oricărei alte entităţi ale cărei interese pot intra în conflict cu cele ale AFIA sau ale investitorilor FIA, decât în cazul în care entitatea în cauză a separat din punct de vedere funcţional și ierarhic exercitarea sarcinilor sale de administrare a portofoliului sau de administrare a riscurilor de celelalte sarcinilor ale sale potenţial conflictuale, iar eventualele conflicte de interese sunt identificate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor FIA.

Delegatul relevant evaluează în permanenţă serviciile furnizate de fiecare subdelegat.

▼M9

(6) Atunci când subdelegatul deleagă oricare dintre funcţiile sau serviciile care i-au fost delegate, condiţiile prevăzute la alineatul (4) se aplică *mutatis mutandis*.

(6a) Prin derogare de la alineatele (1)-(6) de la prezentul articol, în cazul în care funcţia de distribuţie menţionată în anexa I punctul 2 litera (b) este îndeplinită de unul sau mai mulţi distribuitori care acţionează în nume propriu și care distribuie FIA în conformitate cu Directiva 2014/65/UE sau prin produse de investiţii bazate pe asigurări în conformitate cu Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului ([1]), o asemenea funcţie nu este considerată a fi o delegare supusă cerinţelor de la prezentul articol alineatele (1)-(6), indiferent de eventualele acorduri de distribuţie încheiate între AFIA și distribuitor.

([1]) Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuţia de asigurări (JO L 26, 2.2.2016, p. 19).

▼B

(7) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condiţiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează:

(a) condiţiile pentru îndeplinirea cerinţelor prevăzute la alineatele (1), (2), (4) și (5);

(b) condiţiile în care AFIA își deleagă funcţiile într-o asemenea măsură încât devine o entitate de tip „cutie poștală” și nu mai poate fi considerat administrator al FIA în conformitate cu alineatul (3).

SECŢIUNEA 4

Depozitarul

Articolul 21

Depozitarul

(1) Pentru fiecare FIA administrat, AFIA se asigură că se numește un depozitar unic în conformitate cu dispoziţiile prezentului articol.

(2) Numirea depozitarului face obiectul unui contract scris. Printre altele, contractul reglementează fluxul informaţiilor considerate necesare pentru a permite depozitarului să își îndeplinească funcţiile pentru FIA pentru care a fost numit depozitar, în conformitate cu prezenta directivă și cu alte acte cu putere de lege sau acte administrative relevante.

(3) Depozitarul este:

(a) o instituţie de credit cu sediul social în Uniune și autorizată în conformitate cu Directiva 2006/48/CE;

(b) o firmă de investiţii cu sediul social în Uniune, care face obiectul cerinţelor privind adecvarea capitalului conform articolului 20 alineatul (1) din Directiva 2006/49/CE, inclusiv al cerinţelor de capital pentru riscurile operaţionale, și este autorizată în temeiul Directivei 2004/39/CE și care prestează, de asemenea, servicii conexe de păstrare și administrare a instrumentelor financiare în numele clienţilor în conformitate cu secţiunea B punctul 1 din anexa I la directiva 2004/39/CE; astfel de firme de investiţii deţin, în orice caz, fonduri proprii cel puţin egale cu valoarea capitalului iniţial menţionat la articolul 9 din Directiva 2006/49/CE; sau

(c) o altă categorie de instituţii care face obiectul reglementării prudenţiale și al supravegherii continue și care, la 21 iulie 2011, se încadrează în categoriile de instituţii stabilite de statele membre ca fiind eligibile pentru funcţia de depozitar, în conformitate cu articolul 23 alineatul (3) din Directiva 2009/65/CE;

Exclusiv în cazul FIA din afara UE și fără a aduce atingere dispoziţiilor de la alineatul (5) litera (b), depozitarul poate fi, de asemenea, o instituţie de credit sau orice altă entitate de aceeași natură ca entităţile menţionate la literele (a) și (b) de la primul paragraf al prezentului alineat, cu condiţia îndeplinirii condiţiilor de la alineatul (6) litera (b).

▼B

În plus, statele membre pot permite, în relația cu FIA care nu au drepturi de răscumpărare exercitabile într-o perioadă de cinci ani de la data investițiilor inițiale și care, în conformitate cu principala lor politică de investiții, nu investesc în general în active care trebuie păstrate în custodie în conformitate cu alineatul (8) litera (a) sau investesc în general în emitenți sau societăți necotate pentru a putea obține controlul asupra societăților respective în conformitate cu articolul 26, ca depozitarul să poată fi o entitate care îndeplinește funcții de depozitar ca parte a activităților sale profesionale sau comerciale, pentru care face obiectul înregistrării profesionale obligatorii recunoscute prin lege sau al unor dispoziții legale ori reglementare sau al unor norme de conduită profesională și care poate furniza suficiente garanții financiare și profesionale care să îi permită să îndeplinească în mod eficace funcțiile de depozitar în cauză și angajamentele inerente acestor funcții.

(4) Pentru a evita conflictele de interese dintre depozitar, AFIA și/sau FIA și/sau investitorii săi:

(a) un AFIA nu acționează ca depozitar;

(b) un broker principal care acționează drept contrapartidă pentru un FIA nu acționează ca depozitar pentru FIA în cauză decât în cazul în care a separat din punct de vedere funcțional și ierarhic exercitarea funcțiilor sale de depozitar de sarcinile sale de broker principal, iar eventualele conflicte de interese sunt identificate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor FIA. Delegarea de către depozitar a sarcinilor sale de custodie unui astfel de broker principal în conformitate cu alineatul (11) este permisă dacă sunt îndeplinite condițiile relevante.

(5) Depozitarul este stabilit în una dintre următoarele locații:

(a) în cazul FIA din UE, în statul membru de origine al FIA;

(b) în cazul FIA din afara UE, în țara terță în care este stabilit FIA sau în statul membru de origine al AFIA care administrează FIA sau în statul membru de referință al AFIA care administrează FIA.

▼M9

(5a) Prin derogare de la alineatul (5) litera (a), statul membru de origine al unui FIA din UE poate permite autorităților sale competente să autorizeze ca o instituție menționată la alineatul (3) primul paragraf litera (a) și stabilită într-un alt stat membru să fie numită drept depozitar, cu condiția să fie îndeplinite următoarele condiții:

(a) autoritățile competente au primit o cerere motivată din partea AFIA de a permite numirea unui depozitar stabilit într-un alt stat membru, iar în cerere se demonstrează lipsa în statul membru de origine al FIA a unor servicii de depozitar care să poată răspunde în mod eficace nevoilor FIA în raport cu strategia sa de investiții; și

(b) valoarea totală a activelor încredințate spre păstrare de pe piața națională a depozitarilor din statul membru de origine a FIA, astfel cum se menționează la alineatul (8) de la prezentul articol, în numele FIA din UE autorizate sau înregistrate în temeiul dreptului intern aplicabil în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (k) punctul (i) și administrate de un AFIA din UE, nu depășește 50 de miliarde EUR sau echivalentul acestei sume în orice altă monedă.

▼M9

Activele încredinţate spre păstrare depozitarilor care acţionează în temeiul articolului 36 alineatul (1) litera (a) și activele proprii ale depozitarilor nu sunt luate în considerare în scopul de a stabili dacă este îndeplinită condiţia prevăzută la primul paragraf litera (b) de la prezentul alineat.

În pofida îndeplinirii condiţiilor prevăzute la primul și al doilea paragraf, autorităţile competente permit numirea unui depozitar stabilit în alt stat membru numai după efectuarea unei evaluări de la caz la caz a lipsei de servicii de depozitar relevante în statul membru de origine al FIA în raport cu strategia de investiţii a FIA.

În cazul în care autorităţile competente permit numirea unui depozitar stabilit într-un alt stat membru, acestea informează ESMA în acest sens.

Prezentul alineat nu aduce atingere aplicării celorlalte alineate ale prezentului articol, cu excepţia alineatului (5) litera (a).

▼B

(6) Fără a aduce atingere cerinţelor prevăzute la alineatul (3), numirea unui depozitar stabilit într-o ţară terţă este, în toate cazurile, supusă următoarelor condiţii:

(a) autorităţile competente din statele membre în care se intenţionează a fi distribuite unităţi sau acţiuni ale FIA din afara UE și, în măsura în care este diferit, din statul membru de origine al AFIA au semnat acorduri de cooperare și de schimb de informaţii cu autorităţile competente ale depozitarului;

(b) depozitarul este supus unei reglementări prudenţiale, inclusiv unor cerinţe minime de capital, și unor măsuri de supraveghere eficace care au aceleași efecte ca legislaţia Uniunii și sunt aplicate efectiv;

▼M9

(c) ţara terţă în care este stabilit depozitarul nu este identificată ca ţară terţă cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului ([1]);

(d) statele membre în care se intenţionează distribuirea de unităţi sau acţiuni ale FIA din afara UE și, în măsura în care sunt diferite, statul membru de origine al AFIA au semnat un acord cu ţara terţă în care este stabilit depozitarul care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din Convenţia-model OCDE pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și asigură un schimb eficace de informaţii în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar ţara terţă respectivă nu este menţionată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicţiilor necooperante în scopuri fiscale.

([1]) Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanţării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

▼B

(e) depozitarul răspunde prin contract față de FIA sau față de investitorii FIA în conformitate cu alineatele (12) și (13) și acceptă în mod expres să respecte alineatul (11).

▼M9

Prin derogare de la partea introductivă de la primul paragraf, condiţiile de la literele (c) și (d) de la paragraful respectiv se aplică la numirea depozitarului. Dacă o ţară terţă în care este stabilit un depozitar este identificată ca ţară terţă cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849, astfel cum se menţionează la primul paragraf litera (c), sau este adăugată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicţiilor necooperante în scopuri fiscale, astfel cum se menţionează la primul paragraf litera (d), după numirea depozitarului, se numește un nou depozitar într-un termen adecvat, ținând seama în mod corespunzător de interesele investitorilor. Această perioadă nu depășește doi ani.

▼B

În cazul în care o autoritate competentă dintr-un alt stat membru nu este de acord cu evaluarea aplicării dispoziţiilor de la primul paragraf litera (a), (c) sau (e) de către autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA, autorităţile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acţiona în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Pe baza criteriilor menţionate la alineatul (17) litera (b), Comisia adoptă acte de punere în aplicare, confirmând că reglementarea prudenţială și măsurile de supraveghere dintr-o ţară terţă au aceleași efecte ca legislaţia Uniunii și sunt aplicate efectiv. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 59 alineatul (2).

(7) Depozitarul se asigură în general că fluxurile de numerar ale FIA sunt monitorizate adecvat și se asigură în special că toate plăţile efectuate de investitori sau în numele acestora la subscrierea de unităţi sau acţiuni ale unui FIA au fost încasate și că numerarul FIA este înregistrat integral în conturile de numerar deschise în numele FIA sau în numele AFIA care acţionează în numele FIA sau în numele depozitarului care acţionează în numele FIA la o entitate menţionată la articolul 18 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Directiva 2006/73/CE sau la o altă entitate de aceeași natură pe piaţa relevantă în care sunt necesare conturi în numerar, cu condiţia ca entitatea respectivă să fie supusă unei reglementări prudenţiale și unei supravegheri eficace care au aceleași efecte cu legislaţia Uniunii și care sunt aplicate efectiv și în conformitate cu principiile prevăzute la articolul 16 din Directiva 2006/73/CE.

În cazul în care conturile de numerar sunt deschise în numele depozitarului care acţionează în numele FIA, în aceste conturi nu se înregistrează numerarul entităţii menţionate la primul paragraf și nici numerarul propriu al depozitarului.

(8) Activele FIA sau ale AFIA care acţionează în numele FIA sunt încredinţate depozitarului spre păstrare după cum urmează:

(a) în cazul instrumentelor financiare care pot fi păstrate în custodie:

(i) depozitarul păstrează în custodie toate instrumentele financiare care pot fi înregistrate într-un cont de instrumente financiare deschis în evidenţele depozitarului și toate instrumentele financiare care pot fi livrate fizic depozitarului;

▼B

(ii) în acest scop, depozitarul se asigură că toate instrumentele financiare care pot fi înregistrate într-un cont de instrumente financiare deschis în evidenţele depozitarului sunt înregistrate în evidenţele depozitarului în conturi separate în conformitate cu principiile stabilite la articolul 16 din Directiva 2006/73/CE, deschise în numele FIA sau al AFIA care acţionează în numele FIA, astfel încât să poată fi în orice moment identificate clar ca aparţinând FIA în conformitate cu legislaţia aplicabilă;

(b) în cazul altor active:

(i) depozitarul verifică dreptul de proprietate al FIA sau al AFIA care acţionează în numele FIA cu privire la respectivele active și ţine evidenţa activelor cu privire la care are certitudinea că FIA sau AFIA care acţionează în numele FIA deţine dreptul de proprietate;

(ii) pentru a verifica dacă FIA sau AFIA care acţionează în numele FIA deţine dreptul de proprietate, depozitarul se bazează pe informaţii sau documente furnizate de FIA sau de AFIA și, atunci când sunt disponibile, pe dovezi externe;

(iii) depozitarul își actualizează permanent evidenţa.

(9) Pe lângă sarcinile menţionate la alineatele (7) și (8), depozitarul:

(a) se asigură că vânzarea, emisiunea, răscumpărarea, rambursarea și anularea de unităţi sau acţiuni ale FIA sunt realizate în conformitate cu legislaţia naţională aplicabilă și cu regulile sau actul constitutiv ale FIA;

(b) se asigură că valoarea unităţilor sau a acţiunilor FIA este calculată în conformitate cu legislaţia naţională aplicabilă, cu regulile sau actul constitutiv ale FIA și cu procedurile prevăzute la articolul 19;

(c) îndeplinește instrucţiunile AFIA, cu excepţia cazului în care acestea contravin legislaţiei naţionale aplicabile sau regulilor ori actului constitutiv ale FIA;

(d) se asigură că, în tranzacţiile care implică activele FIA, contravaloarea este achitată FIA în termenele uzuale;

(e) se asigură că veniturile FIA sunt folosite în conformitate cu legislaţia naţională aplicabilă și cu regulile sau actul constitutiv ale FIA.

(10) În contextul rolurilor lor respective, AFIA și depozitarul acţionează în mod onest, echitabil, profesionist și independent și în interesul FIA și al investitorilor FIA.

Depozitarul nu desfășoară activităţi cu privire la FIA sau la AFIA care acţionează în numele FIA care pot crea conflicte de interese între FIA, investitorii în FIA, AFIA și depozitarul însuși, cu excepţia cazului în care depozitarul a separat din punct de vedere funcţional și ierarhic exercitarea sarcinilor sale de depozitar de celelalte sarcini ale sale potenţial conflictuale, iar eventualele conflicte de interese sunt identificate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor FIA.

▼B

Activele menţionate la alineatul (7) nu sunt reutilizate de depozitar fără acordul prealabil al FIA sau al AFIA care acţionează în numele FIA.

(11) Depozitarul nu deleagă unor părţi terţe funcţiile sale descrise la prezentul articol, cu excepţia celor menţionate la alineatul (8).

Depozitarul poate delega unor părţi terţe funcţiile menţionate la alineatul (8), sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiţii:

(a) sarcinile să nu fie delegate cu intenţia de a eluda cerinţele prezentei directive;

(b) depozitarul să poată demonstra existenţa unui motiv obiectiv pentru delegare;

▼M9

(c) depozitarul să dea dovadă de competenţa, precauţia și diligenţa necesare atunci când selectează și numește o un terţ căruia intenţionează să îi delege o parte din sarcinile sale, cu excepţia cazului în care terţul respectiv este un depozitar central de titluri de valoare care acţionează în calitate de CSD investitor, astfel cum este definit în actul delegat adoptat în temeiul articolului 29 alineatul (3) și al articolului 48 alineatul (10) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014, și să dea dovadă în continuare de competenţa, precauţia și diligenţa necesare când verifică periodic și supraveghează permanent terţul căruia i-a delegat o parte din sarcinile sale și măsurile luate de terţ în legătură cu sarcinile care i-au fost delegate;

▼B

(d) depozitarul să se asigure că partea terţă îndeplinește permanent condiţiile de mai jos în cursul efectuării sarcinilor care i-au fost delegate:

(i) partea terţă are structurile și experienţa adecvate și proporţionale cu natura și complexitatea activelor FIA sau ale AFIA care acţionează în numele FIA care i-au fost încredinţate;

(ii) în ceea ce privește delegarea sarcinilor de custodie menţionate la alineatul (8) litera (a), partea terţă este supusă unei reglementări prudenţiale, inclusiv unor cerinţe minime de capital, și unei supravegheri eficace în jurisdicţia în cauză, iar partea terţă este supusă unui control extern periodic pentru verifica dacă instrumentele financiare sunt în posesia sa;

(iii) partea terţă separă activele clienţilor depozitarului de propriile sale active și de activele depozitarului, astfel încât să poată fi identificate clar în orice moment ca aparţinând clienţilor unui anumit depozitar;

(iv) partea terţă nu utilizează activele fără acordul prealabil al FIA sau al AFIA care acţionează în numele FIA și fără o notificare prealabilă către depozitar; și

(v) partea terţă respectă obligaţiile și interdicţiile generale prevăzute la alineatele (8) și (10).

▼B

Fără a aduce atingere literei (d) punctul (ii) paragraful al doilea, în cazul în care legislaţia ţării terţe impune păstrarea în custodie a anumitor instrumente financiare de către o entitate locală și nicio entitate locală nu îndeplinește cerinţele privind delegarea prevăzute la punctul menţionat, depozitarul își poate delega sarcinile unei astfel de entităţi locale numai în măsura în care se prevede în legislaţia ţării terţe și numai atât timp cât nu există entităţi locale care să îndeplinească cerinţele delegării, sub rezerva îndeplinirii următoarelor cerinţe:

(a) investitorii FIA în cauză trebuie să fie informaţi corespunzător că delegarea este necesară ca urmare a constrângerilor juridice din legislaţia ţării terţe și a circumstanţelor care justifică delegarea, înainte de a face investiţia; și

(b) FIA sau AFIA care acţionează în numele FIA trebuie să solicite depozitarului să delege custodia instrumentelor financiare în cauză unei astfel de entităţi locale.

Partea terţă poate subdelega, la rândul său, aceste funcţii, cu condiţia îndeplinirii acelorași cerinţe. În astfel de cazuri, alineatul (13) se aplică *mutatis mutandis* părţilor relevante.

▼M9

În sensul prezentului articol, prestarea de servicii de către un depozitar central de titluri de valoare care acţionează în calitate de CSD emitent, astfel cum este definit în actul delegat adoptat în temeiul articolului 29 alineatul (3) și al articolului 48 alineatul (10) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014, nu se consideră o delegare a funcţiilor de custodie ale depozitarului. În sensul prezentului articol, prestarea de servicii de către un depozitar central de titluri de valoare care acţionează în calitate de CSD investitor, astfel cum este definit în actul delegat respectiv, este considerată o delegare a funcţiilor de custodie ale depozitarului.

▼B

(12) Depozitarul răspunde faţă de FIA sau faţă de investitorii FIA pentru pierderea de către depozitar ori de către o parte terţă căreia i s-a delegat custodia a instrumentelor financiare păstrate în custodie în conformitate cu alineatul (8) litera (a).

În cazul pierderii unui instrument financiar din custodie, depozitarul returnează fără întârziere FIA sau AFIA care acţionează în numele FIA un instrument financiar identic sau cu o valoare corespunzătoare. Depozitarul nu este răspunzător dacă poate dovedi că pierderea a intervenit ca rezultat al unui eveniment exterior în afara controlului său rezonabil, ale cărui consecinţe ar fi fost inevitabile în ciuda tuturor eforturilor sale rezonabile de a le contracara.

Depozitarul răspunde, de asemenea, faţă de FIA sau faţă de investitorii FIA pentru toate celelalte pierderi suferite de aceștia ca urmare a neîndeplinirii intenţionate sau din neglijenţă a obligaţiilor care îi revin în temeiul prezentei directive.

(13) Răspunderea depozitarului nu este afectată de delegările menţionate la alineatul (11).

Fără a aduce atingere primului paragraf de la prezentul alineat, în cazul pierderii unor instrumente financiare păstrate în custodie de o parte terţă în conformitate cu alineatul (11), depozitarul poate fi exonerat de răspundere dacă poate dovedi că:

▼B

(a) sunt îndeplinite toate cerinţele pentru delegarea sarcinilor sale de custodie prevăzute la alineatul (11) al doilea paragraf;

(b) un contract scris între depozitar și partea terță transferă în mod expres răspunderea depozitarului asupra persoanei terţe în cauză și oferă FIA sau AFIA care acționează în numele FIA posibilitatea de a solicita părții terțe despăgubiri pentru pierderea instrumentelor financiare sau depozitarului posibilitatea de a solicita despăgubirile respective în numele lor; și

(c) un contract scris între depozitar și FIA sau AFIA care acționează în numele FIA permite în mod expres o exonerare a depozitarului și stabilește motivul obiectiv pentru o astfel de exonerare.

(14) În plus, în cazul în care legislaţia ţării terţe impune păstrarea în custodie a anumitor instrumente financiare de către o entitate locală și nu există entități locale care să îndeplinească cerinţele privind delegarea prevăzute la alineatul (11) litera (d) punctul (ii), depozitarul poate fi exonerat de răspundere dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(a) regulile sau actul constitutiv ale FIA în cauză permit în mod expres o astfel de exonerare în condiţiile prevăzute la prezentul alineat;

(b) investitorii FIA în cauză au fost informaţi în mod adecvat cu privire la exonerare și circumstanţele care justifică exonerarea înainte de a face investiţia;

(c) FIA sau AFIA care acţionează în numele FIA a solicitat depozitarului să delege custodia instrumentelor financiare în cauză unei entităţi locale;

(d) există un contract scris între depozitar și FIA sau AFIA care acţionează în numele FIA care permite în mod expres o astfel de exonerare; și

(e) există un contract scris între depozitar și partea terță care transferă în mod expres răspunderea depozitarului asupra entității locale în cauză și oferă FIA sau AFIA care acționează în numele FIA posibilitatea de a solicita entității locale despăgubiri pentru pierderea instrumentelor financiare sau depozitarului posibilitatea de a solicita despăgubirile respective în numele lor.

(15) Răspunderea faţă de investitorii FIA poate fi invocată direct sau indirect prin intermediul AFIA, în funcţie de natura juridică a raporturilor dintre depozitar, AFIA și investitori.

▼M9

(16) La cerere, depozitarul pune la dispoziţia autorităţilor sale competente, a autorităţilor competente pentru FIA și a autorităţilor competente pentru AFIA orice informaţii pe care le-a obţinut în cursul îndeplinirii sarcinilor sale.

Dacă autorităţile competente pentru FIA sau pentru AFIA sunt diferite de cele competente pentru depozitar:

▼M9

(a) autoritățile competente pentru depozitar transmit fără întârziere autorităților competente pentru FIA și AFIA orice informații relevante pentru exercitarea competențelor de supraveghere ale autorităților respective; și

(b) autoritățile competente pentru FIA sau AFIA transmit fără întârziere autorităților competente pentru depozitar orice informații relevante pentru exercitarea competențelor de supraveghere ale autorităților respective.

▼B

(17) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează:

(a) elementele care trebuie incluse în contractul scris menționat la alineatul (2);

(b) criteriile generale pentru a verifica dacă reglementarea prudențială și supravegherea din țările terțe, menționate la alineatul (6) litera (b), au aceleași efecte ca legislația Uniunii și sunt aplicate efectiv;

(c) condițiile de exercitare a funcțiilor de depozitar în conformitate cu alineatele (7), (8) și (9), inclusiv:

(i) tipul de instrumente financiare care trebuie incluse în sfera de aplicare a sarcinilor de custodie ale depozitarului în conformitate cu alineatul (8) litera (a);

▼M9

(ii) condițiile în care depozitarul își poate exercita sarcinile de custodie asupra instrumentelor financiare înregistrate la un depozitar central de titluri de valoare; și

▼B

(iii) condițiile în care depozitarul păstrează în custodie în conformitate cu alineatul (8) litera (b) instrumentele financiare emise în formă nominativă și înregistrate la un emitent sau un registratar;

(d) obligațiile de diligență ale depozitarilor în conformitate cu alineatul (11) litera (c);

(e) obligația de separare în conformitate cu alineatul (11) litera (d) punctul (iii);

(f) condițiile și circumstanțele în care instrumentele financiare păstrate în custodie sunt considerate pierdute;

(g) ce se înțelege prin evenimente exterioare în afara controlului rezonabil ale căror consecințe ar fi fost inevitabile în ciuda tuturor eforturilor rezonabile de a le contracara, în conformitate cu alineatul (12);

(h) condițiile și circumstanțele în care există un motiv obiectiv pentru a încheia un contract de exonerare de răspundere în conformitate cu alineatul (13).

▼B

CAPITOLUL IV

CERINȚE PRIVIND TRANSPARENȚA

Articolul 22

Raportul anual

(1) AFIA face public, pentru fiecare FIA din UE pe care îl administrează și pentru fiecare FIA ale cărui acţiuni sau unităţi le distribuie în Uniune, un raport anual pentru fiecare exerciţiu financiar în termen de șase luni de la sfârșitul exerciţiului. Raportul anual se pune la dispoziţia investitorilor la cerere. Raportul anual se pune la dispoziţia autorităţilor competente din statul membru de origine al AFIA și, după caz, din statul membru de origine al FIA.

Atunci când FIA are obligaţia de a publica un raport financiar anual în conformitate cu Directiva 2004/109/CE, trebuie comunicate investitorilor, la cerere, numai informaţiile suplimentare menţionate la alineatul (2), fie separat, fie ca parte suplimentară a raportului financiar anual. În acest din urmă caz, raportul financiar anual se publică cel târziu la patru luni de la sfârșitul exerciţiului.

(2) Raportul anual conţine cel puţin:

(a) un bilanţ sau o situaţie a activelor și pasivelor;

(b) un cont de venituri și cheltuieli pentru exerciţiul financiar;

(c) un raport al activităţilor din exerciţiul financiar;

(d) orice modificare substanţială a informaţiilor enumerate la articolul 23 care a avut loc în exerciţiul financiar vizat de raport;

(e) cuantumul total al remuneraţiilor pentru exerciţiul financiar, defalcat în remuneraţii fixe și remuneraţii variabile, plătite de AFIA personalului său și numărul beneficiarilor, precum și, atunci când este cazul, comisioanele de performanţă plătite de FIA;

(f) cuantumul agregat al remuneraţiei, defalcat pentru persoanele aflate în funcţii de conducere și pentru membrii personalului AFIA ale căror acţiuni au un impact semnificativ asupra profilului de risc al FIA.

(3) Informaţiile contabile din rapoartele anuale sunt pregătite în conformitate cu standardele de contabilitate din statul membru de origine al FIA sau în conformitate cu standardele de contabilitate din ţara terţă în care FIA este stabilit și cu normele contabile stabilite în regulile sau în actul constitutiv ale FIA.

Informaţiile contabile din raportul anual sunt auditate de persoane abilitate prin lege să auditeze conturi în conformitate cu Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate ([1]). Raportul de audit, inclusiv aprecierile conţinute, se reproduc integral în raportul anual.

Prin derogare de la al doilea paragraf, statele membre pot permite AFIA care distribuie acţiuni sau unităţi ale FIA din afara Uniunii să supună rapoartele anuale ale acelor FIA unui audit care respectă standardele internaţionale de audit în vigoare în ţara în care FIA are sediul social.

([1]) JO L 157, 9.6.2006, p. 87.

▼B

(4) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condiţiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează conţinutul și formatul raportului anual. Respectivele măsuri se adaptează tipului de FIA căruia i se aplică.

Articolul 23

Informarea investitorilor

(1) AFIA furnizează investitorilor FIA înainte de a investi în FIA, pentru fiecare FIA din UE pe care îl administrează și pentru fiecare FIA ale cărui acţiuni sau unităţi le distribuie în Uniune, în conformitate cu regulile sau actul constitutiv ale FIA, următoarele informaţii, precum și modificările substanţiale ale acestora:

▼M9

(a) denumirea FIA, o descriere a strategiei de investiţii și a obiectivelor FIA, informaţii cu privire la locul unde este stabilit FIA de tip „master” și locul unde sunt stabilite fondurile de bază, dacă FIA este un fond de fonduri, o descriere a tipurilor de active în care FIA poate investi, tehnicile pe care acesta le poate utiliza toate riscurile asociate, orice restricţie aplicabilă privind investiţiile, situaţiile în care FIA poate utiliza efectul de levier, tipurile și sursele de levier autorizate și riscurile asociate acestuia, orice restricţie în utilizarea efectului de levier și orice acorduri de reutilizare a activelor și a garanţiilor, precum și informaţii privind nivelul maxim al efectului de levier pe care AFIA este îndreptăţit să îl utilizeze pentru FIA;

▼B

(b) o descriere a procedurilor prin care FIA își poate schimba strategia sau politica de investiţii sau ambele;

(c) o descriere a principalelor implicaţii juridice ale relaţiei contractuale stabilite în scopul investirii, inclusiv informaţii cu privire la jurisdicţie, legislaţia aplicabilă și eventuala existenţă a unor instrumente juridice care să permită recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești pe teritoriul pe care este stabilit FIA;

(d) identitatea AFIA, a depozitarului, a auditorului și a oricăror alţi furnizori de servicii ai FIA și o descriere a îndatoririlor acestora, precum și a drepturilor investitorilor;

(e) o descriere a modului în care AFIA respectă cerinţele de la articolul 9 alineatul (7);

(f) o descriere a oricărei funcţii de administrare delegate de AFIA în conformitate cu anexa I și a oricărei funcţii de custodie delegate de depozitar, identitatea delegatului și orice conflicte de interese care pot apărea ca urmare a acestor delegări;

(g) o descriere a procedurii de evaluare a FIA și a metodologiei de determinare a valorii activelor, inclusiv metodele utilizate pentru evaluarea activelor greu de evaluat în conformitate cu articolul 19;

▼M9

(h) o descriere a administrării riscului de lichiditate al FIA, inclusiv drepturile de răscumpărare, atât în situaţii normale, cât şi excepţionale, a acordurilor de răscumpărare existente încheiate cu investitorii, precum şi a posibilităţii şi a condiţiilor de utilizare a instrumentelor de administrare a lichidităţilor selectate în conformitate cu articolul 16 alineatul (2b);

▼B

(i) o descriere a tuturor comisioanelor, taxelor şi cheltuielilor care sunt suportate direct sau indirect de investitori, precum şi valoarea maximă a acestora;

▼M9

(ia) o listă a comisioanelor, a taxelor şi a cheltuielilor suportate de AFIA în legătură cu funcţionarea FIA şi care urmează să fie alocate direct sau indirect FIA;

▼B

(j) o descriere a modului în care AFIA asigură tratamentul echitabil al investitorilor şi, dacă un investitor obţine tratament preferenţial sau dreptul de a obţine tratament preferenţial, descrierea respectivului tratament preferenţial, tipul de investitori care obţin un astfel de tratament preferenţial, precum şi, atunci când este cazul, legăturile lor juridice sau economice cu FIA sau AFIA;

(k) ultimul raport anual în conformitate cu articolul 22;

(l) procedura şi condiţiile de emisiune şi de vânzare a unităţilor sau a acţiunilor;

(m) cea mai recentă valoare a activului net al FIA sau cel mai recent preţ de piaţă pentru unităţile sau acţiunile FIA, în conformitate cu articolul 19;

(n) după caz, istoricul performanţelor FIA;

(o) identitatea brokerului principal şi o descriere a oricărui acord semnificativ al FIA cu brokerii săi principali şi a modului în care sunt gestionate conflictele de interese în relaţia cu aceştia şi clauza din contractul încheiat cu depozitarul referitoare la posibilitatea de transfer şi reutilizare a activelor FIA şi informaţii privind orice eventual transfer al răspunderii către brokerul principal;

(p) o descriere a modului şi a momentului în care sunt furnizate informaţiile prevăzute la alineatele (4) şi (5).

(2) AFIA informează investitorii înainte de a investi în FIA cu privire la orice acord încheiat de depozitar pentru fi exonerat în mod contractual de răspundere în conformitate cu articolul 21 alineatul (13). AFIA informează, de asemenea, fără întârziere investitorii cu privire la orice modificare a răspunderii depozitarului.

(3) Atunci când FIA are obligaţia de a publica un prospect în conformitate cu Directiva 2003/71/CE sau în conformitate cu legislaţia naţională, numai informaţiile menţionate la alineatele (1) şi (2) care completează informaţiile din prospect trebuie furnizate separat sau ca informaţii suplimentare în prospect.

(4) Pentru fiecare FIA din UE pe care îl administrează şi pentru fiecare FIA ale cărui acţiuni sau unităţi le distribuie în Uniune, AFIA comunică periodic investitorilor:

(a) procentajul din activele FIA care fac obiectul unor măsuri speciale din cauza naturii lor nelichide;

▼B

(b) noile măsuri de administrare a lichidităţii FIA;

(c) profilul actual de risc al FIA și sistemele de administrare a riscurilor utilizate de AFIA pentru administrarea acestor riscuri;

▼M9

(d) compoziţia portofoliului de împrumuturi acordate;

(e) anual, toate comisioanele, taxele și cheltuielile care au fost suportate direct sau indirect de investitori;

(f) anual, orice societate-mamă, filială sau vehicul cu scop special utilizat în legătură cu investiţiile FIA de către AFIA sau în numele acestuia.

▼B

(5) AFIA care administrează FIA din UE care utilizează efectul de levier sau AFIA care distribuie în Uniune acţiuni sau unităţi ale unuia sau mai multor FIA care utilizează efectul de levier, comunică periodic pentru fiecare astfel de FIA:

(a) orice modificări ale nivelului maxim al efectului de levier pe care AFIA îl poate utiliza pentru FIA, precum și drepturile de reutilizare a garanţiilor colaterale sau de orice alt tip acordate în cadrul acordului privind utilizarea efectului de levier;

(b) valoarea totală a efectului de levier utilizat de FIA respectiv.

(6) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condiţiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează obligaţiile de informare ale AFIA menţionate la alineatele (4) și (5), inclusiv frecvenţa comunicării menţionate la alineatul (5). Aceste măsuri se adaptează tipului de AFIA la care se referă.

▼M9

(7) Pentru a asigura aplicarea uniformă a normelor referitoare la denumirea FIA, ESMA elaborează, până la 16 aprilie 2026, orientări pentru a preciza circumstanţele în care denumirea unui FIA este inechitabilă, neclară sau înșelătoare. Orientările respective ţin seama de legislaţia sectorială relevantă. Legislaţia sectorială care stabilește standarde pentru denumirile fondurilor sau pentru distribuirea fondurilor are prioritate faţă de aceste orientări.

▼B

Articolul 24

Obligaţii de raportare către autorităţile competente

(1) AFIA raportează periodic autorităţilor competente din statul membru de origine principalele pieţe pe care operează și instrumentele principale pe care le tranzacţionează în numele FIA pe care le administrează.

AFIA comunică informaţii referitoare la principalele instrumente pe care le tranzacţionează, la pieţele pe care sunt membri sau pe care tranzacţionează în mod activ, precum și la principalele expuneri și cele mai importante concentrări ale fiecărui FIA administrat.

(2) Pentru fiecare FIA din UE pe care îl administrează și pentru fiecare FIA ale cărui unităţi sau acţiuni le distribuie în Uniune, AFIA transmite autorităţilor competente din statul său membru de origine următoarele:

▼B

(a) procentajul din activele FIA care fac obiectul unor măsuri speciale din cauza naturii lor nelichide;

(b) orice măsura nouă de administrare a lichidității FIA;

(c) profilul actual de risc al FIA și sistemele de administrare a riscurilor utilizate de AFIA pentru administrarea riscurilor de piață, a riscului de lichiditate, a riscului de contrapartidă și a altor riscuri, inclusiv a riscurilor operaționale;

(d) informații privind principalele categorii de active în care a investit FIA; și

(e) rezultatele simulărilor de criză realizate în conformitate cu articolul 15 alineatul (3) litera (b) și articolul 16 alineatul (1) al doilea paragraf.

(3) La cerere, AFIA transmite autorităților competente din statul său membru de origine următoarele documente:

(a) un raport anual pentru fiecare FIA din UE administrat de AFIA și pentru fiecare FIA ale cărui unități sau acțiuni le distribuie acesta în Uniune pentru fiecare exercițiu financiar, în conformitate cu articolul 22 alineatul (1);

(b) la sfârșitul fiecărui trimestru, o listă detaliată a tuturor FIA pe care AFIA le administrează.

(4) Un AFIA care administrează unul sau mai multe FIA care utilizează în mod considerabil efectul de levier furnizează în mod regulat autorităților competente ale statului său membru de origine informații referitoare la nivelul global al efectului de levier utilizat de fiecare FIA administrat, o defalcare pe efect de levier rezultat din împrumuturi de numerar sau valori imobiliare și pe efect de levier încorporat în instrumente financiare derivate, precum și măsura în care activele FIA au fost reutilizate în temeiul unor acorduri care au dat naștere efectului de levier.

Informațiile includ identitatea celor mai mari cinci surse de împrumut de numerar sau valori mobiliare pentru fiecare FIA administrat de AFIA și valoarea levierului primit de la fiecare dintre sursele respective pentru fiecare dintre FIA respective.

În cazul AFIA din afara UE, obligațiile de raportare menționate la prezentul alineat se limitează la FIA din UE pe care le administrează și la FIA din afara UE ale căror acțiuni sau unități le distribuie în Uniune.

(5) Atunci când monitorizarea eficace a riscului sistemic o impune, autoritățile competente din statul membru de origine pot solicita alte informații pe lângă cele descrise la prezentul articol, atât periodic, cât și ad-hoc. Autoritățile competente informează AEVMP cu privire la obligațiile de furnizare a unor informații suplimentare.

În situații excepționale și în cazul în care acest lucru este necesar pentru a garanta stabilitatea și integritatea sistemului financiar sau pentru a promova creșterea durabilă pe termen lung, AEVMP poate solicita autorităților competente din statul membru de origine să impună obligații de raportare suplimentare.

(6) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează:

▼B

(a) cazurile în care se consideră că efectul de levier este utilizat în mod considerabil în sensul alineatului (4); și

(b) obligaţiile de raportare și de furnizare de informaţii prevăzute în prezentul articol.

Măsurile respective ţin seama de necesitatea evitării unei sarcini administrative excesive pentru autorităţile competente.

CAPITOLUL V

AFIA CARE ADMINISTREAZĂ ANUMITE TIPURI DE FIA

SECŢIUNEA 1

AFIA care administrează FIA cu efect de levier

Articolul 25

Utilizarea informaţiilor de către autorităţile competente, cooperarea în domeniul supravegherii și plafonarea efectului de levier

(1) Statele membre garantează că autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA utilizează informaţiile care trebuie colectate în temeiul articolului 24 pentru a determina în ce măsură utilizarea efectului de levier contribuie la crearea de riscuri sistemice în sistemul financiar, a riscului de pieţe dezordonate sau de riscuri care pot afecta creșterea pe termen lung a economiei.

▼M9

(2) Autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA se asigură că toate informaţiile colectate în temeiul articolului 24 referitoare la toate AFIA pe care le supraveghează și informaţiile colectate în temeiul articolului 7 sunt puse la dispoziţia altor autorităţi competente relevante, ESMA, EBA, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaţionale), înfiinţată prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) (denumite în mod colectiv „autorităţile europene de supraveghere” sau „AES”) și CERS, ori de câte ori este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin, prin procedurile prevăzute la articolul 50.

Autorităţile competente din statele membre de origine ale AFIA se asigură că toate informaţiile colectate în temeiul articolului 24 referitoare la toate AFIA pe care le supraveghează sunt puse la dispoziţia SEBC, exclusiv în scopuri statistice, prin procedurile prevăzute la articolul 50.

Autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA furnizează fără întârziere informaţii prin procedurile prevăzute la articolul 50 și în mod bilateral autorităţilor competente din alte state membre direct vizate, în cazul în care un AFIA aflat în responsabilitatea lor sau un FIA administrat de respectivul AFIA ar putea constitui o sursă importantă de risc de contrapartidă pentru o instituţie de credit sau pentru alte instituţii cu relevanţă sistemică din alte state membre sau pentru stabilitatea sistemului financiar dintr-un alt stat membru.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorităţii europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaţionale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

▼B

(3) AFIA demonstrează că limitele efectului de levier stabilite de acesta pentru fiecare FIA pe care îl administrează sunt rezonabile și că le respectă în permanență. Autoritățile competente evaluează riscurile aferente utilizării efectului de levier de către un AFIA în privința FIA pe care îl administrează și, atunci când se consideră necesar pentru asigurarea stabilității și integrității sistemului financiar, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA, după notificarea AEVMP, a CERS și a autorităților competente pentru FIA în cauză, plafonează efectul de levier pe care AFIA sunt îndreptățiți să îl utilizeze sau alte restricții asupra administrării AFIA cu privire la FIA administrat pentru a limita măsura în care utilizarea efectului de levier contribuie la crearea de riscuri sistemice în sistemul financiar sau a riscului de piețe dezordonate. Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează în mod corespunzător AEVMP, CERS și autoritățile competente pentru FIA cu privire la măsurile luate în acest sens, prin procedurile prevăzute la articolul 50.

(4) Notificarea menționată la alineatul (3) se realizează cu cel puțin zece zile lucrătoare înainte ca măsura propusă să intre în vigoare sau să fie reînnoită. Notificarea include detalii privind măsura propusă, motivele pentru adoptarea măsurii și momentul prevăzut pentru intrarea ei în vigoare. În situații excepționale, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA pot decide ca măsura propusă să intre în vigoare în perioada menționată în prima teză.

(5) AEVMP exercită un rol de facilitare și de coordonare și încearcă în special să asigure o abordare consecventă de către autoritățile competente cu privire la măsurile propuse în conformitate cu alineatul (3).

(6) După primirea notificării menționate la alineatul (3), AEVMP emite o recomandare către autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA cu privire la măsura propusă sau adoptată. Recomandarea se poate referi în special la îndeplinirea condițiilor pentru a se lua măsuri, la caracterul adecvat al măsurilor și la durata acestora.

(7) Pe baza informațiilor primite în conformitate cu alineatul (2) și ținând cont de recomandarea CERS, AEVMP poate hotărî că efectul de levier utilizat de un AFIA sau de un grup de AFIA reprezintă un risc semnificativ pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar și poate emite o recomandare către autoritățile competente în care precizează măsurile corective care trebuie luate, inclusiv plafonarea efectului de levier îndreptățit a fi utilizat de AFIA sau de grupul de AFIA în cauză. AEVMP informează imediat autoritățile competente implicate, CERS și Comisia cu privire la cele hotărâte.

(8) Dacă o autoritate competentă propune să se ia măsuri contrare recomandării AEVMP menționate la alineatul (6) sau (7), autoritatea informează AEVMP în acest sens și își explică motivele. AEVMP poate da publicității faptul că o autoritate competentă nu respectă sau intenționează să nu respecte recomandarea emisă de ea. De asemenea, AEVMP poate decide, de la caz la caz, să publice motivele prezentate de autoritatea competentă cu privire la nerespectarea recomandării sale. Autoritățile competente vizate primesc o notificare prealabilă cu privire la această publicare.

▼B

(9) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condiţiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care stabilesc principiile pentru determinarea situaţiilor în care autorităţile competente aplică dispoziţiile prevăzute la alineatul (3), luând în considerare diversele strategii ale FIA, diversele condiţii de pe piaţa pe care funcţionează FIA și posibilele efecte prociclice ale aplicării dispoziţiilor respective.

SECŢIUNEA 2

Obligaţiile AFIA care administrează FIA care obţin controlul asupra unor societăţi necotate și a unor emitenţi

Articolul 26

Domeniul de aplicare

(1) Această secţiune se aplică:

(a) AFIA care administrează unul sau mai multe FIA care, fie individual, fie în comun în temeiul unui acord destinat obţinerii controlului, obţin controlul asupra unei societăţi necotate în conformitate cu alineatul (5);

(b) AFIA care cooperează cu unul sau mai mulţi alţi AFIA în temeiul unui acord în urma căruia FIA administrate de respectivii AFIA în comun obţin controlul asupra unei societăţi necotate în conformitate cu alineatul (5).

(2) Această secţiune nu se aplică în cazul în care societăţile necotate în cauză sunt:

(a) întreprinderi mici și mijlocii în sensul articolului 2 alineatul (1) din anexa la Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii ([1]); sau

(b) entităţi cu scop special care vizează achiziţionarea, deţinerea sau administrarea de bunuri imobiliare.

(3) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2) din prezentul articol, articolul 27 alineatul (1) se aplică și AFIA care administrează FIA ce obţin o participare într-o societate necotată, dar fără a avea controlul asupra acesteia.

(4) Articolul 28 alineatele (1), (2) și (3) și articolul 30 se aplică și AFIA care administrează FIA care au obţinut controlul asupra emitenţilor. În sensul articolelor respective, prezentul articol alineatele (1) și (2) se aplică *mutatis mutandis*.

(5) În sensul prezentei secţiuni, în cazul unei societăţi necotate, controlul înseamnă peste 50 % din drepturile de vot ale societăţilor.

([1]) JO L 124, 20.5.2003, p. 36.

▼B

La calcularea procentajului de drepturi de vot deţinute de FIA relevant, pe lângă drepturile de vot deţinute direct de FIA relevant, se iau în considerare și drepturile de vot ale următorilor, sub rezerva condiţiei ca controlul, în sensul primului paragraf, să fie stabilit:

(a) o societate controlată de FIA; și

(b) o persoană fizică sau juridică care acţionează în nume propriu, dar reprezentând FIA sau o societate controlată de FIA;

Procentajul drepturilor de vot se calculează pe baza numărului total al acţiunilor care conferă drepturi de vot, chiar dacă exercitarea acestora este suspendată.

Fără a se aduce atingere articolului 4 alineatul (1) litera (i), în sensul articolului 28 alineatele (1), (2) și (3) și al articolului 30, cu privire la emitenţi, controlul se determină în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Directiva 2004/25/CE.

(6) Prezenta secţiune se aplică în conformitate cu condiţiile și restricţiile prevăzute la articolul 6 din Directiva 2002/14/CE.

(7) Prezenta secţiune se aplică fără a aduce atingere niciunei norme mai stricte adoptate de statele membre cu privire la obţinerea de participaţii la capitalul emitenţilor și al societăţilor necotate de pe teritoriul lor.

Articolul 27

Notificarea obţinerii unor participaţii semnificative și a controlului asupra unor societăţi necotate

(1) Statele membre solicită ca, în cazul în care un FIA obţine, înstrăinează sau deţine acţiuni ale unei societăţi necotate, AFIA care administrează FIA respectiv să notifice autorităţilor competente din statul său membru de origine proporţia drepturilor de vot ale societăţii necotate deţinute de FIA ori de câte ori proporţia respectivă atinge, depășește sau scade sub pragurile de 10 %, 20 %, 30 %, 50 % și 75 %.

(2) Statele membre solicită ca, în cazul în care, individual sau în comun, un FIA obţine controlul asupra unei societăţi necotate în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) coroborat cu alineatul (5) al articolului respectiv, AFIA care administrează FIA respectiv să îi notifice în legătură cu obţinerea controlului pe următorii:

(a) societatea necotată;

(b) acţionarii ale căror identitate și adresă AFIA le cunoaște sau pot fi comunicate de societatea necotată ori de un registru la care AFIA are sau poate obţine acces; și

(c) autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA.

▼B

(3) Notificarea prevăzută la alineatul (2) conţine următoarele informaţii suplimentare:

(a) situaţia care rezultă în urma operaţiunii în ceea ce privește drepturile de vot;

(b) condiţiile în care s-a obţinut controlul, inclusiv informaţii despre identitatea diferiţilor acţionari implicaţi, despre orice persoană fizică sau entitate juridică îndreptăţită să exercite drepturi de vot pentru acţionari și, după caz, seria de societăţi prin intermediul cărora sunt deţinute efectiv drepturile de vot;

(c) data obţinerii controlului.

(4) În notificarea adresată societăţii necotate, AFIA solicită consiliului de administraţie al societăţii să îi informeze fără întârziere pe reprezentanţii angajaţilor sau, în cazul în care nu există asemenea reprezentanţi, pe angajaţii înșiși, cu privire la obţinerea controlului de către FIA administrat de AFIA și să le transmită informaţiile menţionate la alineatul (3). AFIA depune toate eforturile pentru a se asigura că reprezentanţii angajaţilor sau, în cazul în care nu există asemenea reprezentanţi, angajaţii înșiși sunt informaţi în mod corespunzător de către consiliul de administraţie în conformitate cu prezentul articol.

(5) Notificările menţionate la alineatele (1), (2) și (3) de mai sus se fac cât mai repede, dar nu mai târziu de zece zile lucrătoare de la data în care FIA a atins, a depășit sau a scăzut sub pragul relevant ori în care a obţinut controlul asupra societăţii necotate.

Articolul 28

Comunicarea de informaţii în cazul obţinerii controlului

(1) Statele membre solicită ca, în cazul în care, individual sau în comun, un FIA obţine controlul asupra unei societăţi necotate sau a unui emitent în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) coroborat cu alineatul (5) de la articolul respectiv, AFIA care administrează FIA respectiv să comunice informaţiile menţionate la alineatul (2) din prezentul articol:

(a) societăţii în cauză;

(b) acţionarilor societăţii ale căror identitate și adresă AFIA le cunoaște sau pot fi comunicate de societate ori prin intermediul unui registru la care AFIA are sau poate obţine acces; și

(c) autorităţilor competente din statul membru de origine al AFIA.

Statele membre pot solicita ca informaţiile menţionate la alineatul (2) să fie comunicate și autorităţilor competente pentru societatea necotată pe care statele membre le pot desemna în acest scop.

(2) AFIA comunică:

(a) identitatea AFIA care, fie individual, fie în acord cu alţi AFIA, administrează FIA care au obţinut controlul;

▼B

(b) politica de prevenire și gestionare a conflictelor de interese, în special între AFIA, FIA și societate, inclusiv informații despre măsurile specifice de protecție stabilite pentru a garanta că orice acord între AFIA și/sau FIA și societate se încheie în condiții obiective; și

(c) politica de comunicare internă și externă a societății, în special în ceea ce privește angajații.

(3) În notificarea adresată societății în conformitate cu alineatul (1) litera (a), AFIA solicită consiliului de administrație al societății să le comunice fără întârziere reprezentanților angajaților sau, în cazul în care nu există asemenea reprezentanți, angajaților înșiși informațiile menționate la alineatul (1). AFIA depune toate eforturile pentru a se asigura că reprezentanții angajaților sau, în cazul în care nu există asemenea reprezentanți, angajații înșiși sunt informați în mod corespunzător de către consiliul de administrație în conformitate cu prezentul articol.

(4) Statele membre solicită ca, în cazul în care, individual sau în comun, un FIA obține controlul asupra unei societăți necotate în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) coroborat cu alineatul (5) de la articolul respectiv, AFIA care administrează FIA respectiv comunică sau se asigură că FIA, sau AFIA care acționează în numele FIA, comunică intențiile FIA cu privire la activitatea viitoare a societății necotate, precum și consecințele probabile asupra locurilor de muncă, inclusiv orice modificare substanțială a condițiilor de angajare:

(a) societății necotate; și

(b) acționarilor societății necotate ale căror identitate și adresă AFIA le cunoaște sau pot fi comunicate de societatea necotată ori prin intermediul unui registru la care AFIA are sau poate obține acces.

În plus, AFIA care administrează FIA în cauză solicită și depune toate eforturile pentru a se asigura că consiliul de administrație al societății necotate comunică informațiile prevăzute la primul paragraf reprezentanților angajaților societății necotate sau, în cazul în care nu există asemenea reprezentanți, angajaților înșiși.

(5) Statele membre solicită ca, în cazul în care un FIA obține controlul asupra unei societăți necotate în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) coroborat cu alineatul (5) de la articolul respectiv, AFIA care administrează FIA respectiv să comunice autorităților competente din statul său membru de origine și investitorilor FIA în cauză informații privind finanțarea achiziției.

Articolul 29

Dispoziții speciale privind raportul anual al FIA care exercită controlul asupra unor societăți necotate

(1) Statele membre solicită ca, în cazul în care, individual sau în comun, un FIA obține controlul asupra unei societăți necotate în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) coroborat cu alineatul (5) de la articolul respectiv, AFIA care administrează FIA respectiv:

▼B

(a) fie să solicite și să depună toate eforturile pentru a se asigura că raportul anual al societăţii necotate, întocmit în conformitate cu alineatul (2), este transmis de consiliul de administraţie al societăţii tuturor reprezentanţilor angajaţilor sau, în cazul în care nu există asemenea reprezentanţi, angajaţilor înșiși, în termenul prevăzut de legislaţia naţională aplicabilă; fie

(b) pentru fiecare asemenea FIA, să includă în raportul anual menţionat la articolul 22 informaţiile menţionate la alineatul (2) referitoare la societatea necotată în cauză.

(2) Informaţiile suplimentare care trebuie incluse în raportul anual al societăţii sau al FIA, în conformitate cu alineatul (1), cuprind cel puţin o analiză justă a evoluţiei activităţii societăţii care prezintă situaţia la sfârșitul perioadei vizate de raportul anual. Raportul indică, de asemenea:

(a) orice evenimente importante survenite după sfârșitul exerciţiului financiar;

(b) evoluţia probabilă a societăţii; și

(c) în ceea ce privește achiziţiile de acţiuni proprii, informaţiile prevăzute la articolul 22 alineatul (2) din Directiva 77/91/CEE a Consiliului ([1]).

(3) AFIA care administrează FIA în cauză:

(a) fie solicită și depune toate eforturile pentru a se asigura că consiliul de administraţie al societăţii necotate comunică informaţiile menţionate la alineatul (1) litera (b) referitoare la societatea în cauză reprezentanţilor angajaţilor societăţii în cauză sau, în cazul în care nu există asemenea reprezentanţi, angajaţilor înșiși, în termenul prevăzut la articolul 22 alineatul (1); fie

(b) comunică investitorilor FIA informaţiile menţionate la alineatul (1) litera (a) în măsura în care sunt deja disponibile, în termenul prevăzut la articolul 22 alineatul (1) și, în orice caz, nu mai târziu de data la care este întocmit raportul anual al societăţii necotate în conformitate cu legislaţia naţională aplicabilă.

Articolul 30

Dezmembrarea activelor

(1) Statele membre solicită ca, în cazul în care, individual sau în comun, un FIA obţine controlul asupra unei societăţi necotate sau a unui emitent în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) coroborat cu alineatul (5) de la articolul respectiv, în perioada de 24 de luni de la obţinerea controlului asupra societăţii de către FIA, AFIA care administrează FIA respectiv:

([1]) JO L 26, 31.1.1977, p. 1.

▼B

(a) nu este autorizat să faciliteze, să sprijine sau să solicite distribuţia, reducerea capitalului, răscumpărarea de acţiuni și/sau achiziţionarea de acţiuni proprii de către societatea în cauză în conformitate cu alineatul (2);

(b) în măsura în care AFIA este autorizat să voteze pentru FIA în cadrul adunărilor organelor de conducere ale societăţii, nu votează în favoarea distribuţiei, reducerii capitalului, răscumpărării de acţiuni și/sau achiziţionării de acţiuni proprii de către societatea în cauză în conformitate cu alineatul (2); și

(c) în orice caz depune toate eforturile să împiedice distribuţia, reducerea capitalului, răscumpărarea de acţiuni și/sau achiziţionarea de acţiuni proprii de către societatea în cauză în conformitate cu alineatul (2).

(2) Obligaţiile impuse AFIA în conformitate cu alineatul (1) vizează următoarele:

(a) orice distribuţie către acţionari făcută în cazul în care, la data închiderii ultimului exerciţiu financiar, valoarea netă a activelor prezentată în conturile anuale ale societăţii este sau, ca urmare a unei astfel de distribuţii, ar deveni mai mică decât valoarea capitalului subscris plus rezervele care nu pot fi distribuite conform legii sau statutului, înţelegându-se că, în cazul în care partea nevărsată a capitalului subscris nu este inclusă în activele prezentate în bilanţ, această valoare se deduce din valoarea capitalului subscris;

(b) orice distribuţie către acţionari al cărei cuantum ar depăși cuantumul profitului de la sfârșitul ultimului exerciţiu financiar plus eventualul profit reportat și sumele retrase din rezervele disponibile în acest scop, minus orice pierderi reportate și sumele înscrise în rezervă conform legii sau statutului;

(c) în măsura în care achiziţiile de acţiuni proprii sunt permise, achiziţiile realizate de societate, inclusiv acţiunile achiziţionate anterior de societate și aflate în posesia ei și acţiunile achiziţionate de o persoană care acţionează în nume propriu, dar pentru societate, al căror efect ar fi scăderea valorii nete a activelor sub valoarea menţionată la litera (a).

(3) În sensul alineatului (2):

(a) termenul „distribuţie” menţionat la alineatul (2) literele (a) și (b) include, în special, plata dividendelor și a dobânzii aferente acţiunilor;

(b) dispoziţiile privind reducerea capitalului nu se aplică unei reduceri a capitalului subscris, scopul acesteia fiind să compenseze pierderile suferite sau să înscrie anumite sume într-o rezervă care nu poate fi distribuită, cu condiţia ca, în urma acestei operaţiuni, valoarea acestei rezerve să nu depășească 10 % din capitalul subscris redus; și

(c) restricţia prevăzută la alineatul (2) litera (c) face obiectul articolului 20 alineatul (1) literele (b)-(h) din Directiva 77/91/CEE.

▼B

CAPITOLUL VI

DREPTURILE AFIA DIN UE DE A DISTRIBUI ȘI DE A ADMINISTRA FIA DIN UE ÎN UNIUNE

▼M5

Articolul 30a

Condiţii privind precomercializarea în Uniune de către un AFIA din UE

(1) Statele membre se asigură că un AFIA autorizat din UE poate desfășura activităţi de precomercializare în Uniune, cu excepţia cazului în care informaţiile prezentate potenţialilor investitori profesioniști:

(a) sunt suficiente pentru a permite investitorilor să își asume angajamentul de a achiziţiona unităţi sau acţiuni ale unui anumit FIA;

(b) echivalează cu formulare de subscriere sau cu documente similare, aflate fie în stadiu de proiect, fie în forma finală; sau

(c) echivalează cu documentele constitutive, cu un prospect sau cu documentele de ofertă ale unui FIA încă nestabilit aflate în forma finală.

În cazul în care se furnizează un proiect de prospect sau de documente de ofertă, acestea nu pot să conţină informaţii suficiente care să le permită investitorilor să ia o decizie de investiţie și menţionează în mod clar că:

(a) nu constituie o ofertă sau o invitaţie de a subscrie unităţi sau acţiuni ale unui FIA; și

(b) informaţiile prezentate în ele nu ar trebui să fie considerate de încredere, deoarece sunt incomplete și pot face obiectul unor modificări.

Statele membre se asigură că AFIA din UE nu sunt obligate să notifice autorităţilor competente conţinutul sau destinatarii precomercializării, sau să îndeplinească alte condiţii sau cerinţe decât cele prevăzute la prezentul articol, înainte de a efectua precomercializarea.

(2) AFIA din UE se asigură că investitorii nu achiziţionează unităţi sau acţiuni ale unui FIA prin precomercializare și că investitorii contactaţi în cadrul precomercializării pot achiziţiona numai unităţi sau acţiuni ale respectivului FIA prin comercializarea permisă în temeiul articolului 31 sau 32.

Orice subscriere efectuată de către investitori profesioniști, în termen de 18 luni de la data la care AFIA din UE a început precomercializarea, de unităţi sau acţiuni ale unui FIA menţionat în informaţiile furnizate în contextul precomercializării sau ale unui FIA stabilit în urma precomercializării, se consideră a fi rezultatul comercializării și intră sub incidenţa procedurilor de notificare aplicabile prevăzute la articolele 31 și 32.

Statele membre se asigură că un AFIA din UE trimite autorităţilor competente din statul său membru de origine, în termen de două săptămâni de la începerea precomercializării, o scrisoare neoficială, pe suport de hârtie sau prin mijloace electronice. Scrisoarea respectivă precizează statele membre și perioadele în care are loc sau a avut loc precomercializarea și include o scurtă descriere a precomercializării,

▼M5

inclusiv informațiile privind strategiile de investiţii prezentate și, după caz, o listă a FIA și a compartimentelor FIA care fac sau au făcut obiectul precomercializării. Autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA din UE informează de îndată autorităţile competente din statele membre în care AFIA din UE efectuează sau a efectuat o precomercializare. Autorităţile competente din statul membru în care are sau a avut loc precomercializarea pot solicita autorităţilor competente din statul membru de origine al AFIA din UE să furnizeze informaţii suplimentare privind precomercializarea care are sau a avut loc pe teritoriul său.

(3) O parte terţă se angajează în precomercializarea în numele unui AFIA din UE autorizat doar în cazul în care este autorizată ca firmă de investiţii în conformitate cu Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]), ca instituţie de credit în conformitate cu Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([2]), ca societate de administrare a OPCVM-urilor în conformitate cu Directiva 2009/65/CE, ca AFIA în conformitate cu prezenta directivă, sau ca agent afiliat în conformitate cu Directiva 2014/65/UE. O astfel de parte terţă este supusă condiţiilor prevăzute la prezentul articol.

(4) Un AFIA din UE se asigură că precomercializarea este documentată în mod corespunzător.

▼B

Articolul 31

Distribuirea de unităţi sau acţiuni ale FIA din UE în statul membru de origine al AFIA

(1) Statele membre se asigură că un AFIA din UE autorizat poate distribui către investitori profesionali în statul membru de origine al AFIA unităţi sau acţiuni ale oricărui FIA din UE pe care îl administrează, imediat ce sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la prezentul articol.

Atunci când FIA din UE este de tip „feeder”, dreptul de distribuire prevăzut la primul paragraf este supus condiţiei ca FIA de tip „master” să fie tot un FIA din UE administrat de un AFIA autorizat din UE.

(2) AFIA trimite autorităţilor competente din statul său membru de origine o notificare referitoare la fiecare FIA din UE ale cărui acţiuni sau unităţi intenţionează să le distribuie.

Notificarea conţine documentaţia și informaţiile prevăzute în anexa III.

([1]) Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind pieţele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

([2]) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituţiilor de credit și supravegherea prudenţială a instituţiilor de credit și a firmelor de investiţii, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

▼B

(3) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii dosarului complet de notificare în conformitate cu alineatul (2), autoritățile competente ale statului membru de origine al AFIA informează AFIA dacă poate începe distribuirea acțiunilor sau unităților FIA identificat în notificarea menționată la alineatul (2). Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA împiedică distribuirea unităților sau acțiunilor FIA doar dacă modul de administrare a FIA de către AFIA nu respectă sau nu va respecta prezenta directivă ori dacă AFIA nu respectă sau nu va respecta prezenta directivă. În cazul unei decizii pozitive, AFIA poate începe distribuirea acțiunilor sau unităților FIA în statul său membru de origine de la data notificării în acest sens a autorităților competente.

Dacă sunt diferite, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează și autoritățile competente pentru FIA cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea unităților sau acțiunilor FIA.

(4) În caz de modificare substanțială a informațiilor comunicate în conformitate cu alineatul (2), AFIA notifică acest lucru în scris autorităților competente din statul său membru de origine, cu cel puțin o lună înainte de implementarea modificării respective în cazul oricăror modificări planificate de AFIA sau imediat după apariția unei modificări neplanificate.

În cazul în care, ca urmare a unei modificări planificate, modul de administrare a FIA de către AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă ori dacă AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă, autoritățile competente în cauză informează fără întârziere AFIA că modificarea respectivă nu urmează să fie pusă în aplicare.

În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare fără a aduce atingere primului și celui de al doilea paragraf sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia modul de administrare a FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta directivă ori AFIA nu mai respectă prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA iau toate măsurile necesare în conformitate cu articolul 46, inclusiv, dacă este necesar, interzicerea expresă a distribuirii acțiunilor sau unităților FIA.

(5) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza:

(a) forma și conținutul unui model pentru scrisoarea de notificare menționată la alineatul (2); și

(b) forma notificării scrise menționate la alineatul (4).

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(6) Fără a aduce atingere articolului 43 alineatul (1), statele membre solicită ca FIA care sunt administrate și ale căror unități sau acțiuni sunt distribuite de AFIA să facă obiectul distribuirii doar către investitori profesionali.

▼B

Articolul 32

Distribuirea de unităţi sau acţiuni ale FIA din UE în alte state membre decât statul membru de origine al AFIA

(1) Statele membre se asigură că un AFIA din UE autorizat poate distribui către investitorii profesionali din alte state membre decât statul membru de origine al AFIA unităţi sau acţiuni ale unui FIA din UE pe care îl administrează, imediat ce sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la prezentul articol.

Atunci când FIA din UE este de tip „feeder”, dreptul de distribuire prevăzut la primul paragraf este supus condiţiei ca FIA de tip „master” să fie tot un FIA din UE administrat de un AFIA autorizat din UE.

(2) AFIA trimite autorităţilor competente din statul său membru de origine o notificare referitoare la fiecare FIA din UE ale cărui acţiuni sau unităţi intenţionează să le distribuie.

Notificarea conţine documentaţia și informaţiile prevăzute în anexa IV.

(3) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii dosarului complet de notificare menţionat la alineatul (2), autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA transmit dosarul complet de notificare autorităţilor competente din statele membre în care se intenţionează distribuirea unităţilor sau acţiunilor FIA. Transmiterea are loc numai dacă modul de administrare a FIA de către AFIA respectă și va respecta în continuare prezenta directivă și dacă AFIA respectă prezenta directivă.

Autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA includ o declaraţie în acest sens a faptului că AFIA în cauză este autorizat să administreze FIA pe baza unei anumite strategii de investiţii.

(4) La transmiterea dosarului de notificare, autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA notifică, fără întârziere, AFIA cu privire la transmitere. AFIA poate începe distribuirea unităţilor sau acţiunilor FIA în statul membru gazdă al AFIA de la data respectivei notificări.

Dacă sunt diferite, autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA informează și autorităţile competente pentru FIA cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea unităţilor sau acţiunilor FIA în statul membru gazdă al AFIA.

(5) Dispoziţiile menţionate în anexa IV litera (h) intră sub incidenţa legislaţiei și a măsurilor de supraveghere ale statului membru gazdă al AFIA.

(6) Statele membre se asigură că scrisoarea de notificare trimisă de AFIA în conformitate cu alineatul (2) și declaraţia menţionată la alineatul (3) sunt transmise într-o limbă uzuală în mediul financiar internaţional.

Statele membre se asigură că transmiterea și completarea pe cale electronică a documentelor menţionate la alineatul (3) sunt acceptate de autorităţile lor competente.

(7) În caz de modificare substanţială a informaţiilor comunicate în conformitate cu alineatul (2), AFIA notifică acest lucru în scris autorităţilor competente din statul său membru de origine, cu cel puţin o lună înainte de punerea în aplicare a modificării planificate sau imediat după apariţia unei modificări neplanificate.

▼M5

În cazul în care, ca urmare a unei modificări planificate, administrarea FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta directivă ori în cazul în care AFIA nu mai respectă în alt mod prezenta directivă, autoritățile competente relevante din statul membru de origine al AFIA informează AFIA, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea tuturor informațiilor menționate la primul paragraf, că trebuie să nu pună în aplicare respectiva modificare. În acest caz, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA notifică în consecință autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA.

În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare în pofida primului și celui de al doilea paragraf sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia modul de administrare a FIA de către AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă ori AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA iau toate măsurile necesare în conformitate cu articolul 46, inclusiv, dacă este necesar, interzicerea expresă a distribuirii acțiunilor sau unităților FIA și notifică autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA în consecință, fără întârzieri nejustificate.

În cazul în care modificările nu afectează conformitatea cu prezenta directivă a administrării FIA de către AFIA sau respectarea în alt mod de către AFIA a prezentei directive, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează în termen de o lună autoritățile competente ale statului membru gazdă al AFIA cu privire la respectivele modificări.

▼B

(8) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza:

(a) forma și conținutul unui model pentru scrisoarea de notificare menționată la alineatul (2);

(b) forma și conținutul unui model pentru declarația menționată la alineatul (3);

(c) forma de transmitere menționată la alineatul (3); și

(d) forma notificării scrise menționate la alineatul (7).

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(9) Fără a aduce atingere articolului 43 alineatul (1), statele membre solicită ca FIA care sunt administrate și ale căror unități sau acțiuni sunt distribuite de AFIA să facă obiectul distribuirii doar către investitori profesionali.

▼M5

Articolul 32a

Retragerea notificării acordurilor de comercializare de unități sau acțiuni ale tuturor sau ale unor FIA din UE în alte state membre decât statul membru de origine al AFIA

(1) Statele membre se asigură că un AFIA din UE poate retrage notificarea acordurilor de comercializare de unități sau acțiuni ale tuturor sau ale unor FIA ale sale într-un stat membru în privința căruia a făcut o notificare în conformitate cu articolul 32, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

▼M5

(a) cu excepţia cazului unor FIA de tip închis și a fondurilor reglementate de Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), este făcută o ofertă generală de răscumpărare sau de rambursare, fără taxe sau deduceri, a tuturor unităţilor sau acţiunilor FIA de acest fel deţinute de investitori în statul membru respectiv, oferta în cauză este disponibilă în mod public timp de cel puţin 30 de zile lucrătoare și este adresată, direct sau prin intermediari financiari, în mod individual tuturor investitorilor din statul membru respectiv a căror identitate este cunoscută;

(b) intenţia de a pune capăt acordurilor încheiate pentru comercializarea de unităţi sau acţiuni ale tuturor sau ale unor FIA ale sale pe teritoriul statului membru respectiv este făcută publică prin intermediul unui suport, inclusiv electronic, care este uzual pentru comercializarea de acţiuni sau unităţi FIA și potrivit pentru un investitor tipic al FIA;

(c) orice acorduri contractuale cu intermediari sau delegaţi financiari sunt modificate sau reziliate cu efect de la data retragerii notificării, pentru a preveni o nouă oferire sau plasare, directă sau indirectă, a unităţilor sau acţiunilor identificate în notificarea menţionată la alineatul (2).

Începând cu data menţionată la primul paragraf litera (c), AFIA nu realizează nicio nouă ofertă sau plasare directă sau indirectă a unităţilor sau acţiunilor FIA pe care îl administrează în statul membru în privinţa căruia a trimis o notificare în conformitate cu alineatul (2).

(2) AFIA trimite o notificare autorităţilor competente ale statului său membru de origine care conţine informaţiile menţionate la alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c).

(3) Autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA verifică dacă notificarea trimisă de AFIA în conformitate cu alineatul (2) este completă. În termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la primirea unei notificări complete, autorităţile competente ale statului membru de origine al AFIA transmit respectiva notificare autorităţilor competente ale statului membru identificat în notificarea menţionată la alineatul (2) și ESMA.

După ce transmit notificarea prevăzută la primul paragraf, autorităţile competente ale statului membru de origine al AFIA notifică imediat AFIA cu privire la această transmitere.

Timp de 36 de luni de la data menţionată la alineatul (1) primul paragraf litera (c), AFIA nu realizează o precomercializare de unităţi sau acţiuni ale FIA din UE menţionate în notificare, sau legată de strategii de investiţii sau idei de investiţii similare, în statul membru identificat în notificarea menţionată la alineatul (2).

(4) AFIA furnizează investitorilor care își menţin investiţiile în FIA din UE, precum și autorităţilor competente din statul membru de origine al AFIA informaţiile prevăzute la articolele 22 și 23.

(5) Autorităţile competente ale statului membru de origine al AFIA transmit autorităţilor competente din statul membru identificat în notificarea menţionată la alineatul (2) informaţii cu privire la orice modificări ale documentelor și informaţiilor menţionate la literele (b)-(f) din anexa IV.

([1]) Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiţii pe termen lung (JO L 123, 19.5.2015, p. 98).

▼M5

(6) Autoritățile competente ale statului membru identificat în notificarea menționată la alineatul (2) au aceleași drepturi și obligații ca și autoritățile competente ale statului membru gazdă al AFIA, astfel cum se prevede la articolul 45.

(7) Fără a aduce atingere altor competențe de supraveghere prevăzute la articolul 45 alineatul (3), de la data transmiterii prevăzută la alineatul (5) de la prezentul articol, autoritățile competente ale statului membru identificat în notificarea menționată la alineatul (2) de la prezentul articol nu solicită AFIA în cauză să demonstreze conformitatea cu actele cu putere de lege și actele administrative naționale care reglementează cerințele de comercializare menționate la articolul 5 din Regulamentul (UE) 2019/1156 al Parlamentului European și al Consiliului [1].

(8) Statele membre autorizează utilizarea oricăror mijloace de comunicare electronice sau alte mijloace de comunicare la distanță în sensul alineatului (4).

▼B

Articolul 33

▼M2

Condiții pentru administrarea FIA din UE stabilite în alte state membre și pentru furnizarea de servicii în alte state membre

(1) Statele membre se asigură că un AFIA autorizat din UE, direct sau prin înființarea unei sucursale, poate:

(a) să administreze un FIA din UE stabilit într-un alt stat membru, cu condiția ca AFIA să fie autorizat să administreze acel tip de FIA;

(b) să furnizeze în alte state membre serviciile menționate la articolul 6 alineatul (4) pentru care a fost autorizat.

(2) Un AFIA care intenționează să presteze pentru prima oară activitățile și serviciile menționate la alineatul (1) comunică autorităților competente din statul său membru de origine următoarele informații:

(a) statul membru în care intenționează să administreze niște FIA direct sau prin înființarea unei sucursale și/sau să furnizeze serviciile menționate la articolul 6 alineatul (4);

(b) un program de activitate care să menționeze în special serviciile pe care intenționează să le presteze și/sau care să identifice FIA pe care intenționează să le administreze.

▼B

(3) În cazul în care AFIA dorește să creeze o sucursală, acesta comunică și următoarele informații, în plus față de informațiile cerute la alineatul (2):

(a) structura organizațională a sucursalei;

(b) adresa din statul membru de origine al FIA de la care pot fi obținute documentele;

(c) numele și datele de contact ale persoanelor care răspund de administrarea sucursalei.

---

[1] Regulamentul (UE) 2019/1156 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind facilitarea distribuției transfrontaliere a organismelor de plasament colectiv și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 345/2013, (UE) nr. 346/2013 și (UE) nr. 1286/2014 (JO L 188, 12.7.2019, p. 55).

▼B

(4) În termen de o lună de la primirea documentației complete în conformitate cu alineatul (2) sau în termen de două luni de la primirea documentației complete în conformitate cu alineatul (3), autoritățile competente din statul membru de origine transmit această documentație completă autorităților competente din statul membru gazdă al AFIA. Transmiterea are loc numai dacă modul de administrare a FIA de către AFIA respectă și va respecta în continuare prezenta directivă și dacă AFIA respectă prezentă directivă.

Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA includ o declarație în acest sens a faptului că AFIA în cauză este autorizat de către acestea.

Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează imediat AFIA cu privire la transmitere.

La primirea notificării de transmitere, AFIA poate începe furnizarea serviciilor respective în statul său membru gazdă.

(5) Statul membru gazdă al AFIA nu impune AFIA în cauză obligații suplimentare legate de chestiunile care intră sub incidența prezentei directive.

(6) În caz de modificare a informațiilor comunicate în conformitate cu alineatul (2) și, după caz, cu alineatul (3), AFIA notifică acest lucru în scris autorităților competente din statul său membru de origine, cu cel puțin o lună înainte de punerea în aplicare a modificării planificate sau imediat după ce a avut loc o modificare neplanificată.

▼M5

În cazul în care, ca urmare a unei modificări planificate, administrarea FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta directivă ori dacă AFIA nu mai respectă în alt mod prezenta directivă, autoritățile competente relevante din statul membru de origine al AFIA informează AFIA, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea tuturor informațiilor menționate la primul paragraf, că trebuie să nu pună în aplicare respectiva modificare.

În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare în pofida primului și celui de-al doilea paragraf sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia modul de administrare a FIA de către AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă ori AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA iau toate măsurile necesare în conformitate cu articolul 46 și informează, în mod corespunzător, autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA, fără întârzieri nejustificate.

▼B

În cazul în care modificările sunt acceptabile deoarece nu afectează conformitatea modului de administrare a FIA de către AFIA cu prezenta directivă ori respectarea de către AFIA a prezentei directive, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează, fără întârziere nejustificată, autoritățile competente din statele membre gazdă ale AFIA în legătură cu respectivele modificări.

(7) În vederea asigurării unei armonizări consecvente a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza informațiile care trebuie notificate în conformitate cu alineatele (2) și (3).

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

▼B

(8) În vederea asigurării unor condiţii uniforme de aplicare a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formatele, modelele şi procedurile standard pentru transmiterea informaţiilor în conformitate cu alineatele (2) şi (3).

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

CAPITOLUL VII

NORME SPECIFICE REFERITOARE LA ŢĂRILE TERŢE

Articolul 34

Condiţiile pentru AFIA din UE care administrează FIA din afara UE ale căror unităţi sau acţiuni nu sunt distribuite în statele membre

(1) Statele membre se asigură că un AFIA din UE autorizat poate administra FIA din afara UE ale căror unităţi sau acţiuni nu sunt distribuite în Uniune cu următoarele condiţii:

(a) AFIA respectă toate cerinţele prezentei directive, cu excepţia articolelor 21 şi 22 în privinţa FIA în cauză; şi

(b) există mecanisme adecvate de cooperare între autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA şi autorităţile de supraveghere din ţara terţă în care FIA din afara UE este stabilit pentru a se asigura cel puţin un schimb eficient de informaţii care să permită autorităţilor competente din statul membru de origine al AFIA să îşi îndeplinească atribuţiile care le revin în conformitate cu prezenta directivă.

(2) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 şi în condiţiile prevăzute la articolele 57 şi 58, măsuri privind acordurile de cooperare menţionate la alineatul (1) pentru a elabora un cadru comun cu scopul de a facilita instituirea respectivelor acorduri de cooperare cu ţările terţe.

(3) Pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP elaborează ghiduri pentru stabilirea condiţiilor de aplicare a măsurilor adoptate de Comisie cu privire la acordurile de cooperare menţionate la alineatul (1).

Articolul 35

Condiţii pentru distribuirea în Uniune, pe baza unui paşaport, a unităţilor sau acţiunilor unui FIA din afara UE administrat de un AFIA din UE

(1) Statele membre se asigură că un AFIA din UE autorizat poate distribui către investitori profesionali din Uniune unităţile sau acţiunile FIA din afara UE pe care le administrează şi ale FIA din UE de tip „feeder” care nu respectă cerinţele menţionate la articolul 31 alineatul (1) al doilea paragraf imediat ce sunt îndeplinite condiţiile stabilite la prezentul articol.

(2) AFIA respectă toate cerinţele stabilite în prezenta directivă, cu excepţia capitolului VI. În plus, se aplică următoarele condiţii:

▼B

(a) este necesară existența unor acorduri adecvate de cooperare între autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA și autoritățile de supraveghere din țara terță în care este stabilit FIA din afara UE pentru a se asigura cel puțin un schimb eficient de informații, având în vedere articolul 50 alineatul (4), care să permită autorităților competente să își îndeplinească atribuțiile care le revin în conformitate cu prezenta directivă;

▼M9

(b) țara terță în care este stabilit FIA din afara UE nu este identificată ca țară terță cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849;

(c) țara terță în care este stabilit FIA din afara UE a semnat un acord cu statul membru de origine al AFIA autorizat și cu fiecare stat membru în care se intenționează distribuirea de unități sau acțiuni ale FIA din afara UE, care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și asigură un schimb eficace de informații în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar țara terță respectivă nu este menționată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale;

▼B

În cazul în care o autoritate competentă dintr-un alt stat membru nu este de acord cu evaluarea aplicării dispozițiilor de la primul paragraf literele (a) și (b) de către autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA, autoritățile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) În cazul în care AFIA intenționează să distribuie unități sau acțiuni ale unui FIA din afara UE în statul său membru de origine, AFIA respectiv trimite o notificare autorităților competente din statul său membru de origine în legătură cu fiecare dintre FIA din afara UE ale căror acțiuni sau unități intenționează să le distribuie.

Notificarea conține documentația și informațiile prevăzute în anexa III.

(4) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii notificării complete în temeiul alineatului (3), autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează AFIA dacă poate începe distribuirea pe teritoriul acestuia a acțiunilor sau unităților FIA identificat în notificarea menționată la alineatul (3). Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA împiedică distribuirea acțiunilor sau unităților FIA respectiv doar dacă modul de administrare a FIA de către AFIA nu respectă sau nu va respecta prezenta directivă ori dacă AFIA nu va respecta sau nu respectă prezenta directivă. În cazul unei decizii pozitive, AFIA poate începe comercializarea acțiunilor sau unităților FIA în statul său membru de origine de la data notificării de către autoritățile competente în acest sens.

Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează și AEVMP cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea unităților sau acțiunilor FIA în statul membru de origine al AFIA.

(5) În cazul în care AFIA intenționează să distribuie unități sau acțiuni ale unui/unor FIA din afara UE într-un stat membru, altul decât statul membru de origine, AFIA respectiv trimite o notificare autorităților competente din statul membru de origine în legătură cu fiecare FIA din afara UE ale căror acțiuni sau unități intenționează să le distribuie.

▼B

Notificarea conține documentația și informațiile prevăzute în anexa IV.

(6) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii dosarului complet de notificare menționat la alineatul (5), autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA transmit dosarul complet de notificare autorităților competente din statul membru în care se intenționează distribuirea unităților sau acțiunilor FIA. Transmiterea are loc numai dacă modul de administrare a FIA de către AFIA respectă și va respecta în continuare prezenta directivă și dacă AFIA respectă prezenta directivă.

Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA includ o declarație privind faptul că AFIA în cauză este autorizat să administreze FIA pe baza unei anumite strategii de investiții.

(7) La transmiterea dosarului de notificare, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA notifică fără întârziere AFIA cu privire la transmitere. AFIA poate începe distribuirea acțiunilor sau unităților FIA în statele membre gazdă relevante ale AFIA de la data respectivei notificări din partea autorităților competente.

Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează și AEVMP cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea unităților sau acțiunilor FIA în statele membre gazdă ale AFIA.

(8) Dispozițiile menționate în anexa IV litera (h) intră sub incidența legislației și a măsurilor de supraveghere ale statelor membre gazdă ale AFIA.

(9) Statele membre se asigură că scrisoarea de notificare trimisă de AFIA în conformitate cu alineatul (5) și declarația menționată la alineatul (6) sunt transmise într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional.

Statele membre se asigură că transmiterea și completarea pe cale electronică a documentelor menționate la alineatul (6) sunt acceptate de autoritățile lor competente.

(10) În caz de modificare substanțială a informațiilor comunicate în conformitate cu alineatul (3) sau alineatul (5), AFIA anunță acest lucru în scris autorităților competente din statul său membru de origine cu cel puțin o lună înainte de punerea în aplicare a modificării planificate sau imediat după apariția unei modificări neplanificate.

În cazul în care, ca urmare a modificării planificate, modul de administrare a FIA de către AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă ori dacă AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează fără întârziere AFIA că modificarea respectivă nu urmează să fie pusă în aplicare.

▼B

În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare fără a aduce atingere primului și celui de-al doilea paragraf sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia modul de administrare a FIA de către AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă ori AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA iau toate măsurile necesare în conformitate cu articolul 46, inclusiv, dacă este necesar, interzicerea expresă a distribuirii acțiunilor sau unităților FIA.

În cazul în care modificările sunt acceptabile deoarece nu afectează conformitatea modului de administrare a FIA de către AFIA cu prezenta directivă ori respectarea de către AFIA a prezentei directive, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează, fără întârziere, AVMP în măsura în care modificările privesc încetarea distribuirii unităților sau acțiunilor anumitor FIA sau distribuirea unităților sau acțiunilor unor FIA suplimentare și, după caz, autoritățile competente din statele membre gazdă ale AFIA în legătură cu respectivele modificări.

(11) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri privind acordurile de cooperare menționate la alineatul (2) litera (a) pentru a elabora un cadru comun cu scopul de a facilita instituirea respectivelor acorduri de cooperare cu țările terțe.

(12) Pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP poate elabora ghiduri pentru stabilirea condițiilor de aplicare a măsurilor adoptate de Comisie cu privire la acordurile de cooperare menționate la alineatul (2) litera (a).

(13) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili conținutul minim al acordurilor de cooperare menționate la alineatul (2) litera (a) pentru a se asigura că autoritățile competente din statul membru de origine și autoritățile competente din statul membru gazdă primesc informații suficiente pentru a-și putea exercita competențele de supraveghere și de investigare în temeiul prezentei directive.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(14) În vederea asigurării armonizării consecvente a prezentului articol, AEVPM elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili procedurile de coordonare și de schimb de informații între autoritățile competente din statul membru de origine și autoritățile competente din statele membre gazdă ale AFIA.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(15) În cazul în care o autoritate competentă refuză o cerere de schimb de informații în conformitate cu standardele tehnice menționate la alineatul (14), autoritățile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

▼B

(16) Pentru a asigura condiţii uniforme de aplicare a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza:

(a) forma și conţinutul unui model pentru scrisoarea de notificare menţionată la alineatul (3);

(b) forma și conţinutul unui model pentru scrisoarea de notificare menţionată la alineatul (5);

(c) forma și conţinutul unui model pentru declaraţia menţionată la alineatul (6);

(d) forma de transmitere menţionată la alineatul (6);

(e) forma notificării scrise menţionate la alineatul (10).

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(17) Fără a aduce atingere articolului 43 alineatul (1), statele membre solicită ca FIA care sunt administrate și ale căror unităţi sau acţiuni sunt distribuite de AFIA să facă obiectul distribuirii doar către investitori profesionali.

Articolul 36

Condiţii pentru distribuirea în statele membre, fără paşaport, a unităţilor sau acţiunilor unui FIA din afara UE administrat de un AFIA din UE

(1) Fără a aduce atingere articolului 35, statele membre pot permite unui AFIA din UE autorizat să distribuie către investitori profesionali, exclusiv pe teritoriul lor, unităţi sau acţiuni ale FIA din afara UE pe care le administrează și ale FIA de tip „feeder” care nu respectă cerinţele prevăzute la articolul 31 alineatul (1) al doilea paragraf, sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiţii:

(a) AFIA respectă toate cerinţele stabilite în prezenta directivă, cu excepţia articolului 21. AFIA în cauză se asigură totuși că sunt desemnate una sau mai multe entităţi pentru a efectua sarcinile prevăzute la articolul 21 alineatele (7), (8) și (9). AFIA nu îndeplinește funcţiile menţionate. AFIA furnizează autorităţilor sale de supraveghere informaţii privind identitatea entităţilor responsabile de efectuarea sarcinilor prevăzute la articolul 21 alineatele (7), (8) și (9);

(b) există acorduri adecvate de cooperare în scopul supravegherii riscului sistemic și în conformitate cu standardele internaţionale, între autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA și autorităţile de supraveghere din ţara terţă în care este stabilit FIA din afara UE, pentru a se asigura cel puţin un schimb eficient de informaţii care să permită autorităţilor competente din statul membru de origine al AFIA să își îndeplinească atribuţiile care le revin în temeiul prezentei directive;

▼M9

(c) ţara terţă în care este stabilit FIA din afara UE nu este identificată ca ţară terţă cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849;

▼M9

(d) țara terță în care este stabilit FIA din afara UE a semnat un acord cu statul membru de origine al AFIA autorizat și cu fiecare stat membru în care se intenționează distribuirea de unități sau acțiuni ale FIA din afara UE, care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și asigură un schimb eficace de informații în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar țara terță respectivă nu este menționată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale;

▼B

(2) Statele membre pot impune AFIA norme mai stricte în ceea ce privește distribuirea pe teritoriul lor a unităților sau acțiunilor FIA din afara UE către investitori profesionali în sensul prezentului articol.

(3) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri privind acordurile de cooperare menționate la alineatul (1) pentru a elabora un cadru comun cu scopul de a facilita instituirea respectivelor acorduri de cooperare cu țările terțe.

(4) Pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP elaborează ghiduri pentru stabilirea condițiilor de aplicare a măsurilor adoptate de Comisie cu privire la acordurile de cooperare menționate la alineatul (1).

Articolul 37

Autorizarea AFIA din afara UE care intenționează să administreze FIA din UE și/sau să distribuie unități sau acțiuni ale unor FIA pe care le administrează în Uniune, în conformitate cu articolul 39 sau cu articolul 40

(1) Statele membre solicită AFIA din afara UE care intenționează să administreze FIA din UE și/sau să le distribuie unități sau acțiuni ale unor FIA pe care le administrează în Uniune în conformitate cu articolul 39 sau cu articolul 40 să obțină o autorizare prealabilă din partea autorităților competente din statul lor membru de referință în conformitate cu prezentul articol.

(2) Un AFIA din afara UE, care intenționează să obțină autorizația prealabilă astfel cum este prevăzut la alineatul (1), respectă prezenta directivă, cu excepția capitolului VI. În cazul și în măsura în care respectarea unei dispoziții din prezenta directivă este incompatibilă cu legislația aplicabilă AFIA din afara UE și/sau FIA din afara UE ale cărui unități sau acțiuni sunt distribuite în Uniune, AFIA nu este ținută să respecte respectiva dispoziție din prezenta directivă dacă poate demonstra că:

(a) este imposibil să combine respectarea respectivei dispoziții și respectarea unei dispoziții obligatorii din legislația aplicabilă AFIA din afara UE și/sau FIA din afara UE ale cărui unități sau acțiuni sunt distribuite în Uniune;

(b) legislația aplicabilă AFIA din afara UE și/sau FIA din afara UE prevede o normă echivalentă care are același obiectiv de reglementare și oferă același nivel de protecție pentru investitorii FIA în cauză; și

(c) AFIA din afara UE și/sau FIA din afara UE respectă norma echivalentă menționată la litera (b).

▼B

(3) Un AFIA din afara UE care intenţionează să obţină autorizaţia prealabilă menţionată la alineatul (1) dispune de un reprezentant legal stabilit în statul său membru de referinţă. Reprezentantul legal este punctul de contact al AFIA în Uniune și orice corespondenţă oficială dintre autorităţile competente și AFIA și dintre investitorii din UE ai respectivului fond și AFIA în conformitate cu prezenta directivă se efectuează prin intermediul acestui reprezentant legal. Reprezentantul legal îndeplinește împreună cu AFIA funcţia de asigurare a conformităţii în ceea ce privește activităţile de administrare și de distribuire desfășurate de AFIA în temeiul prezentei directive.

(4) Statul membru de referinţă al AFIA din afara UE se stabilește după cum urmează:

(a) dacă AFIA din afara UE intenţionează să administreze numai un singur FIA din UE sau mai multe astfel de fonduri din UE stabilite în același stat membru și nu intenţionează să distribuie unităţi sau acţiuni ale FIA în conformitate cu articolul 39 sau cu articolul 40 în Uniune, atunci statul membru de origine al acestui fond sau al acestor fonduri este considerat statul membru de referinţă, iar autorităţile competente din acest stat membru sunt autorităţile competente pentru procedura de autorizare și pentru supravegherea AFIA;

(b) dacă AFIA din afara UE intenţionează să administreze mai multe FIA din UE stabilite în state membre diferite și nu intenţionează să distribuie unităţi sau acţiuni ale unor FIA în conformitate cu articolul 39 sau cu articolul 40 în Uniune, atunci statul membru de referinţă este:

(i) fie statul membru în care este stabilită cea mai mare parte a fondului; fie

(ii) statul membru în care este administrată cea mai mare parte a activelor;

(c) dacă AFIA din afara UE intenţionează să distribuie unităţi sau acţiuni ale unui singur FIA din UE într-un singur stat membru al Uniunii Europene, atunci statul membru de referinţă se stabilește după cum urmează:

(i) statul membru de origine al fondului sau statul membru în care AFIA intenţionează să distribuie unităţi sau acţiuni ale fondului, în cazul în care fondul este autorizat sau înregistrat într-un stat membru;

(ii) statul membru în care AFIA intenţionează să distribuie unităţi sau acţiuni ale fondului, în cazul în care fondul nu este autorizat sau înregistrat într-un stat membru;

(d) dacă AFIA din afara UE intenţionează să distribuie unităţi sau acţiuni ale unui singur FIA din afara UE într-un singur stat membru, atunci statul membru de referinţă este acel stat membru;

(e) dacă AFIA din afara UE intenţionează să distribuie unităţi sau acţiuni ale unui singur FIA din UE, dar în state membre diferite, atunci statul membru de referinţă se stabilește după cum urmează:

(i) statul membru de origine al fondului sau unul dintre statele membre în care AFIA intenţionează să desfășoare o distribuire efectivă, în cazul în care fondul este autorizat sau înregistrat într-un stat membru; sau

(ii) unul dintre statele membre în care AFIA intenţionează să desfășoare o distribuire efectivă, în cazul în care fondul nu este autorizat sau înregistrat într-un stat membru;

(f) dacă AFIA din afara UE intenţionează să distribuie unităţi sau acţiuni ale unui singur FIA din afara UE, dar în state membre diferite, atunci statul membru de referinţă este unul dintre acele state membre;

▼B

(g) dacă AFIA din afara UE intenţionează să distribuie unităţi sau acţiuni ale mai multor FIA din UE în Uniunea Europeană, atunci statul membru de referinţă se stabilește după cum urmează:

(i) statul membru de origine al acestor fonduri sau statul membru în care AFIA intenţionează să desfășoare o distribuire efectivă pentru cea mai mare parte a acestor fonduri, în măsura în care fondurile respective sunt toate înregistrate sau autorizate în același stat membru;

(ii) statul membru în care AFIA intenţionează să desfășoare o distribuire efectivă pentru cea mai mare parte a acestor fonduri, în măsura în care nu toate fondurile respective sunt înregistrate sau autorizate în același stat membru;

(h) dacă AFIA din afara UE intenţionează să distribuie unităţi sau acţiuni ale mai multor FIA din UE și din afara UE ori ale mai multor astfel de fonduri din afara UE în Uniune, atunci statul membru de referinţă este statul membru în care AFIA intenţionează să desfășoare o distribuire efectivă pentru cea mai mare parte a fondurilor respective.

În conformitate cu criteriile stabilite la primul paragraf litera (b), litera (c) punctul (i), litera (e), litera (f) și litera (g) punctul (i), este posibilă existenţa a mai mult de un singur stat membru de referinţă. Într-un astfel de caz, statele membre solicită ca AFIA din afara UE care intenţionează să administreze FIA din UE fără a distribui unităţi sau acţiuni ale acestor fonduri și/sau să distribuie acţiuni sau unităţi ale FIA pe care le administrează în Uniune în conformitate cu articolul 39 sau cu articolul 40, să depună o cerere pe lângă autorităţile competente din toate statele membre care pot fi state membre de referinţă în conformitate cu criteriile stabilite la literele respective pentru a se stabili statul membru de referinţă din rândul lor. Autorităţile competente respective decid împreună statul membru de referinţă pentru AFIA din afara UE în termen de o lună de la primirea unei cereri în acest sens. Autorităţile competente din statul membru care este desemnat stat membru de referinţă informează fără întârziere AFIA din afara UE în legătură cu această desemnare. Dacă AFIA din afara UE nu este informat corespunzător cu privire la decizia autorităţilor competente relevante în termen de șapte zile de la luarea deciziei sau dacă autorităţile competente relevante nu au luat o decizie în termen de o lună, AFIA din afara UE își poate alege statul membru de referinţă pe baza criteriilor stabilite în prezentul alineat.

AFIA este capabil să își dovedească intenţia de a desfășura o distribuire efectivă într-un anumit stat membru prin prezentarea strategiei sale de marketing în faţa autorităţilor competente din statul membru indicat de acesta.

(5) Statele membre solicită AFIA din afara UE care intenţionează să administreze FIA din UE fără a distribui unităţi sau acţiuni ale acestora și/sau să distribuie, în conformitate cu articolul 39 sau cu articolul 40, unităţi sau acţiuni ale FIA pe care le administrează în Uniunea Europeană să depună o cerere de autorizare pe lângă statul său membru de referinţă.

După primirea cererii de autorizare, autorităţile competente evaluează dacă modul în care AFIA și-a stabilit statul membru de referinţă respectă criteriile stabilite la alineatul (4). În cazul în care autorităţile competente constată nerespectarea acestor criterii, acestea refuză cererea de autorizare a AFIA din afara UE și explică motivele refuzului. În cazul în care autorităţile competente constată respectarea criteriilor de la alineatul (4), acestea informează în acest sens AEVMP și solicită AEVMP să emită un aviz cu privire la evaluarea efectuată de ele. În notificarea adresată AEVMP, autorităţile competente includ justificarea prezentată de AFIA cu privire la evaluarea sa privind statul membru de referinţă și prezintă informaţii referitoare la strategia de marketing a AFIA.

▼B

În termen de o lună de la primirea notificării menţionate la al doilea paragraf, AEVMP emite un aviz către autorităţile competente relevante cu privire la evaluarea realizată de acestea în ceea ce privește stabilirea statului membru de referinţă în conformitate cu criteriile prevăzute la alineatul (4). AEVMP poate emite un aviz negativ numai în cazul în care consideră că nu au fost respectate criteriile prevăzute la alineatul (4).

Termenul menţionat la articolul 8 alineatul (5) se suspendă pe perioada evaluării deliberării AEVMP în conformitate cu prezentul alineat.

Dacă autorităţile competente propun acordarea autorizaţiei în pofida avizului negativ al AEVMP menţionat la al treilea paragraf, acestea informează AEVMP în acest sens și își explică motivele. AEVMP dă publicităţii faptul că autorităţile competente nu respectă sau intenţionează să nu respecte avizul emis de ea. De asemenea, AEVMP poate decide, de la caz la caz, să publice motivele prezentate de autorităţile competente cu privire la nerespectarea avizului respectiv. Autorităţile competente primesc o notificare prealabilă cu privire la această publicare.

Dacă autorităţile competente propun acordarea autorizaţiei în pofida avizului negativ al AEVMP menţionat la al treilea paragraf, iar AFIA intenţionează să distribuie unităţi sau acţiuni ale FIA pe care îl administrează în alte state membre decât statul membru de referinţă, atunci autorităţile competente din statul membru de referinţă informează în acest sens și autorităţile competente din statele membre vizate și își explică motivele. După caz, autorităţile competente din statul membru de referinţă informează și autorităţile competente din statele membre de origine ale FIA administrate de AFIA cu privire la decizia lor și își explică motivele.

(6) În cazul în care o autoritate competentă dintr-un stat membru nu este de acord cu stabilirea unui anumit stat membru de referinţă de către AFIA, atunci autorităţile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(7) Fără a aduce atingere dispoziţiilor de la alineatul (8), autorizaţia nu poate fi eliberată dacă nu sunt îndeplinite următoarele condiţii suplimentare:

(a) statul membru de referinţă este indicat de AFIA în conformitate cu criteriile stabilite la alineatul (4), decizia AFIA este justificată prin prezentarea strategiei sale de marketing, iar autorităţile competente relevante au aplicat procedura stabilită la alineatul (5);

(b) AFIA a numit un reprezentant legal stabilit în statul membru de referinţă;

(c) reprezentantul legal, împreună cu AFIA, este persoana de contact a AFIA din afara UE pentru investitorii FIA în cauză, pentru AEVMP și pentru autorităţile competente în ceea ce privește activităţile pentru care AFIA deţine o autorizaţie în Uniune și dispune de instrumentele necesare pentru a îndeplini funcţia de asigurare a conformităţii în temeiul prezentei directive;

(d) există acorduri adecvate de cooperare între autorităţile competente din statul membru de referinţă, autorităţile competente ale statului membru de origine al FIA din UE în cauză și autorităţile de supraveghere din ţara terţă în care este stabilit AFIA din afara UE pentru a se asigura cel puţin un schimb eficient de informaţii care să le permită autorităţilor competente să își îndeplinească atribuţiile care le revin conform prezentei directive;

▼M9

(e) țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE nu este identificată ca țară terță cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849;

(f) țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE a semnat un acord cu statul membru de referință, care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și asigură un schimb eficace de informații în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar țara terță respectivă nu este menționată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale;

▼B

(g) exercitarea efectivă de către autoritățile competente a funcțiilor lor de supraveghere în temeiul prezentei directive nu este obstrucționată de actele cu putere de lege sau de actele administrative ale unei țări terțe care se aplică AFIA și nici de limitări ale competențelor de supraveghere și de investigare ale autorităților de supraveghere din țările terțe.

În cazul în care o autoritate competentă dintr-un stat membru nu este de acord cu evaluarea aplicării condițiilor stabilite la literele (a)-(e) și (g) ale prezentului alineat de către autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA, atunci autoritățile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

În cazul în care o autoritate competentă pentru un FIA din UE nu încheie acordurile de cooperare necesare prevăzute la primul paragraf litera (d) într-un termen rezonabil, autoritățile competente din statul membru de referință pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

▼M9

Dacă țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE este identificată ca țară terță cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849, astfel cum se menționează la primul paragraf litera (e), sau este adăugată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale, astfel cum se menționează la primul paragraf litera (f), după momentul autorizării AFIA din afara UE, AFIA din afara UE ia, într-un termen adecvat, măsurile necesare pentru a remedia situația FIA pe care le administrează, ținând seama în mod corespunzător de interesele investitorilor. Această perioadă nu depășește doi ani;

▼B

(8) Autorizarea se acordă în conformitate cu dispozițiile capitolului II, care se aplică *mutatis mutandis*, înțelegându-se că:

(a) informațiile menționate la articolul 7 alineatul (2) sunt completate cu:

(i) o justificare elaborată de AFIA cu privire la evaluarea sa privind stabilirea statului membru de referință în conformitate cu criteriile stabilite la alineatul (4) însoțită de informații privind strategia sa de marketing;

▼B

(ii) o listă a dispoziţiilor din prezenta directivă pe care AFIA nu le poate respecta, întrucât, în conformitate cu alineatul (2), respectarea de către AFIA a acestor dispoziţii este incompatibilă cu respectarea unei dispoziţii a legislaţiei aplicabile AFIA din afara UE și/sau FIA din afara UE ale cărui unităţi sau acţiuni sunt distribuite în Uniune;

(iii) dovezi scrise bazate pe standardele tehnice de reglementare elaborate de AEVMP potrivit cărora legislaţia relevantă a ţării terţe prevede o normă care este echivalentă cu dispoziţiile a căror respectare este imposibilă, care are același obiectiv de reglementare și oferă același nivel de protecţie pentru investitorii fondului în cauză și AFIA respectă norma echivalentă în cauză; aceste dovezi scrise sunt însoţite de un aviz juridic cu privire la existenţa dispoziţiei obligatorii incompatibile relevante în legislaţia ţării terţe și includ o descriere a obiectivului de reglementare urmărit și a naturii protecţiei oferite investitorilor; și

(iv) numele reprezentatului legal al AFIA și locul unde este stabilit;

(b) informaţiile menţionate la articolul 7 alineatul (3) pot fi limitate la FIA din UE pe care AFIA intenţionează să le administreze și la acele fonduri administrate de AFIA ale căror unităţi sau acţiuni AFIA intenţionează să le distribuie în Uniune pe baza unui pașaport;

(c) articolul 8 alineatul (1) litera (a) nu aduce atingere dispoziţiilor de la prezentul articol alineatul (2);

(d) articolul 8 alineatul (1) litera (e) nu se aplică;

(e) articolul 8 alineatul (5) al doilea paragraf se citește cu includerea unei trimiteri la „informaţiile menţionate la articolul 37 alineatul (8) litera (a)”.

În cazul în care o autoritate competentă dintr-un alt stat membru nu este de acord cu autorizaţia eliberată de autorităţile competente din statul membru de referinţă al AFIA, atunci autorităţile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acţiona în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(9) În cazul în care autorităţile competente din statul membru de referinţă consideră că AFIA se poate baza pe alineatul (2) pentru a obţine o derogare de la respectarea anumitor dispoziţii ale prezentei directive, atunci acestea notifică fără întârziere AEVMP în acest sens. Autorităţile respective documentează această evaluare cu informaţiile furnizate de AFIA în conformitate cu alineatul (8) litera (a) punctele (ii) și (iii).

În termen de o lună de la primirea notificării menţionate la primul paragraf, AEVMP emite un aviz către autorităţile competente cu privire la cererea de derogare de la respectarea dispoziţiilor directivei bazată pe incompatibilitatea în conformitate cu alineatul (2). Avizul se poate referi în special la îndeplinirea condiţiilor pentru acordarea unei astfel de derogări, pe baza informaţiilor furnizate de AFIA în conformitate cu alineatul (8) litera (a) punctele (ii) și (iii) și a standardelor tehnice de reglementare privind echivalenţa. AEVMP depune eforturi pentru a crea o cultură europeană comună a supravegherii și practici de supraveghere consecvente, precum și pentru a asigura abordări consecvente la nivelul autorităţilor competente în ceea ce privește aplicarea dispoziţiilor prezentului alineat.

▼B

Termenul menţionat la articolul 8 alineatul (5) se suspendă pe perioada evaluării realizate de AEVMP în conformitate cu prezentul alineat.

Dacă autorităţile competente din statul membru de referinţă propun acordarea autorizaţiei în pofida avizului negativ al AEVMP menţionat la al doilea paragraf, acestea informează AEVMP în acest sens și își explică motivele. AEVMP dă publicității faptul că autorităţile competente nu respectă sau intenţionează să nu respecte avizul emis de ea. De asemenea, AEVMP poate decide, de la caz la caz, să publice motivele prezentate de autorităţile competente cu privire la nerespectarea avizului respectiv. Autorităţile competente în cauză primesc o notificare prealabilă cu privire la această publicare.

Dacă autorităţile competente propun acordarea autorizaţiei în pofida avizului negativ al AEVMP menţionat la al doilea paragraf, iar AFIA intenţionează să distribuie unităţi sau acţiuni ale FIA pe care le administrează în statele membre, altele decât statul membru de referinţă, atunci autorităţile competente din statul membru de referinţă informează în acest sens și autorităţile competente din statele membre vizate și își explică motivele.

În cazul în care o autoritate competentă dintr-un alt stat membru nu este de acord cu evaluarea aplicării dispoziţiilor prezentului alineat de către autorităţile competente din statul membru de referinţă al AFIA, atunci autorităţile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acţiona în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(10) Autorităţile competente din statul membru de referinţă informează fără întârziere AEVMP cu privire la procesul de autorizare iniţială, la orice modificări ale autorizaţiei AFIA și la orice retragere a autorizaţiei.

Autorităţile competente informează AEVMP cu privire la cererile de autorizare pe care le-au respins, oferind informaţii referitoare la AFIA care au solicitat o autorizaţie și la motivele acestor respingeri. AEVMP păstrează un registru central cu aceste date, care este pus la dispoziţia autorităţilor competente, la cerere. Autorităţile competente tratează aceste informaţii ca fiind confidenţiale.

(11) Stabilirea statului membru de referinţă nu este afectată de activitatea economică ulterioară a AFIA în Uniune. Totuși, în cazul în care AFIA își schimbă strategia de marketing în următorii doi ani după autorizarea sa iniţială și dacă această schimbare ar fi afectat stabilirea statului membru de referinţă în cazul în care strategia modificată ar fi fost strategia iniţială, atunci AFIA informează autorităţile competente din statul membru de referinţă iniţial cu privire la această schimbare înainte să își implementeze strategia și indică noul stat membru de referinţă în conformitate cu criteriile stabilite la alineatul (4) și pe baza noii strategii. AFIA își justifică evaluarea prezentându-și noua strategie de marketing statelor membre de referinţă iniţiale. În același timp, AFIA furnizează informaţii cu privire la reprezentantul său legal, inclusiv numele și locul în care este stabilit. Reprezentantul legal este stabilit în noul stat membru de referinţă.

▼B

Statul membru de referinţă iniţial evaluează dacă stabilirea realizată de AFIA în conformitate cu primul paragraf este corectă și notifică AEVMP cu privire la această evaluare. AEVMP emite un aviz cu privire la evaluarea realizată de autorităţile competente. În notificarea adresată AEVMP, autorităţile competente includ justificarea prezentată de AFIA cu privire la evaluarea sa privind statul membru de referinţă și prezintă informaţii referitoare la noua strategie de marketing a AFIA.

În termen de o lună de la primirea notificării menţionate la al doilea paragraf, AEVMP emite un aviz către autorităţile competente relevante cu privire la evaluarea realizată de acestea. AEVMP emite un aviz negativ numai în cazul în care consideră că nu au fost respectate criteriile prevăzute la alineatul (4).

După primirea avizului AEVMP în conformitate cu paragraful al treilea, autorităţile competente din statul membru de referinţă iniţial informează AFIA din afara UE, reprezentantul legal al acestuia și AEVMP cu privire la decizia lor.

În cazul în care autorităţile competente din statul membru de referinţă iniţial sunt de acord cu evaluarea realizată de AFIA, atunci acestea informează și autorităţile competente din noul stat membru de referinţă cu privire la schimbare. Statul membru de referinţă iniţial transferă, fără întârziere, o copie a autorizaţiei și a dosarului de supraveghere al AFIA către noul stat membru de referinţă. De la data transmiterii autorizaţiei și a dosarului de supraveghere, autorităţile competente din noul stat membru de referinţă devin competente să autorizeze și supravegheze AFIA.

În cazul în care evaluarea finală a autorităţilor competente este contrară avizului AEVMP menţionat la al treilea paragraf:

(a) acestea informează AEVMP în acest sens și își explică motivele. AEVMP dă publicităţii faptul că autorităţile competente nu respectă sau intenţionează să nu respecte avizul emis de ea. De asemenea, AEVMP poate decide, de la caz la caz, să publice motivele prezentate de autorităţile competente cu privire la nerespectarea avizului respectiv. Autorităţile competente în cauză primesc o notificare prealabilă cu privire la această publicare;

(b) în cazul în care AFIA distribuie unităţi sau acţiuni ale FIA pe care le administrează în alte state membre decât statul membru de referinţă iniţial, atunci autorităţile competente din statul membru de referinţă iniţial informează în acest sens și autorităţile competente din statele membre vizate și explică motivele. După caz, autorităţile competente din statul membru de referinţă informează și autorităţile competente din statele membre de origine ale FIA administrate de AFIA cu privire la decizia lor și explică motivele.

(12) În cazul în care din evoluţia activităţii economice curente a AFIA în Uniune pe parcursul a doi ani de la autorizare reiese că strategia de marketing, astfel cum a fost prezentată de AFIA la momentul autorizării, nu a fost respectată, reiese că AFIA a făcut declaraţii false în legătură cu strategia sau AFIA nu a respectat alineatul (11) în momentul în care și-a schimbat strategia de marketing, atunci autorităţile competente din statul membru de referinţă iniţial solicită AFIA să indice statul membru de referinţă corect pe baza strategiei de marketing pe care o aplică efectiv. Procedura prevăzută la alineatul (11) se aplică *mutatis mutandis*. Dacă AFIA nu se conformează cererii autorităţilor competente, acestea retrag autorizaţia AFIA.

▼B

În cazul în care AFIA își schimbă strategia de marketing după perioada menţionată la alineatul (11) și intenţionează să își schimbe statul membru de referinţă pe baza noii sale strategii de marketing, AFIA poate depune o cerere de schimbare a statului membru de referinţă pe lângă autorităţile competente din statul membru de referinţă iniţial. Procedura menţionată la alineatul (11) se aplică *mutatis mutandis*.

În cazul în care o autoritate competentă dintr-un stat membru nu este de acord cu evaluarea referitoare la stabilirea unui anumit stat membru de referinţă în temeiul alineatului (11) sau în temeiul prezentului alineat, atunci autorităţile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acţiona în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(13) Orice litigiu apărut între AFIA și autorităţile competente din statul membru de referinţă al AFIA se soluţionează în conformitate cu legislaţia statului membru de referinţă și intră în jurisdicţia acestuia.

Orice litigiu apărut între AFIA sau FIA și investitorii din UE ai FIA respectiv se soluţionează în conformitate cu legislaţia unui stat membru și intră în jurisdicţia acestuia.

(14) Comisia adoptă acte de punere în aplicare în vederea stabilirii procedurii care trebuie urmată de posibilele state membre de referinţă pentru a determina un stat membru de referinţă din rândul lor, în conformitate cu alineatul (4) al doilea paragraf. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 59 alineatul (2).

(15) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condiţiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri privind acordurile de cooperare menţionate la alineatul (7) litera (d) pentru a elabora un cadru comun cu scopul de a facilita instituirea respectivelor acorduri de cooperare cu ţările terţe.

(16) Pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP poate elabora ghiduri pentru stabilirea condiţiilor de aplicare a măsurilor adoptate de Comisie cu privire la acordurile de cooperare menţionate la alineatul (7) litera (d).

(17) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili conţinutul minim al acordurilor de cooperare menţionate la alineatul (7) litera (d) pentru a se asigura că autorităţile competente din statul membru de referinţă și autorităţile competente din statele membre gazdă primesc informaţii suficiente pentru a-și putea exercita competenţele de supraveghere și de investigare în temeiul prezentei directive.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

▼B

(18) În vederea asigurării armonizării consecvente a prezentului articol, AEVPM elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili procedurile de coordonare și de schimb de informaţii între autorităţile competente din statul membru de referinţă și autorităţile competente din statele membre gazdă ale AFIA.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(19) În cazul în care o autoritate competentă refuză o cerere de schimb de informaţii în conformitate cu standardele tehnice de reglementare menţionate la alineatul (17), autorităţile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acţiona în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(20) În conformitate cu articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, AEVMP promovează un schimb bilateral și multilateral eficace de informaţii între autorităţile competente din statul membru de referinţă al AFIA din afara UE și autorităţile competente din statele membre gazdă ale AFIA în cauză, cu respectarea deplină a confidenţialităţii aplicabile și a dispoziţiilor privind protecţia datelor prevăzute în legislaţia relevantă a Uniunii.

(21) În conformitate cu articolul 31 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, AEVMP asigură un rol de coordonare generală între autorităţile competente din statul membru de referinţă al AFIA din afara UE și autorităţile competente din statele membre gazdă ale AFIA în cauză. În special, AEVMP poate:

(a) facilita schimbul de informaţii între autorităţile competente în cauză;

(b) stabili sfera informaţiilor pe care autoritatea competentă din statul membru de referinţă trebuie să le comunice autorităţilor competente din statele membre gazdă în cauză;

(c) lua toate măsurile necesare în cazul unor evoluţii care pot pune în pericol funcţionarea pieţelor financiare, cu scopul de a facilita coordonarea acţiunilor întreprinse de autoritatea competentă din statul membru de referinţă și autorităţile competente din statele membre gazdă în ceea ce privește AFIA din afara UE.

(22) În vederea asigurării unor condiţii uniforme de aplicare a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili forma și conţinutul cererii menţionate la alineatul (12) paragraful al doilea.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

▼B

(23) Pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare cu privire la următoarele:

(a) modul în care AFIA trebuie să se conformeze cerinţelor stabilite prin prezenta directivă, ţinând seama de faptul că AFIA este stabilit într-o ţară terţă și, în special, modul de prezentare a informaţiilor solicitate la articolele 22-24;

(b) condiţiile în temeiul cărora se poate considera că legislaţia aplicabilă unui AFIA din afara UE sau unui FIA din afara UE prevede o normă echivalentă care are același obiectiv de reglementare și oferă același nivel de protecţie pentru investitorii relevanţi.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 38

Evaluarea („peer review”) a autorizării și a supravegherii AFIA din afara UE

(1) În fiecare an, AEVMP realizează evaluări („peer reviews”) ale activităţilor de supraveghere desfășurate de autorităţile competente în legătură cu autorizarea și supravegherea AFIA din afara UE în aplicarea articolelor 37, 39, 40 și 41, pentru a asigura un nivel mai ridicat de consecvență a rezultatelor supravegherii, în conformitate cu articolul 30 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(2) Până la 22 iulie 2013 AEVMP elaborează metode care să permită evaluarea obiectivă și compararea autorităţilor ale căror activităţi sunt examinate.

(3) Evaluarea („peer review”) include în special o evaluare:

(a) a gradului de convergență a practicilor de supraveghere obţinut în activităţile de autorizare și de supraveghere a AFIA din afara UE;

(b) a măsurii în care practicile de supraveghere îndeplinesc obiectivele stabilite prin prezenta directivă;

(c) a eficacității și a gradului de convergență obţinute în ceea ce privește executarea prezentei directive, a normelor sale de punere în aplicare și a standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare elaborate de AEVMP în temeiul prezentei directive, inclusiv măsurile și sancţiunile administrative impuse AFIA din afara UE în cazul în care aceștia nu s-au conformat prezentei directive.

(4) Pe baza concluziilor evaluării („peer review”), AEVMP poate emite ghiduri și recomandări în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, în vederea stabilirii unor practici consecvente, eficiente și eficace de supraveghere a AFIA din afara UE.

▼B

(5) Autoritățile competente depun toate eforturile necesare pentru a respecta aceste orientări și recomandări.

(6) În termen de două luni de la emiterea unei orientări sau recomandări, fiecare autoritate competentă confirmă dacă respectă sau intenționează să respecte ghidul sau recomandarea în cauză. În cazul în care o autoritate competentă nu respectă sau nu intenționează să respecte ghidul sau recomandarea în cauză, aceasta informează AEVMP, prezentându-și motivele.

(7) AEVMP dă publicității faptul că o autoritate competentă nu respectă sau nu intenționează să respecte ghidul sau recomandarea în cauză. AEVMP poate decide, de la caz la caz, să publice motivele prezentate de autoritatea competentă cu privire la nerespectarea ghidului sau a recomandării respective. Autoritatea competentă primește o notificare prealabilă cu privire la această publicare.

(8) În raportul menționat la articolul 43 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, AEVMP informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la ghidurile și recomandările emise în temeiul prezentului articol, menționând autoritățile competente care nu le-au respectat și explicând modalitatea prin care AEVMP intenționează să se asigure că autoritățile competente respective vor respecta recomandările și ghidurile sale în viitor.

(9) Comisia ține seama în mod corespunzător de aceste rapoarte în examinarea directivei în conformitate cu articolul 69 și în orice evaluare pe care o realizează ulterior.

(10) AEVMP face publice cele mai bune practici care pot fi identificate pe baza acestor evaluări („peer reviews”). În plus, toate celelalte rezultate ale evaluărilor („peer reviews”) pot fi făcute publice sub rezerva acordului autorității competente care face obiectul evaluării („peer review”).

Articolul 39

Condiții pentru distribuirea în Uniune, pe baza unui pașaport, a unităților sau acțiunilor unui FIA din UE administrat de un AFIA din afara UE

(1) Statele membre se asigură că un AFIA din afara UE autorizat în mod corespunzător poate distribui unitățile sau acțiunile unui FIA din UE pe care îl administrează către investitori profesionali din Uniune, pe baza unui pașaport, de îndată ce sunt îndeplinite condițiile stabilite la prezentul articol.

(2) În cazul în care AFIA intenționează să distribuie unități sau acțiuni ale unui FIA din UE în statul său membru de referință, AFIA respectiv trimite o notificare autorităților competente din statul său membru de referință în legătură cu fiecare FIA din UE ale cărui acțiuni sau unități intenționează să le distribuie.

Notificarea conține documentația și informațiile prevăzute în anexa III.

▼B

(3) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii notificării complete în temeiul alineatului (2), autorităţile competente din statul membru de referinţă al AFIA informează AFIA dacă poate începe distribuirea pe teritoriul acestuia a acţiunilor sau unităţilor fondului identificat în notificarea menţionată la alineatul (2). Autorităţile competente din statul membru de referinţă al AFIA pot împiedica distribuirea unităţilor sau acţiunilor fondului respectiv doar dacă modul de administrare a fondului de către AFIA nu este sau nu va fi conform cu prezenta directivă ori dacă AFIA în general nu respectă sau nu va respecta prezenta directivă. În cazul unei decizii pozitive, AFIA poate începe distribuirea unităţilor sau acţiunilor FIA în statul său membru de referinţă de la data notificării în acest sens efectuate de către autorităţile competente.

Autorităţile competente din statul membru de referinţă al AFIA informează și AEVMP și autorităţile competente pentru FIA cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea unităţilor sau acţiunilor FIA în statul membru de referinţă al AFIA.

(4) În cazul în care AFIA intenţionează să distribuie unităţi sau acţiuni ale unui FIA din UE în alte state membre decât statul său membru de referinţă, AFIA respectiv trimite o notificare autorităţilor competente din statul său membru de referinţă în legătură cu fiecare FIA din UE ale cărui acţiuni sau unităţi intenţionează să le distribuie.

Notificarea conţine documentaţia și informaţiile prevăzute în anexa IV.

(5) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii dosarului complet de notificare menţionat la alineatul (4), autorităţile competente din statul membru de referinţă transmit dosarul complet de notificare autorităţilor competente din statele membre unde se intenţionează distribuirea unităţilor sau acţiunilor FIA. Transmiterea are loc numai dacă modul de administrare a fondului de către AFIA respectă și va respecta în continuare prezenta directivă și dacă AFIA respectă prezenta directivă.

Autorităţile competente din statul membru de referinţă al AFIA includ o declaraţie privind faptul că AFIA în cauză este autorizat să administreze FIA pe baza unei anumite strategii de investiţii.

(6) La transmiterea dosarului de notificare, autorităţile competente din statul membru de referinţă al AFIA notifică fără întârziere AFIA cu privire la transmitere. AFIA poate începe distribuirea acţiunilor sau unităţilor FIA în statele membre gazdă relevante ale AFIA de la data respectivei notificări.

Autorităţile competente din statul membru de referinţă al AFIA informează și AEVMP și autorităţile competente pentru FIA cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea unităţilor sau acţiunilor FIA în statele membre gazdă ale AFIA.

(7) Dispoziţiile menţionate în anexa IV litera (h) intră sub incidenţa legislaţiei și a supravegherii statelor membre gazdă ale AFIA.

(8) Statele membre se asigură că scrisoarea de notificare trimisă de AFIA în conformitate cu alineatul (4) și declaraţia menţionată la alineatul (5) sunt transmise într-o limbă uzuală în mediul financiar internaţional.

Statele membre se asigură că transmiterea și completarea pe cale electronică a documentelor menţionate la alineatul (6) sunt acceptate de autorităţile lor competente.

▼B

(9) În caz de modificare substanţială a informaţiilor comunicate în conformitate cu alineatul (2) și/sau cu alineatul (4), AFIA notifică acest lucru în scris autorităţilor competente din statul său membru de referinţă, cu cel puţin o lună înainte de punerea în aplicare a modificării planificate sau imediat după apariţia unei modificări neplanificate.

În cazul în care, ca urmare a modificării planificate, modul de administrare a FIA de către AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă ori dacă AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă, autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA informează fără întârziere AFIA că modificarea respectivă nu urmează să fie pusă în aplicare.

În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare fără a aduce atingere primului și celui de al doilea paragraf sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia modul de administrare a FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta directivă ori AFIA nu mai respectă prezenta directivă, autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA iau toate măsurile necesare în conformitate cu articolul 46, inclusiv, dacă este necesar, interzicerea expresă a distribuirii acţiunilor sau unităţilor FIA.

În cazul în care modificările sunt acceptabile deoarece nu afectează conformitatea modului de administrare a FIA de către AFIA cu prezenta directivă ori respectarea de către AFIA a prezentei directive, autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA informează, fără întârziere, AEVMP în măsura în care modificările privesc încetarea distribuirii unităţilor sau acţiunilor anumitor FIA sau distribuirea unităţilor sau acţiunilor unor FIA suplimentare și, după caz, autorităţile competente din statele membre gazdă în legătură cu respectivele modificări.

(10) Pentru a asigura condiţii uniforme de aplicare a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili:

(a) forma și conţinutul unui model pentru scrisoarea de notificare menţionată la alineatele (2) și (4);

(b) forma și conţinutul unui model pentru declaraţia menţionată la alineatul (5);

(c) forma de transmitere menţionată la alineatul (5); și

(d) forma notificării scrise menţionate la alineatul (9).

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(11) Fără a aduce atingere articolului 43 alineatul (1), statele membre solicită ca FIA care sunt administrate și ale căror unităţi sau acţiuni sunt distribuite de AFIA să facă obiectul distribuirii doar către investitori profesionali.

Articolul 40

Condiţii pentru distribuirea în Uniunea Europeană, pe baza unui paşaport, a unităţilor sau acţiunilor unui FIA din afara UE administrat de un AFIA din afara UE

(1) Statele membre se asigură că un AFIA din afara UE autorizat în mod corespunzător poate distribui unităţile sau acţiunile unui FIA din afara UE pe care îl administrează către investitori profesionali din Uniunea Europeană, pe baza unui paşaport, de îndată ce sunt îndeplinite condiţiile stabilite la prezentul articol.

▼B

(2) În completarea cerinţelor prezentei directive privind AFIA din UE, în cazul AFIA din afara UE trebuie îndeplinite următoarele condiţii:

(a) există acorduri adecvate de cooperare între autorităţile competente din statul membru de referinţă și autorităţile de supraveghere din ţara terţă în care este stabilit FIA din afara UE pentru a se asigura cel puţin un schimb eficient de informaţii care să le permită autorităţilor competente să își îndeplinească atribuţiile care le revin în conformitate cu prezenta directive;

▼M9

(b) ţara terţă în care este stabilit FIA din afara UE nu este identificată ca ţară terţă cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849;

(c) ţara terţă în care este stabilit FIA din afara UE a semnat un acord cu statul membru de referinţă și cu fiecare stat membru în care se intenţionează distribuirea de unităţi sau acţiuni ale FIA din afara UE, care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din Convenţia-model OCDE pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și asigură un schimb eficace de informaţii în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar ţara terţă respectivă nu este menţionată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicţiilor necooperante în scopuri fiscale;

▼B

În cazul în care o autoritate competentă dintr-un alt stat membru nu este de acord cu evaluarea aplicării dispoziţiilor de la primul paragraf literele (a) și (b) de către autorităţile competente din statul membru de referinţă al AFIA, atunci autorităţile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acţiona în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) AFIA trimite autorităţilor competente din statul său membru de referinţă o notificare referitoare la fiecare FIA din afara UE ale cărui unităţi sau acţiuni intenţionează să le distribuie în statul său membru de referinţă.

Notificarea conţine documentaţia și informaţiile prevăzute în anexa III.

(4) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii notificării complete în temeiul alineatului (3), autorităţile competente din statul membru de referinţă al AFIA informează AFIA dacă poate începe distribuirea pe teritoriul acestuia a acţiunilor sau unităţilor fondului identificat în notificarea menţionată la alineatul (3). Autorităţile competente din statul membru de referinţă al AFIA pot împiedica distribuirea unităţilor sau acţiunilor fondului respectiv doar dacă modul de administrare a fondului de către AFIA nu respectă sau nu va respecta prezenta directivă ori dacă AFIA nu respectă sau nu va respecta prezenta directivă. În cazul unei decizii pozitive, AFIA poate începe distribuirea unităţilor sau acţiunilor FIA în statul său membru de referinţă de la data notificării în acest sens de către autorităţile competente.

Autorităţile competente din statul membru de referinţă al AFIA informează și AEVMP cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea unităţilor sau acţiunilor FIA în statul membru de referinţă al AFIA.

(5) În cazul în care AFIA intenţionează să distribuie acţiuni sau unităţi ale unui FIA din afara UE și în alte state membre decât statul său membru de referinţă, AFIA respectiv trimite o notificare autorităţilor competente din statul său membru de referinţă în legătură cu fiecare FIA din afara UE ale cărui acţiuni sau unităţi intenţionează să le distribuie.

▼B

Notificarea conține documentația și informațiile prevăzute în anexa IV.

(6) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii dosarului complet de notificare menționat la alineatul (5), autoritățile competente din statul membru de referință transmit dosarul complet de notificare autorităților competente din statele membre unde se intenționează distribuirea unităților sau acțiunilor FIA. Transmiterea are loc numai dacă modul de administrare a fondului de către AFIA respectă și va respecta în continuare prezenta directivă și dacă, în general, AFIA respectă prezenta directivă.

Autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA includ o declarație privind faptul că AFIA în cauză este autorizat să administreze FIA pe baza unei anumite strategii de investiții.

(7) La transmiterea dosarului de notificare, autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA notifică fără întârziere AFIA cu privire la transmitere. AFIA poate începe distribuirea acțiunilor sau unităților FIA în statele membre gazdă relevante ale AFIA de la data respectivei notificări.

Autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA informează și AEVMP cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea unităților sau acțiunilor FIA în statele membre gazdă ale AFIA.

(8) Dispozițiile menționate în anexa IV litera (h) intră sub incidența legislației și a supravegherii statelor membre gazdă ale AFIA dacă acestea sunt diferite de statul membru de referință.

(9) Statele membre se asigură că scrisoarea de notificare trimisă de AFIA în conformitate cu alineatul (5) și declarația menționată la alineatul (6) sunt transmise într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional.

Statele membre se asigură că transmiterea și completarea pe cale electronică a documentelor menționate la alineatul (6) sunt acceptate de autoritățile lor competente.

(10) În caz de modificare substanțială a informațiilor comunicate în conformitate cu alineatul (3) sau cu alineatul (5), AFIA notifică acest lucru în scris autorităților competente din statul său membru de referință, cu cel puțin o lună înainte de punerea în aplicare a modificării planificate sau imediat după o modificare neplanificată.

În cazul în care, ca urmare a modificării planificate, modul de administrare a FIA de către AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă ori dacă AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează fără întârziere AFIA că modificarea respectivă nu urmează să fie pusă în aplicare.

În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare fără a aduce atingere primului și celui de al doilea paragraf sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia modul de administrare a FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta directivă ori AFIA nu mai respectă prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA iau toate măsurile necesare în conformitate cu articolul 46, inclusiv, dacă este necesar, interzicerea expresă a distribuirii acțiunilor sau unităților FIA.

▼B

În cazul în care modificările sunt acceptabile deoarece nu afectează conformitatea modului de administrare a FIA de către AFIA cu prezenta directivă ori respectarea de către AFIA a prezentei directive, autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA informează, fără întârziere, AEVMP în măsura în care modificările privesc încetarea distribuirii unităţilor sau acţiunilor anumitor FIA sau distribuirea unităţilor sau acţiunilor unor FIA suplimentare și, după caz, autorităţile competente din statele membre gazdă ale AFIA în legătură cu respectivele modificări.

(11) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condiţiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri privind acordurile de cooperare menţionate la alineatul (2) litera (a) pentru a elabora un cadru comun cu scopul de a facilita instituirea respectivelor acorduri de cooperare cu ţările terţe.

(12) Pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP poate elabora ghiduri pentru stabilirea condiţiilor de aplicare a măsurilor adoptate de Comisie cu privire la acordurile de cooperare menţionate la alineatul (2) litera (a).

(13) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili conţinutul minim al acordurilor de cooperare menţionate la alineatul (2) litera (a) pentru a se asigura că autorităţile competente din statul membru de referinţă și autorităţile competente din statele membre gazdă primesc informaţii suficiente pentru a-și putea exercita competenţele de supraveghere și de investigare în temeiul prezentei directive.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta proiectele de standarde tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(14) În vederea asigurării armonizării consecvente a prezentului articol, AEVPM elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili procedurile de coordonare și de schimb de informaţii între autorităţile competente din statul membru de referinţă și autorităţile competente din statele membre gazdă ale AFIA.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta proiectele de standarde tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(15) În cazul în care o autoritate competentă refuză o cerere de schimb de informaţii în conformitate cu standardele tehnice de reglementare menţionate la alineatul (14), autorităţile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acţiona în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(16) Pentru a asigura condiţii uniforme de aplicare a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili:

(a) forma și conţinutul unui model pentru scrisoarea de notificare menţionată la alineatele (3) și (5);

(b) forma și conţinutul unui model pentru declaraţia menţionată la alineatul (6);

(c) forma de transmitere menţionată la alineatul (6); și

(d) forma notificării scrise menţionate la alineatul (10).

▼B

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(17) Fără a aduce atingere articolului 43 alineatul (1), statele membre solicită ca FIA care sunt administrate și ale căror unități sau acțiuni sunt comercializate de AFIA să facă obiectul distribuirii doar către investitori profesionali.

Articolul 41

Condiții pentru administrarea unui FIA stabilit în alte state membre decât statul membru de referință de către un AFIA din afara UE

(1) Statele membre se asigură că un AFIA din afara UE autorizat poate administra un FIA din UE stabilit într-un alt stat membru decât statul său membru de referință fie direct, fie prin crearea unei sucursale, cu condiția ca AFIA să fie autorizat să administreze acel tip de FIA.

(2) Orice AFIA din afara UE care intenționează să administreze pentru prima dată un FIA din UE stabilit într-un alt stat membru decât statul său membru de referință transmite autorităților competente din statul său membru de referință următoarele informații:

(a) statul membru în care intenționează să administreze FIA, direct sau prin crearea unei sucursale;

(b) un program de activitate care să menționeze în special serviciile pe care intenționează să le presteze și FIA pe care intenționează să le administreze.

(3) În cazul în care AFIA din afara UE intenționează să creeze o sucursală, în plus față de informațiile cerute la alineatul (2), acesta comunică și următoarele informații:

(a) structura organizațională a sucursalei;

(b) adresa din statul membru de origine al FIA de la care pot fi obținute documentele;

(c) numele și datele de contact ale persoanelor care răspund de administrarea sucursalei.

(4) Autoritățile competente din statul membru de referință transmit, în termen de o lună de la primirea documentației complete în conformitate cu alineatul (2) sau în termen de două luni de la primirea documentației complete în conformitate cu alineatul (3), această documentație completă autorităților competente din statul membru gazdă al AFIA. Transmiterea are loc numai dacă modul de administrare a FIA de către AFIA respectă și va respecta în continuare prezenta directivă și dacă AFIA respectă prezenta directivă.

Autoritățile competente din statul membru de referință includ o declarație privind faptul că AFIA în cauză este autorizat de către acestea.

Autoritățile competente din statul membru de referință notifică imediat AFIA cu privire la transmitere. La primirea notificării de transmitere, AFIA poate începe prestarea serviciilor respective în statul membru gazdă al AFIA.

Autoritățile competente din statul membru de referință informează și AEVMP cu privire la faptul că AFIA a fost autorizat să înceapă administrarea FIA în statele membre gazdă ale AFIA.

▼B

(5) Statul membru gazdă al AFIA nu impune AFIA în cauză obligaţii suplimentare legate de chestiunile care intră sub incidenţa prezentei directive.

(6) În caz de modificare a informaţiilor comunicate în conformitate cu alineatul (2) și, dacă este relevant, cu alineatul (3), AFIA notifică acest lucru în scris autorităţilor competente din statul său membru de referinţă, cu cel puţin o lună înainte de punerea în aplicare a modificării planificate sau imediat după o modificare neplanificată.

În cazul în care, ca urmare a modificării planificate, modul de administrare a FIA de către AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă ori dacă AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă, autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA informează fără întârziere nejustificată AFIA că modificarea respectivă nu urmează să fie pusă în aplicare.

În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare fără a aduce atingere primului și celui de al doilea paragraf sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia modul de administrare a FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta directivă ori AFIA nu mai respectă prezenta directivă, autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA iau toate măsurile necesare în conformitate cu articolul 46, inclusiv, dacă este necesar, interzicerea explicită a distribuirii acţiunilor sau unităţilor FIA.

În cazul în care modificările sunt acceptabile deoarece nu afectează conformitatea modului de administrare a FIA de către AFIA cu prezenta directivă ori respectarea de către AFIA a prezentei directive, autorităţile competente din statul membru de referinţă informează, fără întârziere nejustificată, autorităţile competente din statele membre gazdă ale AFIA în legătură cu respectivele modificări.

(7) În vederea asigurării unei armonizări consecvente a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza informaţiile care trebuie notificate în conformitate cu alineatele (2) și (3).

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta proiectele de standarde tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(8) În vederea asigurării unor condiţii uniforme de aplicare a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formatele, modelele și procedurile standard pentru transmiterea informaţiilor în conformitate cu alineatele (2) și (3).

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 42

Condiţii pentru distribuirea în statele membre, fără a deţine un pașaport, a unităţilor sau acţiunilor unui FIA administrat de un AFIA din afara UE

(1) Fără a aduce atingere articolelor 37, 39 și 40, statele membre pot permite AFIA din afara UE să distribuie către investitori profesionali, exclusiv pe teritoriul lor, unităţi sau acţiuni ale FIA pe care le administrează, sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiţii:

▼B

(a) AFIA din afara UE respectă dispozițiile articolelor 22, 23 și 24 în cazul fiecărui FIA ale cărui unități sau acțiuni le distribuie în temeiul prezentului articol, precum și dispozițiile articolelor 26-30 în cazul în care un FIA ale cărui unități sau acțiuni sunt distribuite de AFIA respectiv în temeiul prezentului articol intră sub incidența articolului 26 alineatul (1). Autoritățile competente și investitorii FIA menționați la articolele respective sunt considerați a fi cei din statele membre în care sunt distribuite unități sau acțiuni ale FIA;

(b) sunt încheiate acorduri adecvate de cooperare în vederea supravegherii riscului sistemic, conforme cu standardele internaționale, între autoritățile competente din statele membre în care sunt distribuite unități sau acțiuni ale FIA și, după caz, autoritățile competente ale FIA din UE în cauză și autoritățile de supraveghere din țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE, precum și, după caz, autoritățile de supraveghere din țara terță în care este stabilit FIA din afara UE, pentru a asigura un schimb eficient de informații care să le permită autorităților competente să își îndeplinească atribuțiile care le revin în conformitate cu prezenta directivă;

▼M9

(c) țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE sau FIA din afara UE nu este identificată ca țară terță cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849;

(d) țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE sau FIA din afara UE a semnat un acord cu statul membru în care se intenționează distribuirea de unități sau acțiuni ale AFIA din afara UE, care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și asigură un schimb eficace de informații în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar țara terță respectivă nu este menționată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale;

▼B

În cazul în care o autoritate competentă pentru un FIA din UE nu încheie acordurile de cooperare necesare prevăzute la primul paragraf litera (b) într-un termen rezonabil, autoritățile competente din statul membru de referință în care se intenționează distribuirea unităților sau acțiunilor FIA pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(2) Statele membre pot impune AFIA din afara UE norme mai stricte în ceea ce privește distribuirea unităților sau acțiunilor FIA către investitori pe teritoriul lor în sensul prezentului articol.

(3) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri privind acordurile de cooperare menționate la alineatul (1) pentru a elabora un cadru comun cu scopul de a facilita instituirea respectivelor acorduri de cooperare cu țările terțe.

(4) Pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP elaborează ghiduri pentru stabilirea condițiilor de aplicare a măsurilor adoptate de Comisie cu privire la acordurile de cooperare menționate la alineatul (1).

▼B

CAPITOLUL VIII

DISTRIBUIREA CĂTRE INVESTITORII DE RETAIL

Articolul 43

Distribuirea de către un AFIA a unităţilor sau a acţiunilor unui FIA către investitorii de retail

(1) Fără a aduce atingere altor instrumente ale dreptului Uniunii Europene, statele membre pot permite AFIA să distribuie către investitorii de retail de pe teritoriul lor unităţi sau acţiuni ale FIA pe care le administrează în conformitate cu prezenta directivă, indiferent dacă acţiunile sau unităţile FIA sunt distribuite pe piaţa naţională sau pe piaţa transfrontalieră sau dacă aceste FIA sunt stabilite în UE sau într-o ţară terţă.

În aceste cazuri, statele membre pot impune FIA sau AFIA obligaţii mai stricte decât cele aplicabile FIA ale căror acţiuni sau unităţi sunt distribuite către investitori profesionali de pe teritoriul lor în conformitate cu prezenta directivă. Cu toate acestea, statele membre nu pot impune FIA din UE stabilite într-un alt stat membru și ale căror acţiuni sau unităţi sunt distribuite pe piaţa transfrontalieră cerinţe suplimentare sau mai stricte decât pentru FIA ale căror acţiuni sau unităţi sunt distribuite pe piaţa naţională.

(2) Până la 22 iulie 2014, statele membre care permit distribuirea de acţiuni sau unităţi ale FIA către investitorii de retail de pe teritoriul lor informează Comisia și AEVMP cu privire la:

(a) tipurile de FIA ale căror acţiuni sau unităţi AFIA le poate distribui către investitorii de retail de pe teritoriul lor;

(b) obligaţiile suplimentare impuse de statul membru pentru distribuirea acţiunilor sau unităţilor FIA către investitorii de retail.

De asemenea, statele membre informează Comisia și AEVMP în legătură cu orice schimbări ulterioare referitoare la primul paragraf.

▼M9

(3) Statele membre se asigură că un AFIA autorizat din UE poate distribui unităţi sau acţiuni ale unui FIA din UE care investește predominant în acţiunile unei anumite societăţi către angajaţii societăţii respective sau ai entităţilor sale afiliate în cadrul schemelor de economii ale angajaţilor sau al schemelor de participare a angajaţilor, la nivel naţional sau transfrontalier.

Dacă unităţile sau acţiunile unui astfel de FIA sunt distribuite către angajaţi la nivel transfrontalier, statul membru în care are loc distribuirea nu impune cerinţe suplimentare faţă de cele aplicabile în statul membru de origine al FIA.

▼M5

Articolul 43a

Structuri puse la dispoziţia investitorilor de retail

(1) Fără a aduce atingere articolului 26 din Regulamentul (UE) 2015/760, statele membre se asigură că AFIA pune la dispoziţie, în fiecare stat membru în care intenţionează să comercializeze unităţi sau acţiuni ale unui FIA către investitori de retail, structuri menite să efectueze următoarele sarcini:

(a) procesarea ordinelor de subscriere, de plată, de răscumpărare și de rambursare ale investitorilor referitoare la unităţile sau acţiunile FIA, în conformitate cu condiţiile stabilite în documentele FIA;

▼M5

(b) furnizarea de informaţii investitorilor cu privire la modalitatea de efectuare a ordinelor menţionate la litera (a) și cu privire la modalităţile de plată a veniturilor din răscumpărare și din rambursare;

(c) facilitarea manipulării informaţiilor referitoare la exercitarea de către investitori a drepturilor pe care le dobândesc în urma investiţiilor lor în FIA în statul membru unde sunt comercializate acţiuni sau unităţi ale FIA;

(d) punerea la dispoziţia investitorilor, pentru analiză și obţinerea de copii, a informaţiilor și documentelor necesare în temeiul articolelor 22 și 23;

(e) punerea la dispoziţia investitorilor de informaţii relevante pentru sarcinile pe care le îndeplinesc structurile, pe un suport durabil, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2009/65/CE; și

(f) funcţionarea ca punct de contact pentru a comunica cu autorităţile competente.

(2) Statele membre nu impun unui AFIA obligaţia de a avea o prezenţă fizică în statul membru gazdă sau de a desemna o parte terţă în sensul alineatului (1).

(3) AFIA se asigură că structurile pentru îndeplinirea sarcinilor menţionate la alineatul (1), inclusiv pe cale electronică, sunt puse la dispoziţie:

(a) în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru în care sunt comercializate acţiuni sau unităţi ale FIA sau într-o limbă aprobată de autorităţile competente din statul membru respectiv;

(b) chiar de către AFIA, de către o parte terţă care face obiectul reglementărilor și supravegherii aplicabile sarcinilor care urmează să fie efectuate, sau de către ambii.

În sensul literei (b), în cazul în care sarcinile trebuie să fie îndeplinite de o parte terţă, numirea părţii terţe respective face obiectul unui contract scris, în care se precizează care dintre sarcinile menţionate la alineatul (1) nu trebuie să fie efectuate de către AFIA și că partea terţă va primi din partea AFIA toate informaţiile și documentele relevante.

▼B

CAPITOLUL IX

AUTORITĂŢI COMPETENTE

SECŢIUNEA 1

Desemnare, competenţe și căi de atac

Articolul 44

Desemnarea autorităţilor competente

Statele membre desemnează autorităţile competente care trebuie să îndeplinească atribuţiile prevăzute în prezenta directivă.

Acestea informează AEVMP și Comisia în acest sens, precizând împărţirea eventuală a atribuţiilor.

Autorităţile competente sunt autorităţi publice.

▼B

Statele membre solicită autorităţilor lor competente să stabilească metodele adecvate pentru a verifica, atunci când este relevant pe baza orientărilor elaborate de AEVMP, respectarea de către AFIA a obligaţiilor care le revin în temeiul prezentei directive.

Articolul 45

Responsabilitatea autorităţilor competente din statele membre

(1) Autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA sunt responsabile de supravegherea prudenţială a AFIA, indiferent dacă AFIA administrează și/sau distribuie acţiuni sau unităţi ale unui FIA într-un alt stat membru sau nu, fără a aduce atingere dispoziţiilor din prezenta directivă care acordă responsabilitatea supravegherii autorităţilor competente din statul membru gazdă al AFIA.

(2) Autorităţile competente din statul membru gazdă al AFIA sunt responsabile de supravegherea respectării de către AFIA a articolelor 12 și 14 în cazul în care AFIA administrează și/sau distribuie unităţi sau acţiuni ale unor FIA printr-o sucursală din statul membru respectiv.

(3) Autorităţile competente din statul membru gazdă al AFIA pot solicita unui AFIA care administrează sau distribuie unităţi sau acţiuni ale unor FIA pe teritoriul acestuia, prin intermediul unei sucursale sau altfel, să furnizeze informaţiile necesare pentru supravegherea respectării de către AFIA a normelor aplicabile care ţin de responsabilitatea autorităţilor competente respective.

Aceste cerinţe nu sunt mai stricte decât cele pe care statul membru gazdă al AFIA le impune AFIA pentru care acesta este statul membru de origine în vederea monitorizării respectării de către AFIA a acelorași norme.

(4) În cazul în care autorităţile competente din statul membru gazdă al AFIA constată că un AFIA, care administrează și/sau distribuie unităţi sau acţiuni ale unui FIA pe teritoriul acestuia prin intermediul unei sucursale sau nu, încalcă una dintre normele în legătură cu care acestea au o responsabilitate în ceea ce privește supravegherea respectării, atunci autorităţile respective solicită AFIA în cauză să pună capăt încălcării respective și să informeze autorităţile competente din statul membru de origine cu privire la aceasta.

(5) În cazul în care AFIA în cauză refuză să furnizeze autorităţilor competente din statul său membru gazdă informaţiile care intră în sfera de responsabilitate a acestora sau nu ia măsurile necesare pentru a pune capăt încălcării menţionate la alineatul (4), atunci autorităţile competente din statul său membru gazdă informează în consecinţă autorităţile competente din statul membru de origine al acestuia. În cel mai scurt timp, autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA:

(a) iau toate măsurile adecvate pentru ca AFIA în cauză să furnizeze informaţiile solicitate de autorităţile competente din statul său membru gazdă în conformitate cu alineatul (3) sau să pună capăt încălcării menţionate la alineatul (4);

(b) solicită informaţiile necesare autorităţilor de supraveghere competente din ţările terţe.

Natura măsurilor menţionate la litera (a) este comunicată autorităţilor competente din statul membru gazdă al AFIA.

▼B

(6) În cazul în care, în pofida măsurilor luate de autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA în temeiul alineatului (5) sau întrucât aceste măsuri se dovedesc inadecvate sau nu sunt disponibile în statul membru respectiv, AFIA refuză în continuare să furnizeze informaţiile solicitate de autorităţile competente din statul său membru gazdă în conformitate cu alineatul (3) ori persistă în încălcarea actelor cu putere de lege sau a normelor administrative menţionate la alineatul (4) și aflate în vigoare în statul său membru gazdă, atunci, după ce au informat autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA, autorităţile competente din statul membru gazdă al AFIA pot lua măsurile adecvate, inclusiv cele prevăzute la articolele 46 și 48, pentru a preveni sau a sancţiona neregulile viitoare și pentru a împiedica AFIA în cauză să efectueze noi operaţiuni în statul său membru gazdă. Dacă funcţia asigurată în statul membru gazdă al AFIA este administrarea unor FIA, statul membru gazdă poate solicita AFIA să înceteze administrarea acelor FIA.

(7) În cazul în care autorităţile competente din statul membru gazdă al AFIA au motive clare și demonstrabile să creadă că AFIA încalcă obligaţiile care îi revin în temeiul normelor în legătură cu care acestea nu au o responsabilitate în ceea ce privește supravegherea respectării, atunci ele comunică aceste constatări autorităţilor competente din statul membru de origine al AFIA, care iau măsurile necesare, inclusiv, dacă acest lucru se impune, solicitarea de informaţii suplimentare din partea autorităţilor de supraveghere competente din ţările terţe.

(8) În cazul în care, în pofida măsurilor luate de autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA ori întrucât aceste măsuri se dovedesc inadecvate ori statul membru de origine al AFIA nu acţionează într-un termen rezonabil, AFIA continuă să acţioneze într-un mod care aduce prejudicii clare intereselor investitorilor FIA în cauză și stabilităţii financiare sau integrităţii pieţei statului membru gazdă al AFIA, atunci, după ce au informat autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA, autorităţile competente din statul membru gazdă al AFIA pot lua măsurile adecvate necesare pentru a proteja investitorii FIA în cauză și stabilitatea financiară și integritatea pieţei statului membru gazdă, aceste măsuri incluzând posibilitatea de a interzice AFIA să mai distribuie acţiuni sau unităţi ale FIA în cauză în statul membru gazdă.

(9) Procedura prevăzută la alineatele (7) și (8) se aplică și în cazul în care autorităţile competente din statul membru gazdă au motive clare și demonstrabile pentru a nu fi de acord cu autorizarea unui AFIA din afara UE de către statul membru de referinţă.

(10) În cazul în care autorităţile competente nu sunt de acord cu vreuna dintre măsurile luate de o autoritate competentă în temeiul alineatelor (4)-(9) de mai sus, ele pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acţiona în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(11) Dacă este cazul, AEVMP facilitează negocierea și stabilirea acordurilor de cooperare prevăzute în prezenta directivă între autorităţile competente din statele membre și autorităţile de supraveghere din ţările terţe.

Articolul 46

Competenţele autorităţilor competente

(1) Autorităţile competente sunt învestite cu toate competenţele de supraveghere și de investigare necesare pentru exercitarea funcţiilor lor. Aceste competenţe se exercită în oricare din următoarele moduri:

▼B

(a) în mod direct;

(b) în colaborare cu alte autorităţi;

(c) sub responsabilitatea lor, prin delegare către entităţi cărora li s-au delegat sarcini;

(d) prin sesizarea autorităţilor judiciare competente.

(2) Autorităţile competente au următoarele competenţe:

(a) de a avea acces la orice document, indiferent de forma acestuia, și de a primi o copie a acestuia;

(b) de a solicita informaţii de la orice persoană care are legătură cu activităţile AFIA sau ale FIA și, în cazul în care este necesar, de a convoca și a audia persoane pentru a obţine informaţii;

(c) de a efectua inspecţii la faţa locului, cu sau fără avertisment prealabil;

(d) de a solicita înregistrările telefonice existente și înregistrările schimburilor de date existente;

(e) de a solicita încetarea oricărei practici contrare dispoziţiilor adoptate în temeiul prezentei directive;

(f) de a solicita îngheţarea sau punerea sub sechestru a activelor;

(g) de a solicita interzicerea temporară a exercitării activităţii profesionale;

(h) de a solicita AFIA autorizaţi, depozitarilor sau auditorilor să furnizeze informaţii;

(i) de a adopta orice tip de măsură pentru a se asigura că AFIA sau depozitarii continuă să respecte cerinţele prezentei directive care li se aplică;

▼M9

(j) în interesul investitorilor, în circumstanţe excepţionale și după consultarea AFIA, de a solicita AFIA să activeze sau să dezactiveze instrumentul de administrare a lichidităţilor menţionat în anexa V punctul 1, în cazul în care există riscuri pentru protecţia investitorilor sau pentru stabilitatea financiară care, dintr-o perspectivă rezonabilă și echilibrată, impun o astfel de activare sau dezactivare;

▼B

(k) de a retrage autorizaţia acordată unui AFIA sau unui depozitar;

(l) de a face sesizări în vederea urmăririi penale;

(m) de a solicita ca auditorii sau experţii să efectueze verificări sau investigaţii.

(3) În cazul în care autoritatea competentă din statul membru de referinţă consideră că un AFIA din afara UE neautorizat încalcă obligaţiile care îi revin în temeiul prezentei directive, aceasta notifică AEVMP în acest sens, de îndată și în mod detaliat.

(4) Statele membre se asigură că autorităţile competente au prerogativele necesare pentru a lua toate măsurile care se impun în scopul garantării funcţionării ordonate a pieţelor în cazul în care activităţile unuia sau mai multor FIA pe piaţa unui instrument financiar ar putea afecta funcţionarea ordonată a respectivei pieţe.

▼B

Articolul 47

Prerogativele și competențele AEVMP

(1) AEVMP poate dezvolta și revizui în mod periodic ghidurile destinate autorităţilor competente din statele membre cu privire la exercitarea competenţele lor de autorizare și la obligaţiile de raportare care le sunt impuse prin prezenta directivă.

AEVMP dispune de competenţele necesare, inclusiv de cele enumerate la articolul 48 alineatul (3) pentru a-și îndeplini sarcinile care îi sunt conferite prin prezenta directivă.

▼M9

(2) Obligaţia de a păstra secretul profesional se aplică tuturor persoanelor care lucrează sau care au lucrat pentru ESMA, pentru autorităţile competente sau pentru oricare alte persoane cărora ESMA le-a delegat sarcini, inclusiv auditorilor și experţilor cu care ESMA a lucrat. Informaţiile care intră sub incidenţa secretului profesional nu sunt divulgate niciunei alte persoane sau autorităţi, cu excepţia cazului în care divulgarea este necesară în cadrul procedurilor judiciare sau în cazuri reglementate de dreptul fiscal.

(3) Toate informaţiile schimbate în temeiul prezentei directive între autorităţile competente, AES și CERS sunt considerate confidenţiale, cu excepţia situaţiilor în care:

(a) ESMA sau autoritatea competentă sau o altă autoritate ori un alt organism în cauză precizează la momentul comunicării că astfel de informaţii pot fi divulgate;

(b) divulgarea este necesară în cadrul procedurilor judiciare; sau

(c) informaţiile divulgate sunt utilizate într-un rezumat sau într-o formă agregată, în care participanţii individuali la pieţele financiare nu pot fi identificaţi.

Alineatul (2) și primul paragraf de la prezentul alineat nu împiedică schimbul de informaţii între autorităţile competente și autorităţile fiscale care sunt situate în același stat membru. În cazul în care informaţiile provin dintr-un alt stat membru, acestea se divulgă în conformitate cu prima teză a prezentului paragraf numai cu acordul expres al autorităţilor competente care le-au divulgat.

▼B

(4) În conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, în cazul în care sunt îndeplinite toate condiţiile stabilite la alineatul (5), AEVMP poate solicita autorităţii competente sau autorităţilor competente să ia oricare dintre măsurile următoare, după caz:

(a) să interzică distribuirea în Uniune a unităţilor sau a acţiunilor unor FIA administrate de AFIA din afara UE sau ale unor FIA din afara UE administrate de AFIA din UE în lipsa autorizaţiei necesare în temeiul articolului 37 sau în lipsa notificării impuse în temeiul articolelor 35, 39 și 40 sau în lipsa permisiunii acordate în acest sens de statele membre în cauză în conformitate cu articolul 42;

(b) să impună restricţii asupra AFIA din afara UE cu privire la administrarea unui FIA în cazul unei concentrări excesive de riscuri pe o anumită piaţă sau la nivel transfrontalier;

(c) să impună restricţii asupra AFIA din afara UE cu privire la administrarea unui FIA în cazul în care activităţile acestuia ar putea constitui o sursă importantă de risc de contrapartidă pentru o instituţie de credit sau pentru alte instituţii cu importanţă sistemică;

▼M9

(d) în interesul investitorilor, în circumstanţe excepţionale și după consultarea AFIA, să impună AFIA din afara UE care distribuie în Uniune FIA pe care le administrează sau AFIA din UE care administrează FIA din afara UE să activeze sau să dezactiveze instrumentul de administrare a lichidităţilor menţionat în anexa V punctul 1, în cazul în care există riscuri pentru protecţia investitorilor sau pentru stabilitatea financiară care, dintr-o perspectivă rezonabilă și echilibrată, impun o astfel de activare sau dezactivare.

▼B

(5) AEVMP poate lua o decizie în temeiul alineatului (4) și sub rezerva condiţiilor prevăzute la alineatul (6) dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiţii:

(a) există o ameninţare substanţială, generată sau agravată de activităţile AFIA, la adresa bunei funcţionării și a integrităţii pieţei financiare sau a stabilităţii întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părţi a acestuia și există consecinţe transfrontaliere; și

(b) autoritatea competentă sau autorităţile competente relevante nu au luat măsuri pentru eliminarea ameninţării sau măsurile care au fost luate nu sunt suficiente pentru eliminarea ameninţării.

(6) Măsurile luate de autoritatea competentă sau de autorităţile competente în temeiul alineatului (4):

(a) elimină efectiv ameninţarea la adresa bunei funcţionării și a integrităţii pieţei financiare sau a stabilităţii întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părţi a acestuia ori îmbunătăţesc semnificativ capacitatea autorităţilor competente de a monitoriza ameninţarea;

(b) nu creează un risc de arbitraj de reglementare;

(c) nu au un efect negativ asupra eficienţei pieţelor financiare, inclusiv prin reducerea lichidităţii de pe aceste pieţe sau instaurarea incertitudinii pentru participanţii la piaţă, într-un mod disproporţionat faţă de beneficiile aduse de măsurile respective.

(7) Înainte de a solicita unei autorităţi competente să ia sau să reînnoiască o măsură menţionată la alineatul (4), AEVMP se consultă, dacă este cazul, cu CERS și cu alte autorităţi relevante.

(8) AEVMP notifică autorităţile competente din statul membru de referinţă al AFIA din afara UE și autorităţile competente din statele membre gazdă ale AFIA din afara UE în cauză cu privire la decizia de a solicita autorităţii competente sau autorităţilor competente să impună sau să reînnoiască o măsură menţionată la alineatul (4). Notificarea cuprinde cel puţin următoarele informaţii:

(a) AFIA și activităţile vizate de măsuri și durata acestora;

▼B

(b) motivele pe baza cărora AEVMP consideră necesar să fie impuse măsuri în conformitate cu condiţiile și cerinţele prevăzute în prezentul articol, inclusiv dovezi care vin în sprijinul acestor motive.

(9) AEVMP examinează măsurile impuse de autoritatea competentă sau de autorităţile competente în temeiul alineatului (4), periodic și în orice caz cel puţin la fiecare trei luni. Dacă o măsură nu este reînnoită după o perioadă de trei luni, aceasta expiră în mod automat. Alineatele (5)-(8) se aplică în cazul reînnoirii de măsuri.

(10) Autorităţile competente din statul membru de referinţă al AFIA din afara UE în cauză poate cere AEVMP să își reconsidere decizia. Se aplică procedura stabilită la articolul 44 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 48

Sancţiuni administrative

(1) Statele membre stabilesc normele privind măsurile și sancţiunile aplicabile în cazul încălcării dispoziţiilor naţionale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea normelor respective. Fără a aduce atingere procedurilor privind retragerea unei autorizaţii sau dreptului lor de a aplica sancţiuni penale, statele membre se asigură, în conformitate cu legislaţia lor internă, că pot fi adoptate măsurile adecvate sau că pot fi aplicate sancţiuni administrative adecvate împotriva persoanelor responsabile de o încălcare a dispoziţiilor adoptate în vederea punerii în aplicare a prezentei directive. Statele membre acţionează astfel încât aceste măsuri să fie eficace, proporţionale și cu efect de descurajare.

(2) Statele membre abilitează autorităţile competente să facă publică orice măsură sau sancţiune aplicată în caz de încălcare a dispoziţiilor adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei directive, în afara cazurilor în care această publicare riscă să perturbe în mod grav pieţele financiare, să dăuneze intereselor investitorilor sau să aducă un prejudiciu disproporţionat părţilor în cauză.

(3) AEVMP întocmește un raport anual cu privire la aplicarea măsurilor administrative și la impunerea de sancţiuni în cazul încălcării dispoziţiilor adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei directive în diferitele state membre. Autorităţile competente pun la dispoziţia AEVMP informaţiile necesare în acest sens.

Articolul 49

Dreptul la o cale de atac

(1) Autorităţile competente motivează în scris orice decizie de refuzare sau de retragere a unei autorizaţii acordate AFIA pentru administrarea și/sau distribuirea de acţiuni sau unităţi ale FIA sau orice decizie negativă luată în cadrul punerii în aplicare a măsurilor adoptate în temeiul prezentei directive și comunică această motivaţie scrisă solicitanţilor.

(2) Statele membre se asigură că orice decizie luată în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative adoptate în conformitate cu prezenta directivă este justificată în mod corespunzător și poate face obiectul unui recurs în justiţie.

▼B

Dreptul la o cale de atac jurisdicţională se aplică și în cazul în care, în privinţa unei cereri de autorizare care cuprinde toate informaţiile necesare, nu s-a luat nicio hotărâre în termen de șase luni de la depunerea acesteia.

SECŢIUNEA 2

Cooperarea dintre diferitele autorităţi competente

Articolul 50

Obligaţia de a coopera

(1) Autorităţile competente din statele membre cooperează între ele și cu AEVMP și CERS ori de câte ori este necesar pentru îndeplinirea atribuţiilor care le revin în temeiul prezentei directive sau pentru exercitarea competenţelor care le sunt conferite prin prezenta directivă sau prin legislaţia naţională.

(2) Statele membre facilitează cooperarea prevăzută în prezenta secţiune.

(3) Autorităţile competente își exercită competenţele în scopul cooperării, inclusiv în cazurile în care practicile care fac obiectul unei investigaţii nu constituie o încălcare a unei norme în vigoare în propriul stat membru.

(4) Autorităţile competente din statele membre își comunică de îndată între ele, precum și către AEVMP, informaţiile necesare pentru a-și îndeplini atribuţiile care le revin în temeiul prezentei directive.

Autorităţile competente din statul membru de origine trimit statelor membre gazdă ale AFIA în cauză o copie a acordurilor de cooperare relevante pe care le-au încheiat în conformitate cu articolele 35, 37 și/sau 40. În conformitate cu dispoziţiile prevăzute în standardele tehnice de reglementare aplicabile menţionate la articolul 35 alineatul (14), la articolul 37 alineatul (17) și la articolul 40 alineatul (14), autorităţile competente din statul membru de origine trimit informaţiile primite de la autorităţile de supraveghere din ţările terţe în conformitate cu acordurile de cooperare încheiate cu acestea în ceea ce privește AFIA sau, după caz, în temeiul articolului 45 alineatul (6) sau alineatul (7) autorităţilor competente din statul membru gazdă al AFIA în cauză.

Dacă o autoritate competentă dintr-un stat membru gazdă consideră că acordul de cooperare încheiat între statul membru de origine al AFIA respectiv în conformitate cu articolele 35, 37 și/sau 40 are un conţinut care nu respectă cerinţele prevăzute de standardele tehnice de reglementare aplicabile, autorităţile competente în cauză pot sesiza în acest sens AEVMP, care poate acţiona în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

▼M9

(5) În cazul în care autorităţile competente dintr-un stat membru au motive rezonabile să suspecteze că un AFIA care nu face obiectul supravegherii lor comite sau a comis acte care încalcă prezenta directivă, acestea notifică împrejurarea ESMA, autorităţilor competente din statul membru de origine și celor din statul membru gazdă al AFIA în cauză, într-un mod cât mai detaliat posibil. Autorităţile competente care au primit informaţiile adoptă măsurile necesare și comunică ESMA și autorităţilor competente care le-au transmis notificarea rezultatele intervenţiei lor și, în măsura posibilului, elementele importante apărute între timp. Prezentul alineat nu aduce atingere competenţelor autorităţilor competente care au trimis notificarea.

▼M9

(5a) În cazul în care autorităţile competente din statul membru de origine al unui AFIA își exercită competenţele în temeiul articolului 46 alineatul (2) litera (j), informează în acest sens autorităţile competente din statul membru gazdă al AFIA, ESMA și, dacă există riscuri potenţiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, CERS.

(5b) Autorităţile competente din statul membru gazdă al unui AFIA pot solicita autorităţilor competente din statul membru de origine al AFIA să își exercite competenţele în temeiul articolului 46 alineatul (2) litera (j), precizând motivele solicitării și informând în acest sens ESMA și, dacă există riscuri potenţiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, CERS.

(5c) În cazul în care autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA nu sunt de acord cu solicitarea menţionată la alineatul (5b), acestea informează în acest sens autorităţile competente din statul membru gazdă al AFIA, ESMA și, dacă CERS a fost informat cu privire la solicitarea respectivă în temeiul alineatului (5b), CERS, precizând motivele dezacordului.

(5d) Pe baza informaţiilor primite în temeiul alineatelor (5b) și (5c), ESMA emite, fără întârzieri nejustificate, un aviz adresat autorităţilor competente din statul membru de origine al AFIA cu privire la exercitarea competenţelor în temeiul articolului 46 alineatul (2) litera (j). ESMA comunică avizul respectiv autorităţilor competente din statul membru gazdă al AFIA.

(5e) În cazul în care autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA nu acţionează în conformitate cu avizul ESMA menţionat la alineatul (5d) sau nu intenţionează să respecte avizul respectiv, acestea informează ESMA și autorităţile competente din statul membru gazdă al AFIA în acest sens, precizând motivele nerespectării sau intenţiei lor de a nu se conforma. În cazul unei ameninţări grave la adresa protecţiei investitorilor, a bunei funcţionări și a integrităţii pieţelor financiare sau a stabilităţii întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părţi a acestuia și cu excepţia cazului în care o astfel de publicare contravine intereselor legitime ale deţinătorilor de unităţi sau ale acţionarilor FIA sau ale publicului, ESMA poate face public faptul că autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA nu respectă sau nu intenţionează să respecte avizul său, împreună cu motivele prezentate de autorităţile competente respective pentru nerespectarea sau intenţia lor de a nu se conforma. ESMA analizează dacă beneficiile publicării ar depăși amplificarea ameninţărilor la adresa protecţiei investitorilor, a bunei funcţionări și a integrităţii pieţelor financiare sau a stabilităţii întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părţi a acestuia care rezultă din publicarea respectivă și informează în prealabil autorităţile competente ale statului membru gazdă al AFIA cu privire la o asemenea publicare.

(5f) Dacă au motive întemeiate, autorităţile competente din statul membru gazdă al unui AFIA pot solicita autorităţilor competente din statul membru de origine al AFIA să își exercite, fără întârziere, competenţele în temeiul articolului 46 alineatul (2), cu excepţia literei (j) de la alineatul respectiv, precizând motivele solicitării lor într-un mod cât mai detaliat posibil și informând în acest sens ESMA și, în cazul în care există riscuri potenţiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, CERS.

▼M9

Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează, fără întârzieri nejustificate, autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA, ESMA și, în cazul în care există riscuri potențiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, CERS cu privire la competențele exercitate și la constatările lor.

(5g) Dacă un stat membru a recurs la derogarea care permite numirea unui depozitar stabilit în alt stat membru, astfel cum se prevede la articolul 21 alineatul (5a), și dacă autoritățile competente din statul membru de origine al unui FIA sau, în cazul în care FIA nu este reglementat, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA care administrează FIA au motive întemeiate să suspecteze că un depozitar care nu este supus supravegherii respectivelor autorități competente comite sau a comis acte care încalcă prezenta directivă, autoritățile competente respective notifică fără întârziere acest lucru ESMA și autorităților competente pentru depozitarul în cauză, într-un mod cât mai detaliat posibil. Autoritățile competente care au primit informațiile adoptă măsurile necesare și comunică rezultatele intervenției lor ESMA și autorităților competente care le-au transmis notificarea. Prezentul alineat nu aduce atingere competențelor autorităților competente care au trimis notificarea.

(5h) ESMA poate solicita autorităților competente să îi prezinte, fără întârzieri nejustificate, explicații în legătură cu cazuri specifice care prezintă o amenințare gravă la adresa protecției investitorilor, a bunei funcționări și a integrității pieței financiare sau a stabilității întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părți a acestuia.

▼B

(6) ►M9 Pentru a asigura aplicarea uniformă a dispozițiilor prezentei directive privind schimbul de informații, ESMA poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili procedurile pentru schimbul de informații între autoritățile competente relevante, AES, CERS și membrii SEBC, sub rezerva dispozițiilor aplicabile ale prezentei directive. ◄

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

▼M9

(7) Până la 16 aprilie 2026, ESMA elaborează orientări care oferă indicații pentru a îndruma autoritățile competente în exercitarea competențelor prevăzute la articolul 46 alineatul (2) litera (j), precum și indicații cu privire la situațiile care ar putea conduce la prezentarea cererilor menționate la alineatele (5b) și (5f). Atunci când elaborează aceste orientări, ESMA ia în considerare implicațiile potențiale ale unei astfel de intervenții de supraveghere pentru protecția investitorilor și stabilitatea financiară într-un alt stat membru sau în Uniune. Respectivele orientări recunosc faptul că responsabilitatea principală pentru administrarea riscului de lichiditate revine AFIA.

▼B

Articolul 51

Transferul și păstrarea de date cu caracter personal

(1) În ceea ce privește transferul de date cu caracter personal între autoritățile competente, autoritățile competente aplică dispozițiile Directivei 95/46/CE. În ceea ce privește transferul de date cu caracter personal de la AEVMP către autoritățile competente dintr-un stat membru sau dintr-o țară terță, AEVMP se conformează dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

▼B

(2) Datele pot fi păstrate pentru maximum cinci ani.

Articolul 52

Divulgarea de informaţii către ţările terţe

(1) Autoritatea competentă dintr-un stat membru poate transfera date și analize de date către o ţară terţă pentru fiecare caz în parte, în cazul în care sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la articolul 25 sau la articolul 26 din Directiva 95/46/CE, iar autoritatea competentă din statul membru se asigură că transferul este necesar în sensul prezentei directive. Ţara terţă în cauză nu transferă datele către o altă ţară terţă fără acordul expres în scris al autorităţii competente din statul membru.

(2) Autoritatea competentă dintr-un stat membru poate divulga informaţii primite de la o autoritate competentă dintr-un alt stat membru unei autorităţi de supraveghere dintr-o ţară terţă numai dacă a primit acordul expres al autorităţii competente care i-a transmis informaţiile și dacă, atunci când este cazul, informaţiile sunt divulgate numai în scopul pentru care acea autoritate competentă și-a dat acordul.

Articolul 53

Schimbul de informaţii referitoare la posibilele consecinţe sistemice ale activităţii AFIA

(1) Autorităţile competente din statele membre responsabile cu autorizarea și/sau supravegherea AFIA în temeiul prezentei directive comunică informaţii autorităţilor competente din alte state membre în cazurile în care acest lucru este relevant pentru monitorizarea și reacţia la implicaţiile potenţiale ale activităţii unui AFIA individual sau a mai multor AFIA luate împreună asupra stabilităţii instituţiilor financiare importante din punct de vedere sistemic și a funcţionării ordonate a pieţelor pe care activează AFIA. AEVMP și CERS sunt, de asemenea, informate și transmit aceste informaţii autorităţilor competente din celelalte state membre.

(2) Sub rezerva condiţiilor prevăzute la articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, autorităţile competente ale AFIA comunică informaţiile agregate referitoare la activităţile AFIA aflate sub responsabilitatea lor către AEVMP și CERS.

(3) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condiţiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează conţinutul informaţiilor ce fac obiectul unui schimb în temeiul alineatului (1).

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care să stabilească modalităţile și frecvenţa informaţiilor ce fac obiectul unui schimb în temeiul alineatului (1). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 59 alineatul (2).

Articolul 54

Cooperarea în activităţile de supraveghere

(1) Autorităţile competente dintr-un stat membru pot solicita cooperarea autorităţilor competente dintr-un alt stat membru în cadrul unei activităţi de supraveghere sau în scopul unei verificări la faţa locului sau în cadrul unei investigaţii pe teritoriul acestuia din urmă în cadrul competenţelor conferite de prezenta directivă.

▼B

În cazul în care autorităţile competente primesc o solicitare de verificare la faţa locului sau de investigaţie, acestea întreprind una dintre următoarele acţiuni:

(a) efectuează ele înseşi verificarea sau investigaţia;

(b) permit autorităţii solicitante să efectueze verificarea sau investigaţia;

(c) permit auditorilor sau experţilor să efectueze verificarea sau investigaţia.

(2) În cazul menţionat la alineatul (1) litera (a), autoritatea competentă din statul membru care a solicitat cooperarea poate cere ca membri ai propriului personal să asiste personalul care efectuează verificarea sau investigaţia. Verificarea sau investigaţia face însă obiectul controlului general al statului membru pe teritoriul căruia aceasta se desfășoară.

În cazul menţionat la alineatul (1) litera (b), autoritatea competentă din statul membru pe teritoriul căruia se desfășoară verificarea sau investigaţia poate cere ca membri ai propriului său personal să asiste personalul care efectuează verificarea sau investigaţia.

(3) Statele membre pot refuza să facă schimb de informaţii sau să dea curs unei solicitări de cooperare în vederea efectuării unei investigaţii sau a unei verificări la faţa locului doar în următoarele situaţii:

(a) investigaţia, verificarea la faţa locului sau schimbul de informaţii riscă să afecteze suveranitatea, securitatea sau ordinea publică a statului membru respectiv;

(b) a fost deja angajată o procedură judiciară pentru aceleași fapte și împotriva acelorași persoane pe lângă autorităţile statului membru respectiv;

(c) a fost deja pronunţată o hotărâre definitivă în statul membru respectiv pentru aceleași fapte și împotriva acelorași persoane.

Autorităţile competente notifică autorităţilor competente solicitante orice decizie adoptată în temeiul primului paragraf, precizând motivele deciziei lor.

(4) Pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili proceduri comune pentru cooperarea dintre autorităţile competente în cadrul verificărilor la faţa locului și al investigaţiilor.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 55

Soluţionarea litigiilor

În caz de dezacord între autorităţile competente din statele membre cu privire la o evaluare, acţiune sau omisiune a unei autorităţi competente într-un domeniu în care prezenta directivă prevede cooperarea sau coordonarea între autorităţile competente din mai multe state membre, autorităţile competente pot înainta cazul AEVMP, care poate acţiona în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

▼B

CAPITOLUL X

DISPOZIŢII TRANZITORII ŞI FINALE

Articolul 56

Exercitarea competenţelor delegate

(1) Competența de a adopta actele delegate menţionate la articolele 3, 4, 9, 12, 14-25, 34-37, 40, 42, 53, 67 și 68 este conferită Comisiei pentru o perioadă de patru ani de la 21 iulie 2011. Comisia prezintă un raport privind competenţele delegate cel târziu cu șase luni înaintea de încheierea perioadei de patru ani. Delegarea de competență se reînnoiește automat pentru perioade de timp identice, cu excepţia cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă în conformitate cu articolul 57.

(2) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(3) Competența de a adopta acte delegate conferită Comisiei este supusă condiţiilor prevăzute la articolele 57 și 58.

Articolul 57

Revocarea delegării

(1) Delegarea de competență menţionată la articolele 3, 4, 9, 12, 14-25, 34-37, 40, 42, 53, 67 și 68 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu.

(2) Instituţia care a iniţiat o procedură internă pentru a decide dacă intenţionează să revoce delegarea de competenţe informează celălalt legiuitor şi Comisia într-un termen rezonabil înaintea adoptării unei decizii finale, indicând competența delegată care ar putea face obiectul unei revocări, precum și motivele posibile ale acesteia.

(3) Decizia de revocare pune capăt delegării competenţelor specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte imediat sau de la o dată ulterioară, menţionată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate deja în vigoare. Decizia se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 58

Obiecţiuni la actele delegate

(1) Parlamentul European și Consiliul se pot opune actului delegat în termen de trei luni de la data notificării. La iniţiativa Parlamentului European sau a Consiliului, respectiva perioadă se prelungește cu trei luni.

(2) În cazul în care, la expirarea perioadei menţionate la alineatul (1), nici Parlamentul European și nici Consiliul nu s-au opus actului delegat, acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data prevăzută în dispoziţiile acestuia.

▼B

Actul delegat poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv, în cazul în care, la cererea Comisiei, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenţia lor de a nu formula obiecţiuni.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul se opun actului delegat adoptat în cursul perioadei menţionate la alineatul (1), acesta nu intră în vigoare. În conformitate cu articolul 296 din TFUE, instituţia care formulează obiecţiuni își expune motivele care au stat la baza acestora.

Articolul 59

Măsuri de punere în aplicare

(1) Comisia este asistată de Comitetul european pentru valori mobiliare, instituit prin Decizia 2001/528/CE ([1]). Respectivul comitet este un comitet în înţelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

▼M9

Articolul 60

Publicarea derogărilor

În cazul în care un stat membru recurge la o derogare sau opţiune prevăzută la articolul 6 sau 9, la articolul 15 alineatul (4g) sau la articolul 21, 22, 28 sau 43, acesta informează Comisia în consecinţă, precum și cu privire la orice modificări ulterioare. Comisia pune informaţiile respective la dispoziţia publicului pe un site web sau printr-o altă modalitate ușor accesibilă.

▼B

Articolul 61

Dispoziţii tranzitorii

(1) AFIA care desfășoară activităţi în temeiul prezentei directive înainte de 22 iulie 2013 iau toate măsurile necesare pentru a se conforma legislaţiei naţionale derivate din prezenta directivă și depun o cerere de autorizare în termen de un an de la data respectivă.

(2) Articolele 31, 32 și 33 din prezenta directivă nu se aplică distribuirii unităţilor sau acţiunilor FIA care fac obiectul unei oferte de vânzare în curs adresate publicului în baza unui prospect elaborat și publicat în conformitate cu Directiva 2003/71/CE înainte de 22 iulie 2013 pe durata valabilităţii prospectului.

(3) În măsura în care administrează FIA de tip închis înainte de 22 iulie 2013, AFIA care nu fac investiţii suplimentare după 22 iulie 2013 pot continua totuși să administreze astfel de FIA fără o autorizare în temeiul prezentei directive.

([1]) JO L 191, 13.7.2001, p. 45.

▼B

(4) În măsura în care administrează FIA de tip închis, iar perioada de subscriere pentru investitorii acestora s-a încheiat înainte de intrarea în vigoare a prezentei directive și fondurile sunt constituite pentru o perioadă care expiră cel mai târziu la trei ani de la 22 iulie 2013, AFIA pot continua totuși să administreze astfel de FIA fără să trebuiască să se conformeze dispoziţiilor prezentei directive, cu excepţia articolului 22 și a articolelor 26-30, sau să depună o cerere de autorizare în temeiul prezentei directive.

▼M9

_____

(6) Se consideră că AFIA care administrează FIA care acordă împrumuturi și care au fost constituite înainte de 15 aprilie 2024 respectă articolul 15 alineatele (4a)-(4d) și articolul 16 alineatul (2a) până la 16 aprilie 2029.

Până la 16 aprilie 2029, în cazul în care valoarea noţională a împrumuturilor acordate de un FIA unui singur debitor sau efectul de levier al unui FIA depășește limitele menţionate la articolul 15 alineatele (4a) și, respectiv, (4b), AFIA care administrează FIA respective nu măresc valoarea respectivă sau efectul de levier respectiv. Dacă valoarea noţională a împrumuturilor acordate de un FIA unui singur debitor sau efectul de levier al unui FIA este sub limitele menţionate la articolul 15 alineatele (4a) și, respectiv, (4b), AFIA care administrează FIA respective nu măresc valoarea respectivă sau efectul de levier respectiv peste respectivele limite.

Se consideră că AFIA care administrează FIA care acordă împrumuturi, care au fost constituite înainte de 15 aprilie 2024 și care nu mobilizează capital suplimentar după 15 aprilie 2024 respectă articolul 15 alineatele (4a)-(4d) și articolul 16 alineatul (2a) în ceea ce privește respectivele FIA.

În pofida primului, celui de al doilea și celui de al treilea paragraf de la prezentul alineat, un AFIA care administrează FIA care acordă împrumuturi și care au fost constituite înainte de 15 aprilie 2024 poate alege să facă obiectul articolului 15 alineatele (4a)-(4d) și al articolului 16 alineatul (2a), cu condiţia ca autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA să fie notificate în acest sens.

Dacă FIA acordă împrumuturi înainte de 15 aprilie 2024, AFIA pot continua să administreze astfel de FIA fără a respecta articolul 15 alineatul (3) litera (d) și articolul 15 alineatele (4e), (4f), (4g), (4h) și (4i) în ceea ce privește respectivele împrumuturi.

▼M3

_____

▼B

Articolul 63

Modificări ale Directivei 2009/65/CE

Directiva 2009/65/CE se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul articol:

▼B

„Articolul 50a

În vederea garantării coerenţei transsectoriale și a eliminării divergenţelor dintre interesele firmelor care «transformă» împrumuturile în valori mobiliare tranzacţionabile și alte instrumente financiare (iniţiatori) și OPCVM care investesc în respectivele valori mobiliare sau în alte instrumente financiare, Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 112a și în condiţiile prevăzute la articolele 112b și 112c, măsuri care stabilesc obligaţii în următoarele domenii:

(a) cerinţele care trebuie îndeplinite de iniţiator pentru ca un OPCVM să poată investi în valori mobiliare sau alte instrumente financiare de acest tip emise după 1 ianuarie 2011, inclusiv cerinţele care garantează că iniţiatorul menţine un interes economic net de cel puţin 5 %;

(b) cerinţele calitative care trebuie îndeplinite de OPCVM care investesc în respectivele valori mobiliare sau în alte instrumente financiare.”

2. La articolul 112, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Competenţa de a adopta actele delegate menţionate la articolele 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 și 111 este conferită Comisiei pentru o perioadă de patru ani de la 4 ianuarie 2011. Competenţa de a adopta actele delegate menţionate la articolul 50a este conferită Comisiei pentru o perioadă de patru ani de la 21 iulie 2011. Comisia prezintă un raport privind competenţele delegate cel târziu cu șase luni înaintea de încheierea perioadei de patru ani. Delegarea de competenţe se reînnoiește automat pentru perioade de timp identice, cu excepţia cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă în conformitate cu articolul 112a.”

3. La articolul 112a, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Delegarea de competenţe menţionată la articolele 12, 14, 23, 33, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 și 111 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu.”

Articolul 64

Modificare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009

În Regulamentul (UE) nr. 1060/2009, articolul 4 alineatul (1) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

▼B

„(1) Instituţiile de credit, astfel cum sunt definite în Directiva 2006/48/CE, firmele de investiţii, astfel cum sunt definite în Directiva 2004/39/CE, societăţile de asigurări generale care intră sub incidenţa Primei Directive 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind iniţierea și exercitarea activităţii de asigurare generală directă (*), societăţile de asigurări de viaţă, astfel cum sunt definite în Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viaţă (**), societăţile de reasigurare, astfel cum sunt definite în Directiva 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2005 privind reasigurarea (***), OPCVM, astfel cum sunt definite în Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (****), instituţiile pentru furnizarea de pensii ocupaţionale, astfel cum sunt definite în Directiva 2003/41/CE și fondurile de investiţii alternative astfel cum sunt definite în Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiţii alternative (*****) pot utiliza ratinguri de credit în scopuri de reglementare numai dacă acestea sunt acordate de agenţii de rating de credit stabilite în Uniune și înregistrate în conformitate cu prezentul regulament.

_____

(*) JO L 228, 16.8.1973, p. 3.
(**) JO L 345, 19.12.2002, p. 1.
(***) JO L 323, 9.12.2005, p. 1.
(****) JO L 302, 17.11.2009, p. 32.
(*****) JO L 174, 1.7.2011, p. 1.”

Articolul 65

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1095/2010

La articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, cuvintele „orice viitoare acte legislative în domeniul administratorilor de fonduri de investiţii alternative (AFIA)” se înlocuiesc cu cuvintele „Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiţii alternative (*).

_____

(*) JO L 174, 1.7.2011, p. 1.”

Articolul 66

Transpunere

(1) Până la 22 iulie 2013 statele membre adoptă și publică actele cu putere de lege și a actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte și un tabel de corespondenţă între respectivele acte și prezenta directivă.

(2) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative menţionate la alineatul (1) începând cu 22 iulie 2013.

▼B

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare conformării cu articolul 35 și articolele 37-41 în conformitate cu actul delegat al Comisiei adoptat în temeiul articolului 67 alineatul (6) începând cu data specificată de aceasta.

(4) Statele membre se asigură că actele cu putere de lege și actele administrative adoptate de acestea în conformitate cu articolele 36 și 42 încetează să se mai aplice în conformitate cu actele delegate adoptate de Comisie în temeiul articolului 68 alineatul (6) și la data prevăzută în acesta.

(5) Atunci când statele membre adoptă măsurile menţionate la alineatul (1), acestea conţin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoţite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale.

(6) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziţii de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 67

Act delegat referitor la aplicarea articolului 35 și articolelor 37-41

(1) Până la 22 iulie 2015, AEVMP prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei:

(a) un aviz referitor la funcţionarea pașaportului european pentru AFIA din UE care administrează și/sau distribuie unităţi sau acţiuni ale unor FIA din UE în temeiul articolelor 32 și 33 și la modul în care are loc distribuirea în statele membre de unităţi sau acţiuni ale unor FIA din afara UE de către AFIA din UE și administrarea și/sau distribuirea în statele membre de unităţi sau acţiuni ale unor FIA de către AFIA din afara UE în temeiul regimurilor naţionale aplicabile prevăzute la articolele 36 și 42; și

(b) recomandări cu privire la aplicarea pașaportului european în ceea ce privește distribuirea în statele membre de unităţi sau acţiuni ale unor FIA din afara UE de către AFIA din UE și administrarea și/sau distribuirea în statele membre de unităţi sau acţiuni ale unor FIA de către AFIA din afara UE în conformitate cu normele prevăzute la articolul 35 și articolele 37-41.

(2) AEVMP își bazează avizul și recomandările cu privire la aplicarea pașaportului în ceea ce privește distribuirea în statele membre de unităţi sau acţiuni ale unor FIA din afara UE de către AFIA din UE și administrarea și/sau distribuirea în statele membre de unităţi sau acţiuni ale unor FIA de către AFIA din afara UE pe următoarele aspecte, printre altele:

(a) în ceea ce privește funcţionarea pașaportului european pentru AFIA din UE care administrează și/sau distribuie unităţi sau acţiuni ale unor FIA din UE:

(i) utilizarea pașaportului;

(ii) problemele întâmpinate în legătură cu:

— cooperarea efectivă dintre autorităţile competente;

— funcţionarea efectivă a sistemului de notificare;

— protecţia investitorilor;

— medierea asigurată de AEVMP, inclusiv numărul de cazuri și eficacitatea medierii;

▼B

(iii) eficacitatea colectării și schimburilor de informații legate de monitorizarea riscului sistemic de către autoritățile naționale competente, AEVMP și CERS;

(b) în ceea ce privește distribuirea în statele membre de unități sau acțiuni ale unor FIA din afara UE de către AFIA din UE și administrarea și/sau distribuirea în statele membre de unități sau acțiuni ale unor FIA de către AFIA din afara UE, în conformitate cu regimurile naționale aplicabile:

(i) respectarea de către AFIA din UE a tuturor cerințelor stabilite prin prezenta directivă cu excepția articolului 21;

(ii) respectarea de către AFIA din afara UE a articolelor 22, 23 și 24 în ceea ce privește fiecare FIA ale cărui unități sau acțiuni sunt distribuite de AFIA și, acolo unde este cazul, respectarea articolelor 26-30;

(iii) existența și eficacitatea acordurilor de cooperare pentru supravegherea riscului sistemic, conforme cu standardele internaționale, dintre autoritățile competente din statul membru în care unitățile sau acțiunile FIA sunt distribuite și, după caz, autoritățile competente ale statului membru de origine al FIA din UE și autoritățile de supraveghere din țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE și, după caz, autoritățile de supraveghere din țara terță în care este stabilit FIA din afara UE;

(iv) orice aspecte legate de protecția investitorilor care a fost eventual asigurată;

(v) orice caracteristici ale cadrului de reglementare sau de supraveghere dintr-o țară terță care ar putea împiedica exercitarea efectivă de către autoritățile competente a funcțiilor de supraveghere ce le revin în temeiul prezentei directive;

(c) în ceea ce privește funcționarea ambelor sisteme, perturbările care ar putea apărea pe piață și posibilele denaturări ale concurenței (asigurarea unor condiții egale de concurență) sau orice dificultăți generale sau specifice cu care AFIA din UE se confruntă în ceea ce privește stabilirea lor într-o țară terță sau distribuirea de unități sau acțiuni ale FIA pe care le administrează într-o țară terță.

(3) În acest sens, de la intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare conformării cu prezenta directivă și până la emiterea avizului AEVMP menționat la alineatul (1) litera (a), autoritățile competente din statele membre comunică trimestrial AEVMP informații privind AFIA care administrează și/sau distribuie unități sau acțiuni ale unor FIA sub supravegherea lor, fie în temeiul regimului pașapoartelor prevăzut de prezenta directivă, fie în temeiul regimurilor lor naționale, precum și informații necesare pentru evaluarea elementelor menționate la alineatul (2).

(4) În cazul în care consideră că nu există obstacole semnificative legate de protecția investitorilor, perturbarea pieței, concurență și monitorizarea riscului sistemic, de natură să împiedice aplicarea pașaportului european în ceea ce privește distribuirea în statele membre de unități sau acțiuni ale unor FIA din afara UE de către AFIA din UE și administrarea și/sau distribuirea în statele membre de unități sau acțiuni ale unor FIA de către AFIA din afara UE în conformitate cu normele prevăzute la articolul 35 și articolele 37-41, AEVMP emite un aviz pozitiv în acest sens.

(5) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează conținutul informațiilor ce fac obiectul unui schimb în temeiul alineatului (2).

▼B

(6) În termen de trei luni de la primirea recomandărilor și avizului pozitiv ale AEVMP și ținând seama de criteriile enumerate la alineatul (2) și de obiectivele prezentei directive, cum ar fi cele referitoare la piața internă, protecția investitorilor și monitorizarea eficace a riscului sistemic, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, precizând data la care normele prevăzute la articolul 35 și articolele 37-41 devin aplicabile în toate statele membre.

În cazul în care se ridică obiecțiuni în conformitate cu articolul 58 la actul delegat menționat la primul paragraf, Comisia adoptă din nou actul delegat în temeiul căruia normele stabilite la articolul 35 și la articolele 37-41 devin aplicabile în toate statele membre, în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, la o dată ulterioară pe care Comisia o consideră adecvată în acest sens, ținând seama de criteriile enumerate la alineatul (2) și de obiectivele prezentei directive, cum ar fi cele privind piața internă, protecția investitorilor și monitorizarea eficace a riscului sistemic.

(7) În cazul în care AEVMP nu a emis un aviz în termenul limită menționat la alineatul (1), Comisia solicită ca avizul să fie emis într-un nou termen limită.

Articolul 68

Act delegat privind încetarea aplicării articolelor 36 și 42

(1) În termen de trei ani de la intrarea în vigoare a actului delegat menționat la articolul 67 alineatul (6), în temeiul căruia normele stabilite la articolul 35 și articolele 37-41 au devenit aplicabile în toate statele membre, AEVMP prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei:

(a) un aviz referitor la funcționarea pașaportului european pentru AFIA din UE care distribuie în Uniune unități sau acțiuni ale unor FIA din afara UE în temeiul articolului 35 și pentru AFIA din afara UE care administrează și/sau distribuie în Uniune unități sau acțiuni ale unor FIA în temeiul articolelor 37-41 și referitor la distribuirea în statele membre de către AFIA din UE de unități sau acțiuni ale unor FIA din afara UE și la administrarea și/sau distribuirea în statele membre de către AFIA din afara UE de unități sau acțiuni ale unor FIA în temeiul regimurilor naționale aplicabile prevăzute la articolele 36 și 42; și

(b) recomandări cu privire la încetarea existenței regimurilor naționale prevăzute la articolele 36 și 42 în paralel cu existența unui pașaport în conformitate cu normele stabilite la articolul 35 și la articolele 37-41.

(2) AEVMP își bazează avizul și recomandările cu privire la încetarea existenței regimurilor naționale prevăzute la articolele 36 și 42 pe următoarele aspecte, printre altele:

(a) în ceea ce privește funcționarea pașaportului european pentru AFIA din UE care distribuie în Uniune unități sau acțiuni ale unor FIA din afara UE și pentru AFIA din afara UE care administrează și/sau distribuie în Uniune unități sau acțiuni ale unor FIA:

(i) utilizarea pașaportului;

(ii) problemele întâmpinate în legătură cu:

▼B

— cooperarea efectivă dintre autoritățile competente;

— funcționarea efectivă a sistemului de notificare;

— desemnarea statului membru de referință;

— exercitarea efectivă de către autoritățile competente a funcțiilor lor de supraveghere care nu trebuie să fie obstrucționată de actele cu putere de lege sau actele administrative ale unei țări terțe care se aplică AFIA și nici de limitări ale competențelor de supraveghere și de investigare ale autorităților de supraveghere din țările terțe;

— protecția investitorilor;

— accesul investitorilor în Uniune;

— impactul asupra țărilor în curs de dezvoltare;

— medierea asigurată de AEVMP, inclusiv numărul de cazuri și eficacitatea medierii;

(iii) negocierea, încheierea, existența și eficacitatea acordurilor de cooperare necesare;

(iv) eficacitatea colectării și schimburilor de informații legate de monitorizarea riscurilor sistemice de către autoritățile naționale competente, AEVMP și CERS;

(v) rezultatele evaluării („peer review”) menționate la articolul 38;

(b) în ceea ce privește distribuirea în statele membre de unități sau acțiuni ale unor FIA din afara UE de către AFIA din UE și administrarea și/sau distribuirea în statele membre de unități sau acțiuni ale unor FIA de către AFIA din afara UE, în conformitate cu regimurile naționale aplicabile:

(i) respectarea de către AFIA din UE a tuturor cerințelor stabilite prin prezenta directivă cu excepția articolului 21;

(ii) respectarea de către AFIA din afara UE a articolelor 22, 23 și 24 în ceea ce privește fiecare FIA ale cărui unități sau acțiuni sunt distribuite de AFIA și, după caz, respectarea articolelor 26-30;

(iii) existența și eficacitatea acordurilor de cooperare pentru supravegherea riscului sistemic, conforme cu standardele internaționale, dintre autoritățile competente din statul membru în care unitățile sau acțiunile FIA sunt distribuite și, după caz, autoritățile competente ale statului membru de origine al FIA din UE în cauză, autoritățile de supraveghere din țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE și, după caz, autoritățile de supraveghere din țara terță în care este stabilit FIA din afara UE;

(iv) orice aspecte legate de protecția investitorilor care a fost eventual asigurată;

(v) orice caracteristici ale cadrului de reglementare sau de supraveghere dintr-o țară terță care ar putea împiedica exercitarea efectivă de către autoritățile competente din Uniune a funcțiilor de supraveghere ce le revin în temeiul prezentei directive;

(c) în ceea ce privește funcționarea ambelor sisteme, perturbările care ar putea apărea pe piață și posibilele denaturări ale concurenței (asigurarea unor condiții egale de concurență) și orice efecte negative potențiale asupra accesului investitorilor sau asupra investițiilor în țările în curs de dezvoltare ori a investițiilor realizate în beneficiul acestora;

▼B

(d) o evaluare cantitativă prin care se identifică numărul jurisdicţiilor din ţările terţe în care sunt stabiliţi AFIA care distribuie într-un stat membru unităţi sau acţiuni ale FIA fie în temeiul regimului pașapoartelor menţionat la articolul 40, fie în temeiul regimurilor naţionale menţionate la articolul 42.

(3) În acest sens, de la intrarea în vigoare a actului delegat menţionat la articolul 67 alineatul (6) și până la emiterea avizului AEVMP menţionat la alineatul (1) punctul (i) din prezentul articol, autorităţile competente din statele membre comunică trimestrial AEVMP informaţii privind AFIA care administrează și/sau distribuie unităţi sau acţiuni ale unor FIA sub supravegherea lor, fie în temeiul regimului pașapoartelor prevăzut de prezenta directivă, fie în temeiul regimurilor lor naţionale.

(4) În cazul în care AEVMP consideră că nu există obstacole semnificative legate de protecţia investitorilor, perturbarea pieţei, concurenţă sau monitorizarea riscului sistemic, de natură să împiedice încetarea existenţei regimurilor naţionale în temeiul articolelor 36 și 42 și să facă din pașaportul european pentru distribuirea de unităţi sau acţiuni ale FIA din afara UE de către AFIA din UE în Uniune și administrarea și/sau distribuirea de unităţi sau acţiuni ale unor FIA de către AFIA din afara UE în Uniune în conformitate cu normele prevăzute la articolul 35 și la articolele 37-41 singurul regim posibil pentru desfășurarea acestor activităţi de către AFIA relevanţi în Uniune, atunci aceasta va emite un aviz pozitiv în acest sens.

(5) Comisia adoptă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 56 și în condiţiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează conţinutul informaţiilor ce fac obiectul unui schimb în temeiul alineatului (2).

(6) În termen de trei luni de la primirea recomandărilor și avizului pozitiv ale AEVMP și ţinând seama de criteriile enumerate la alineatul (2) și de obiectivele prezentei directive, cum ar fi piaţa internă, protecţia investitorilor și monitorizarea eficace a riscului sistemic, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 56 și în condiţiile prevăzute la articolele 57 și 58, precizând data la care regimurile naţionale prevăzute la articolele 36 și 42 trebuie să își înceteze existenţa, iar regimul pașapoartelor europene prevăzut la articolul 35 și articolele 37-41 devine regimul unic și obligatoriu aplicabil în toate statele membre.

Dacă se ridică obiecţiuni în conformitate cu articolul 58 la actul delegat menţionat la primul paragraf, Comisia adoptă din nou actul delegat în temeiul căruia regimurile naţionale prevăzute la articolele 36 și 42 își încetează existenţa, iar regimul pașapoartelor europene prevăzut la articolul 35 și la articolele 37-41 devine regimul unic și obligatoriu aplicabil în toate statele membre, în conformitate cu articolul 56 și în condiţiile prevăzute la articolele 57 și 58, la o dată ulterioară pe care Comisia o consideră adecvată în acest sens, ţinând seama de criteriile enumerate la alineatul (2) și de obiectivele prezentei directive, cum ar fi cele privind piaţa internă, protecţia investitorilor și monitorizarea eficace a riscului sistemic.

(7) În cazul în care AEVMP nu a emis un aviz în termenul limită menţionat la alineatul (1), Comisia solicită ca avizul să fie emis într-un nou termen limită.

▼B

Articolul 69

Examinare

(1) Până la 22 iulie 2017, pe baza unei consultări publice și în urma discuţiilor cu autorităţile competente, Comisia lansează o examinare a aplicării și a domeniului de aplicare al prezentei directive. Examinarea vizează experienţa acumulată în aplicarea directivei, impactul acesteia asupra investitorilor, a FIA și a AFIA, în Uniune și în ţările terţe și măsura în care au fost atinse obiectivele directivei. În cazul în care este necesar, Comisia propune modificările necesare. Examinarea include un studiu general asupra aplicării normelor prevăzute de prezenta directivă și a experienţei acumulate în cadrul aplicării acestora, inclusiv:

(a) distribuirea în statele membre de către AFIA din UE de acţiuni sau unităţi ale FIA din afara UE, realizată în temeiul regimurilor naţionale;

(b) distribuirea în statele membre de către AFIA din afara UE de acţiuni sau unităţi ale FIA, realizată în temeiul regimurilor naţionale;

(c) administrarea și distribuirea în Uniune a unităţilor sau acţiunilor FIA de către AFIA autorizaţi în conformitate cu prezenta directivă, administrare și distribuire realizate în temeiul regimului de pașapoarte stabilit prin prezenta directivă;

(d) distribuirea în Uniune de acţiuni sau unităţi ale FIA de către sau pentru persoane ori entităţi, altele decât AFIA;

(e) investiţiile în FIA realizate de investitori europeni profesionali sau pentru aceștia;

(f) impactul normelor privind depozitarii prevăzute la articolul 21 asupra pieţei depozitarilor din Uniune;

(g) impactul cerinţelor de transparenţă și de raportare prevăzute la articolele 22-24, 28 și 29 asupra evaluării riscului sistemic;

(h) impactul negativ potenţial asupra investitorilor de retail;

(i) impactul prezentei directive asupra funcţionării și viabilităţii fondurilor de capital privat și a fondurilor cu capital de risc.

(j) impactul prezentei directive asupra accesul investitorilor în Uniune;

(k) impactul prezentei directive asupra investiţiilor în ţările în curs de dezvoltare ori asupra investiţiilor realizate în beneficiul acestora;

(l) impactul prezentei directive asupra protecţiei societăţilor necotate sau a emitenţilor prevăzută la articolele 26-30 din prezenta directivă și asupra condiţiilor egale de concurenţă dintre FIA și alţi investitori după obţinerea de participaţii majore în cadrul acestor societăţi sau emitenţi sau după obţinerea controlului asupra lor.

Atunci când examinează administrarea și/sau distribuirea de unităţi sau acţiuni ale FIA menţionate la primul paragraf literele (a), (b) și (c), Comisia analizează dacă este cazul să fie încredinţate AEVMP responsabilităţi suplimentare de supraveghere în acest domeniu.

(2) În acest sens, statele membre furnizează anual Comisiei informaţii cu privire la AFIA care administrează și/sau distribuie unităţi sau acţiuni ale FIA sub supravegherea lor, fie în temeiul regimului pașapoartelor prevăzut de prezenta directivă, fie în temeiul regimurilor naţionale, precizând data la care regimul pașapoartelor europene a fost transpus și, după caz, aplicat în jurisdicţia lor.

▼B

AEVMP transmite Comisiei informaţii cu privire la toate AFIA din afara UE care au fost autorizaţi sau au solicitat o autorizare în conformitate cu articolul 37.

Informaţiile menţionate la alineatul (2) primul și al doilea paragraf includ:

(a) informaţii cu privire la locul în care sunt stabiliţi AFIA în cauză;

(b) dacă este cazul, identificarea FIA din UE administrate de aceștia sau ale căror unităţi sau acţiuni sunt distribuite de aceștia;

(c) dacă este cazul, identificarea FIA din afara UE administrate de AFIA din UE, dar ale căror unităţi sau acţiuni nu sunt distribuite în Uniune;

(d) dacă este cazul, identificarea FIA din afara UE ale căror unităţi sau acţiuni sunt distribuite în Uniunea Europeană;

(e) informaţii cu privire la regimul aplicabil, naţional sau european, după caz, în temeiul căruia își desfășoară activitatea AFIA în cauză; și

(f) orice alte informaţii relevante pentru înţelegerea modului în care funcţionează în practică administrarea FIA și distribuirea de unităţi sau acţiuni ale acestora de către AFIA în Uniune.

(3) Examinarea menţionată la alineatul (1) ţine seama în mod corespunzător de evoluţiile de la nivel internaţional și de discuţiile cu ţările terţe și organizaţiile internaţionale.

(4) După finalizarea examinării, Comisia prezintă fără întârziere un raport Parlamentului European și Consiliului. Dacă este cazul, Comisia prezintă propuneri, inclusiv modificări la prezenta directivă, care ţin seama de obiectivele prezentei directive și de efectele acesteia asupra protecţiei investitorilor, de perturbarea pieţei și de concurenţă, de monitorizarea riscului sistemic și de impactul potenţial asupra investitorilor, a FIA sau a AFIA, interiorul Uniuni și în ţările terţe.

▼M5

Articolul 69a

Evaluarea regimului pașapoartelor

Înainte de intrarea în vigoare a actelor delegate menţionate la articolul 67 alineatul (6), în temeiul cărora devin aplicabile normele prevăzute la articolul 35 și la articolele 37-41, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, luând în considerare rezultatele unei evaluări a regimului pașapoartelor prevăzut în prezenta directivă, inclusiv extinderea regimului respectiv la AFIA din afara UE. Raportul este însoţit, atunci când este cazul, de o propunere legislativă.

▼M9

Articolul 69-a

Altă revizuire

(1) Până la 16 aprilie 2029 și în urma raportului întocmit de ESMA în conformitate cu articolul 7 alineatul (8), Comisia iniţiază o analiză a funcţionării normelor prevăzute în prezenta directivă și a experienţei dobândite în aplicarea acestora. Analiza respectivă include o evaluare a următoarelor aspecte:

▼M9

(a) impactul disponibilității și al activării instrumentelor de administrare a lichidităţilor de către AFIA asupra stabilităţii financiare;

(b) eficacitatea cerinţelor de autorizare a AFIA prevăzute la articolele 7 și 8 în ceea ce privește regimul de delegare prevăzut la articolul 20 din prezenta directivă, în special în ceea ce privește prevenirea creării de entităţi de tip «cutie poștală» în Uniune;

(c) caracterul adecvat al cerinţelor aplicabile AFIA care administrează FIA care acordă împrumuturi, prevăzute la articolul 15 și la articolul 16 alineatele (2a) și (2f);

(d) funcţionarea derogării care permite numirea unui depozitar stabilit într-un alt stat membru, astfel cum se prevede la articolul 21 alineatul (5a), precum și beneficiile și riscurile potenţiale ale modificării domeniului de aplicare al derogării respective, în conformitate cu obiectivele uniunii pieţelor de capital, inclusiv impactul asupra protecţiei investitorilor, a stabilităţii financiare, a eficienţei supravegherii și a disponibilităţii opţiunilor pieţei;

(e) caracterul adecvat al cerinţelor aplicabile AFIA care administrează un FIA la iniţiativa unui terţ, astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (2a), precum și necesitatea unor garanţii suplimentare pentru a preveni eludarea cerinţelor respective și, în special, dacă dispoziţiile prezentei directive privind conflictele de interese sunt eficace și adecvate pentru a identifica, a administra, a monitoriza și, dacă este cazul, a face publice conflictele de interese care decurg din relaţia dintre AFIA și iniţiatorul terţ;

(f) caracterul adecvat și impactul asupra protecţiei investitorilor al numirii a cel puţin unui director neexecutiv sau independent în organul de conducere al AFIA, în cazul în care acesta administrează FIA ale cărui unităţi sau acţiuni sunt distribuite către investitori de retail.

(2) Până la 16 aprilie 2026, ESMA prezintă Comisiei un raport privind evoluţia colectării integrate de date în materie de supraveghere, care se axează pe modul de:

(a) reducere a domeniilor în care există suprapuneri și neconcordanţe între cadrele de raportare din sectorul gestionării activelor și cele din alte sectoare ale industriei financiare; și

(b) îmbunătăţire a standardizării datelor, precum și a partajării și utilizării eficiente a datelor deja raportate în orice cadru de raportare al Uniunii de către orice autoritate competentă relevantă, la nivelul Uniunii sau la nivel naţional.

(3) Atunci când pregătește raportul menţionat la alineatul (2), ESMA lucrează în strânsă cooperare cu Banca Centrală Europeană, cu celelalte AES și cu autorităţile competente.

(4) În urma revizuirii menţionate la alineatul (1) și după consultarea ESMA, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la concluziile revizuirii respective.

▼M8

Articolul 69b

Punerea la dispoziţie a informaţiilor în punctul unic de acces european

De la 10 ianuarie 2030, informaţiile menţionate la articolul 7 alineatul (5) al doilea paragraf din prezenta directivă sunt puse la dispoziţie în punctul unic de acces european (ESAP) înfiinţat în temeiul Regulamentului (UE) 2023/2859 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]). În acest scop, ESMA este organism de colectare, în sensul definiţiei de la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2023/2859.

Informaţiile respectă următoarele cerinţe:

(a) sunt prezentate într-un format care permite extragerea de date, în sensul definiţiei de la articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2023/2859;

(b) sunt însoţite de următoarele metadate:

(i) toate denumirile AFIA autorizaţi în temeiul prezentei directive și lista FIA administrate sau distribuite de AFIA respectivi la care se referă informaţiile;

(ii) dacă este disponibil, identificatorul entităţii juridice al AFIA autorizaţi în temeiul prezentei directive și lista FIA administrate sau distribuite de AFIA respectivi, astfel cum este precizat în temeiul articolului 7 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (UE) 2023/2859;

(iii) tipul de informaţii, astfel cum sunt clasificate în temeiul articolului 7 alineatul (4) litera (c) din regulamentul respectiv;

(iv) o menţiune care să indice dacă informaţiile conţin date cu caracter personal.

▼B

Articolul 70

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 71

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

([1]) Regulamentul (UE) 2023/2859 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2023 de înfiinţare a unui punct unic de acces european care oferă acces centralizat la informaţiile puse la dispoziţia publicului relevante pentru serviciile financiare, pentru pieţele de capital și pentru durabilitate (JO L, 2023/2859, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2859/oj).

▼B

ANEXA I

1. Funcţii de administrare a investiţiilor pe care un AFIA trebuie să le asigure în mod obligatoriu atunci când administrează un FIA:

   (a) administrarea portofoliului;

   (b) administrarea riscurilor.

2. Alte funcţii pe care AFIA le poate îndeplini în plus în cadrul administrării colective a unui FIA:

   (a) administrare:

      (i) servicii juridice și de contabilitate a fondului;

      (ii) cereri de informare din partea clienţilor;

      (iii) evaluarea și stabilirea preţului, inclusiv returnări de taxe;

      (iv) controlul respectării dispoziţiilor normative;

      (v) ţinerea registrului deţinătorilor de unităţi/acţionarilor;

      (vi) distribuţia veniturilor;

      (vii) emisiuni și răscumpărări de unităţi/acţiuni;

      (viii) decontarea de contracte, inclusiv emiterea de certificate;

      (ix) ţinerea evidenţelor;

   (b) distribuire;

   (c) activităţi legate de activele FIA, și nume servicii necesare pentru îndeplinirea atribuţiilor de administrare ale AFIA, administrarea infrastructurilor, administrarea bunurilor imobiliare, consultanţă acordată entităţilor cu privire la structura capitalului, strategia industrială și aspectele conexe acesteia, consultanţă și servicii în privind fuziunile și achiziţiile de entităţi, precum și alte servicii legate de administrarea FIA și a societăţilor și a altor active în care a investit;

▼M9

   (d) acordarea de împrumuturi în numele FIA;

   (e) administrarea de entităţi special constituite în scopul securitizării.

▼B

ANEXA II

POLITICI DE REMUNERARE

1. La stabilirea și aplicarea politicilor privind remunerația totală, inclusiv a salariilor și a plăților discreționare pentru pensii, pentru acele categorii de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al AFIA sau al FIA pe care le administrează, inclusiv pentru persoanele aflate în funcții de conducere, persoanele care își asumă riscurile și cele cu funcții de control, precum și orice angajat ce primește o remunerație totală care îl plasează în aceeași categorie de remunerare cu persoanele aflate în funcții de conducere și persoanele care își asumă riscurile, AFIA respectă principiile de mai jos într-un mod și într-o măsură adecvată în raport cu dimensiunea sa, cu organizarea sa internă, precum și cu natura, amploarea și complexitatea activităților sale:

   (a) politica de remunerare este compatibilă cu administrarea solidă și eficace a riscurilor și promovează acest tip de administrare, fără a încuraja asumarea de riscuri care nu este conformă cu profilul de risc, regulile sau actul constitutiv ale FIA pe care le administrează;

   (b) politica de remunerare este compatibilă cu strategia de afaceri, obiectivele, valorile și interesele AFIA și ale FIA pe care le administrează, precum și cu interesele investitorilor FIA, și cuprinde măsuri pentru evitarea conflictelor de interese;

   (c) organul de conducere al AFIA, în cadrul funcției sale de supraveghere, adoptă și revizuiește periodic principiile generale ale politicii de remunerare și este responsabil de aplicarea acesteia;

   (d) aplicarea politicii de remunerare este supusă, cel puțin o dată pe an, unei evaluări interne centrale și independente a respectării politicilor și procedurilor de remunerare adoptate de organul de conducere în cadrul funcției sale de supraveghere;

   (e) membrii personalului care dețin funcții de control sunt compensați în funcție de realizarea obiectivelor legate de funcțiile lor, independent de rezultatele sectoarelor comerciale pe care le controlează;

   (f) remunerarea persoanelor aflate în funcții de administrare a riscurilor și de asigurare a conformității este direct supravegheată de comitetul de remunerare;

   (g) atunci când remunerația depinde de performanță, valoarea sa totală se calculează în funcție de o evaluare în care se combină performanțele individuale și ale unității operaționale în cauză sau ale FIA respectiv și rezultatele globale ale AFIA, iar la evaluarea performanțelor individuale se ține seama de criterii atât financiare, cât și nefinanciare;

   (h) evaluarea performanței se realizează într-un cadru multianual adecvat ciclului de viață al FIA administrat de AFIA pentru a se garanta că procesul de evaluare se bazează pe performanța pe termen mai lung și că plata efectivă a componentelor remunerației care depind de performanță se efectuează pe o perioadă care ia în considerare politica de răscumpărare a FIA administrate și riscurile de investiții ale acestora;

   (i) remunerația variabilă garantată este excepțională, intervine numai în contextul angajării de personal nou și este limitată la primul an;

   (j) între componenta fixă și cea variabilă a remunerației totale există un echilibru adecvat și componenta fixă reprezintă un procentaj suficient de mare din totalul remunerației pentru a permite aplicarea unei politici cât se poate de flexibile privind componentele variabile ale remunerației, care să includă posibilitatea de a nu plăti nicio componentă variabilă a remunerației;

▼B

(k) plăţile aferente rezilierii anticipate a unui contract reflectă performanţa atinsă în timp și sunt concepute astfel încât să nu recompenseze eșecurile;

(l) măsurarea performanţei utilizată în calculul componentelor variabile ale remuneraţiei sau al ansamblului de componente variabile ale remuneraţiei cuprinde un mecanism cuprinzător de adaptare care să includă toate tipurile pertinente de riscuri prezente sau viitoare;

(m) în funcţie de structura juridică a FIA și de regulile sale sau actul său constitutiv, un procent semnificativ, care este de cel puţin 50 % din orice remuneraţie variabilă, constă în unităţi sau acţiuni ale FIA în cauză ori în drepturi de proprietate echivalente ori în instrumente legate de acţiuni ori în instrumente echivalente, altele decât numerarul, cu excepţia cazului în care administrarea FIA reprezintă mai puţin de 50 % din portofoliul total administrat de AFIA, minimul de 50 % neaplicându-se în acest caz.

Instrumentele menţionate la prezenta literă fac obiectul unei politici adecvate de reţinere menite să armonizeze stimulentele cu interesele AFIA, ale FIA administrat și ale investitorilor unor astfel de FIA. Statele membre sau autorităţile competente ale acestora pot limita tipurile acestor instrumente sau modul în care acestea sunt concepute sau pot interzice anumite instrumente, după caz. Acest principiu se aplică atât procentului din componenta variabilă a remuneraţiei care este amânat în conformitate cu litera (n), cât și procentului din componenta variabilă a remuneraţiei care nu este amânat;

(n) un procentaj substanţial, în orice caz de cel puţin 40 % din componenta variabilă a remuneraţiei, se amână pe o perioadă corespunzătoare din punctul de vedere al ciclului de viaţă și al politicii de răscumpărare a FIA vizat și este aliniat corect naturii riscurilor asumate de FIA vizat.

Perioada menţionată la prezenta literă este de cel puţin trei până la cinci ani cu excepţia cazului în care ciclul de viaţă al FIA vizat este mai scurt; remuneraţia datorată în cadrul unor măsuri de amânare nu se acordă mai repede decât pe bază proporţională; în cazul unei componente variabile a remuneraţiei cu o valoare deosebit de ridicată, se amână plata a cel puţin 60 % din sumă;

(o) remuneraţia variabilă, inclusiv partea amânată, este plătită sau se acordă numai dacă este sustenabilă în funcţie de situaţia financiară a AFIA în ansamblu și este justificată de performanţa unităţii operaţionale, a FIA și a persoanei în cauză.

Remuneraţia variabilă totală este, în general, redusă în mod semnificativ în cazul în care se înregistrează o performanţă slabă sau negativă a AFIA sau a FIA vizat, ţinându-se seama atât de remuneraţiile curente, cât și de reducerile privind plata sumelor câștigate anterior, inclusiv prin aplicarea principiului „malus” sau prin mecanisme de recuperare;

(p) politica de pensii este compatibilă cu strategia de afaceri, obiectivele, valorile și interesele pe termen lung ale AFIA și ale FIA administrat.

În cazul în care angajatul părăsește AFIA înainte de a se pensiona, plăţile discreţionare pentru pensie sunt reţinute de AFIA timp de cinci ani sub forma unor instrumente precum cele definite la litera (m). În cazul în care un angajat ajunge la vârsta de pensionare, plăţile discreţionare pentru pensie sunt plătite angajatului în cauză sub forma unor instrumente precum cele definite la litera (m), reţinute timp de cinci ani;

(q) personalului i se solicită să se angajeze să nu utilizeze strategii de acoperire personală sau de asigurare referitoare la remunerare sau răspundere pentru a submina efectele alinierii riscurilor prevăzute în regimurile lor de remunerare;

(r) remuneraţia variabilă nu este plătită prin intermediul unor instrumente sau metode care să faciliteze evitarea respectării cerinţelor din prezenta directivă.

▼B

2. Principiile stabilite la punctul 1 se aplică oricărui tip de remunerație plătit de AFIA, oricărei sume plătite direct de FIA, inclusiv comisioanelor de performanță, sau oricărei cesiuni de unități sau de acțiuni ale FIA, pentru acele categorii de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului lor de risc sau asupra profilului de risc al FIA pe care le administrează, inclusiv persoanele aflate în funcții de conducere, persoanele care își asumă riscurile și cele cu funcții de control, precum și orice angajat ce primește o remunerație totală care îl plasează în aceeași categorie de remunerare cu persoanele aflate în funcții de conducere și persoanele care își asumă riscurile.

3. AFIA importante din punctul de vedere al dimensiunii lor sau al dimensiunii FIA pe care le administrează, al organizării și naturii lor interne, al sferei și complexității activităților lor instituie un comitet de remunerare. Comitetul de remunerare se constituie într-un mod care să îi permită să exercite o analiză competentă și independentă a politicilor și practicilor de remunerare și a stimulentelor create în vederea administrării riscurilor.

   Comitetul de remunerare răspunde de pregătirea deciziilor privind remunerarea, inclusiv a deciziilor care au implicații asupra riscurilor și asupra administrării riscurilor AFIA sau ale FIA în cauză și care trebuie luate de organul de conducere în cadrul funcției sale de supraveghere. Comitetul de remunerare este prezidat de un membru al organului de conducere care nu deține funcții executive în cadrul AFIA respectiv. Membrii comitetului de remunerare sunt membri ai organului de conducere care nu dețin funcții executive în cadrul AFIA respectiv.

▼B

ANEXA III

DOCUMENTAȚIA ȘI INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE ÎN CAZUL ÎN CARE SE INTENȚIONEAZĂ DISTRIBUIREA ÎN STATUL MEMBRU DE ORIGINE AL AFIA

(a) o scrisoare de notificare conținând un program de activitate care să identifice FIA ale căror unități sau acțiuni AFIA intenționează să le distribuie și informații privind locul unde sunt stabilite FIA;

(b) regulile sau actul constitutiv ale FIA;

(c) datele de identificare ale depozitarului FIA;

(d) o descriere a FIA sau orice informații cu privire la acesta puse la dispoziția investitorilor;

(e) informații cu privire la locul unde este stabilit FIA de tip „master” dacă FIA în cauză este un fond de tip „feeder”;

(f) orice informații suplimentare menționate la articolul 23 alineatul (1) pentru fiecare FIA ale cărui unități sau acțiuni AFIA intenționează să le distribuie;

(g) după caz, informații cu privire la dispozițiile luate pentru a împiedica distribuirea acțiunilor sau unităților FIA către investitori de retail, inclusiv în cazul în care AFIA se bazează pe activitatea unor entități independente pentru a presta servicii de investiții cu privire la FIA.

▼B

ANEXA IV

DOCUMENTAȚIA ȘI INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE ÎN CAZUL ÎN CARE SE INTENȚIONEAZĂ DISTRIBUIREA ÎN ALTE STATE MEMBRE DECÂT STATUL MEMBRU DE ORIGINE AL AFIA

(a) o scrisoare de notificare conținând un program de activitate care să identifice FIA ale căror unități sau acțiuni AFIA intenționează să le distribuie și informații privind locul unde sunt stabilite FIA;

(b) regulile sau actul constitutiv ale FIA;

(c) datele de identificare ale depozitarului FIA;

(d) o descriere a FIA sau orice informații cu privire la acesta puse la dispoziția investitorilor;

(e) informații cu privire la locul unde este stabilit FIA de tip „master” dacă FIA în cauză este un fond de tip „feeder”;

(f) orice informații suplimentare menționate la articolul 23 alineatul (1) pentru fiecare FIA ale cărui unități sau acțiuni AFIA intenționează să le distribuie;

(g) indicarea statului membru (statelor membre) în care AFIA intenționează să distribuie către investitorii profesionali acțiunile sau unitățile unui FIA;

(h) informații cu privire la dispozițiile luate pentru distribuirea unităților sau acțiunilor FIA și, după caz, informații privind dispozițiile luate pentru împiedicarea distribuirii acțiunilor sau unităților FIA către investitori de retail, inclusiv în cazul în care AFIA se bazează pe activitatea unor entități independente pentru a presta servicii de investiții cu privire la FIA;

▼M5

(i) informațiile necesare, inclusiv adresa, pentru facturare sau pentru comunicarea oricăror comisioane sau taxe de reglementare aplicabile de către autoritatea competentă a statului membru gazdă;

(j) informații privind structurile pentru îndeplinirea sarcinilor menționate la articolul 43a.

▼M9

ANEXA V

INSTRUMENTE DE ADMINISTRARE A LICHIDITĂȚILOR DE CARE DISPUN AFIA CARE ADMINISTREAZĂ FIA DE TIP DESCHIS

1. Suspendarea subscrierilor, a răscumpărărilor și a rambursărilor: suspendarea subscrierilor, a răscumpărărilor și a rambursărilor înseamnă să se interzică temporar subscrierea, răscumpărarea sau rambursarea unităților sau a acțiunilor fondului.

2. Limită de răscumpărare: o limită de răscumpărare înseamnă o restricție temporară și parțială a dreptului deținătorilor de unități sau al acționarilor de a-și răscumpăra unitățile sau acțiunile, astfel încât investitorii să poată răscumpăra doar o anumită parte din unitățile sau acțiunile lor.

3. Prelungirea perioadelor de preaviz: prelungirea perioadelor de preaviz înseamnă prelungirea perioadei de preaviz pe care deținătorii de unități sau acționarii trebuie să o acorde administratorilor de fonduri, peste o perioadă minimă considerată adecvată pentru fond, atunci când își răscumpără unitățile sau acțiunile.

4. Comision de răscumpărare: un comision de răscumpărare este un comision, încadrat într-un interval prestabilit, care ia în considerare costul lichidității, plătit fondului de deținătorii de unități sau acționari atunci când răscumpără unități sau acțiuni și care garantează că deținătorii de unități sau acționarii care rămân în fond nu sunt dezavantajați în mod inechitabil.

5. Devierea prețurilor (*swing pricing*): devierea prețurilor înseamnă un mecanism prestabilit prin care valoarea activului net al unităților sau acțiunilor unui fond de investiții este ajustată prin aplicarea unui factor (denumit în continuare „factor de fluctuare”) care reflectă costul lichidității.

6. Sistem dual de prețuri: sistemul dual de prețuri înseamnă un mecanism prestabilit prin care prețurile de subscriere, de răscumpărare și de rambursare ale unităților sau acțiunilor unui fond de investiții sunt stabilite prin ajustarea valorii activului net pe unitate sau pe acțiune cu un factor care reflectă costul lichidității.

7. Taxa anti-diluție: o taxă anti-diluție înseamnă o taxă care este plătită fondului de un deținător de unități sau de un acționar cu ocazia subscrierii, a răscumpărării sau a rambursării de unități sau acțiuni, care compensează fondul pentru costul lichidității suportat din cauza volumului tranzacției respective și care garantează că alți deținători de unități sau acționari nu sunt dezavantajați în mod inechitabil.

8. Răscumpărarea în natură: răscumpărarea în natură înseamnă transferarea activelor deținute de fond, în loc de numerar, pentru a satisface cererile de răscumpărare ale deținătorilor de titluri de participare sau ale acționarilor.

9. Conturi pentru active nelichide: conturi pentru active nelichide înseamnă separarea anumitor active, ale căror caracteristici economice sau juridice s-au schimbat semnificativ sau au devenit incerte din cauza unor circumstanțe excepționale, de celelalte active ale fondului.